

گوتم بده، او د مت ارتقائي سفر ته یوه لنډه کتنه

کله چې موږ مذاهботه گورو نو دا پر دوو قسمو تقسیمېدلای شي، یو هغه چې پوهان ورته د سامي (اسماني) مذاهбот نوم ورکوي لکه یهودیت، نصرانیت (مسیحیت) او دین اسلام. او دویم هغه مذاهбот کوم ته چې غیر سامي، یعنې هغه مذاهбот لکه هندومت، جین مت، دراوړي مت، کنفیوشس، شیو مت، مظاهرپرست، لمرپرست، ځناورپرست، آتشپرست، سپوږمۍ پرست، او ستوري پرست.

مولانا سید ابوالاعلیٰ مودودي په دې هکله د مذهب تعریف داسې کوي. "په نړۍ کې چې څومره مذاهбот دي هغه خو یا د یو کس په نامه یا د هغه قوم په نامه نومول شوي دي په کوم قوم کې چې هغه مذهب زېږېدلی دی. لکه عیسائیت، چې نسبت یې د عیسی سره تړل کېږي، بده مذهب ته په دې بده مذهب ویل کېږي ولې چې د هغه بنسټ ایښوونکی مهاتما بده دی، د زردشتي مذهب نوم په دې دی چې د هغه تعلق د زردشت سره و، یهودي مذهب په یوه مخصوصه قبيله کې وزېږېدلی چې نوم یې یهودا و، خو ماسواي د اسلام."

د عدم تشدد د فلسفې او د دې بودهي مذهب بنسټ ایښوونکی چې څېړونکي ورته د ختیځ دروېش هم وائي "گوتم" نومي ځوان چې د شمالي (قطبي) هندوستان ریاست، کپل وستو کې غالباً ۵۶۳ ق، م یا ۵۶۸ ق، م کې په لمبيني نومي ځنگله کې زېږېدلی، د راجا سدهو هن (شده هن) زو، د مور نوم یې مایا او د نندرنو، سیسایا (کید) و. دده مړینه د ۵۰۰ زیاتو کلونو په مابین کې شوې ده.

پړاوومه مړه شوه. د ده یونوم چي د خاندان له خوا ورکړل شوی دی، گوتم دی. زیاتره مؤرخین چي په کوم نامه د ده یادونه کوي هغه "سدهارته" دی. سدهارته یعنی کامیاب او کامران. انگرېز مؤرخ مائیکل هارټ په خپل کتاب "سو عظیم انسان" کي د گوتم بده نوم "سدهارته" کاري او "گوتم" د ده ذات نوم ښيي. لکن د اوسني تحقیق نه دا ثابتېږي چي د ده اصل نوم گوتم ؤ. نور صفاتي نومونه لکه، جوده، یعنی روښانه ضمیر لرونکی، سکيا موني (د سکيا خاندان راهب، عابد) سکيا سمها (د سکيا خاندان شیر) او نور نومونه هم لري.

ده په ځوانۍ کي ډېر علوم زده کړي وو، لکه په سنسکرت کي يې ډېر مهارت درلود، ويدونه يې ټول په یاد زده وو. کله چي د ۱۸ يا ۱۹ کالو شونويي دیشود هرا (یسودهرا) نومي جینی سره واده وکړ. بیالس کاله وروسته د ده یوزوی وزوکېدی چي نوم يې "راهل" ؤ.

کله چي ده خپل پدري مذهب يعني هندومت ته وکتل نو يې له دې مذهب سره شدید اختلاف پیدا شو. په هندومت کي بت پرستي، غلام بادار، او داسي نوري خامیاني وې چي ده ورسره اختلاف درلودی. ییاد ډېر غوراو فکر وروسته ده دیو جلا مذهب يعني د برهمني مذهب اصلاح شوي مذهب بنسټ کېښودی. حالانکي دی دیو لوی مخکه وال زوی ؤ، د شهزادگانو غوندي اوسېدی، خویياهم د مذهب سره تړاؤدی دې ته وهڅوی چي د عامو خلگو يعني ذات پات، غلام بادار پرته یو داسي فکر منع ته راوړي چي د دې ټولو گنجائش نه وي پکښي.

مولانا سید ابوالاعلیٰ مودودي^۱ د بده مذهب په هکله وایي چي "له ننه څخه دوه نیم زره کاله مخ کي انساني فکر تردې حده ترقي کړې وه چي هغه خپله یو مشترکه مذهب غوښتو. بده مت اگرچي یو پوره مذهب نه ؤ او صرف یو څه اخلاقي اصول یې درلودل، لکن دا مذهب د هندوستان نه راووتی او یوې خواته جاپان او منګولیا او بلې خواته افغانستان او تر بخاره خور شو. د دې مذهب خورونکو دا مذهب تر لېري لېري هېوادونو پوري ورساوه."

مذهب که سامي وي که غیر سامي، خو په پېل کي ورته ډېري ستونزي پېښېږي. ده راج محل، د شهزادگانو غوندي ژوند، خپل لس کلن ازدواجي ژوند او زوی یې پر خپل غیر سامي مذهب قربان کړل او په ځنګله کي یې د پېل (ب)^۱ د ونې لاندې مراقبه پېل کړه.

مؤرخین لیکي چي ده په لومړي سر کي د څو ملګرو سره شپږ کاله د ګیا په ځنګله کي وجود ازاری (جسماني ریاضت) پېل کړه، د وخت په تېرېدو سره د ګوتم وجود د نه خوراک او د ډېري کمزورۍ له کبله وچ ډنډر شو او پرده به بې هوشي راتله. بیا ده دا لاره ترک کړه او مراقبه یې پېل کړه. په لومړي ځل ده په ځنګله کي اووه ورځي د پېل (ب) د ونې لاندې مراقبه پېل کړه. پراوومه ورځ دې نتیجې ته ورسېدی چي انسان په درو څیزونو سره تل غمزد وي او دا غم دی د ژوند په خوند نه پوهوي. لکه د سپین

^۱ حامد عبدالقادر د انځر ونه یادوي

ډیري توب غم، د ناروغۍ غم او د مرګ غم. که انسان له دې درو غمو ځان خلاص کړي نو به د ژوند په خوند پوه شي.

هم دې درو نقطو دی د ځنګله و خواته و شړی، چي د دې درو نقطو د درملني اسباب و مومي. وروسته د پلویان (بهکشوان) پیدا کړل چي د ده سره د ده په فکر کي ملګري شول. دې پلویانو د ده (بدھ) نوم ورکړی چي معنایې دهغه چاده چي روحاني علوم یا پت علوم یې تر لاسه کړي وي. د سنسکرت له اړخه د بدھ معنا "پر نړیا منیر" ده. خو نور مورخین د بدھ معنا د بیدار، روښانه ضمیر لرونکي یا د عارف سره کوي.

په هندومت مذهب کي ذات پات، د ډېرو خدایانو تصور، بت پرستي او داسي ډېر څه وو چي گوتنم یې مخالفت کاوه. په بدھ مذهب کي د خدای تصور، روح او د فرښتو هیڅ یوه خبره یا فکر نشته، هم په دې وجه د هندومت مذهب ځپلو خلګو د ده و مذهب ته هر کلی وکړ، او په کي شامیلېدل یې پېل کړل. بدھ مذهب دومره تېز په شمالي (قطبي) هندوستان کي خور شو چي هیڅ عقل یې نه تسيلموي. د مذهبو په تاریخ کي دا غیر سامي بودهي مذهب، واحد مذهب دی چي ډېر ژر یې وده وکړه، او د شمالي هندوستان نه د باندي و نورو هېوادونو ته منتقل شو.

که موږ وګورو نو پر دې مذهب د هندومت شدید غلبه ده. په دې کي تر مذهب زیات پر فلسفه باندي زور اچول شوی دی. په دې مذهب کي چي کوم احکام ډېر سخت وو او برهمنو هغو ته ګوته نیوله هغه د تزکیه نفس، مطالعه، غور و فکر او مراقبه وه. په دې مذهب کي یوه خامي د برهمنو له خوا د اهم وه

چي دۀ ټول خدايان رټلي وو، لاکن هغۀ يې مسلوب الاختيار ضرور گڼلي وو.

دۀ د هندوانو آواگون² عقیده د لږتبدیلی وروسته خپله کره چي تعليمات يې د هندومت په خوا ورته شو. دۀ د هندومت مذهب ویدونه چي برهمنو به ورته سامي ویلو، څخه بالکل انکار وکړو. حالانکې دا ویدونه دۀ په یاد زده کړي وو. دۀ به ویل چي دا ویدونه سامي نۀ دي، دۀ په څلور سره ویدونو کي د سام وید، رېگ وید او یجر (ایجر) وید ذکر کړی دی. د څلورم وید، اتهر وید ذکر يې بالکل نۀ دی کړی.

پردۀ چي کوم الزام د خدای د نۀ منلو و، د هغه په دفاع کي د هندوستان یوازی لیکوال محمد اساعیل هاتف بهوپالي په بېل انداز په خپله مقاله کي چي دۀ په ۱۹۲۳ کي لیکلې وه داسي بیان کړی دی.

"دۀ د گیاه ځنگله کي تر شپږ وکالو پوري ریاضت کولو، یوه ورځ دی د انځردوني لاندې له سهاره په خپلو خیالاتو کي ډوب ناست و چي ما بنام ناخپه یو وجداني کیفیت پیدا شو، او هغه ته د بد هدرجه تر لاسه شوه، هغه بې واکه په عالم بې خودي کي راولاړ شو او دايې وویل، اې کالبد خاكي (ځان، يعني گوتم) جوړولو والا! ترڅو چي ماته نۀ وې پیدا کړی نو زۀ د ژوند د کشمکش نه تېرېدمه. هغه ټول په درې لږلي حالات وو. لاکن اوس ماته ولیدلې، زۀ امیدوار یم چي تۀ به بیا دا کالبد خاكي نۀ

² آواگون: د یو صورت نه بل صورت اختیارول

جوړوې. ولي چا چي د نروان (فنا) دولت تر لاسه کړو د هغه ټول خواهشات پوره شو.

په دې جملو کي چي د گوتم د ځلې څه بې اختياره وتلي دي په هغه کي د خدای د منلو اعتراف دی. لاکن وروسته بيا کله هم د دۀ په ځله د خدای نوم نه راغلو، او د خدای ذات او صفاتو په هکله يې کله هم خپل پلويانو ته څه ونه ويل.

بهوپالي صاحب دا ثابتول غوښتل چي گوتم پخپله د خدای منونکی و، لاکن د دۀ د ژوند يا تعليماتو په هغه دور کي نه ليکل کېدل دا سوال مخته راوړي چي کېدای شي گوتم د خدای په هکله ډېر څه وييلي وي خو د تعليماتو د نه ليکل کېدو په وجه تر اوسه نه دي څرگند شوي. او بيا ټول مؤرخين په دې متفق هم دي چي گوتم د خدای د تصور او د روح منونکی نه و او نه د دۀ په ژوند کي د دۀ افکار ليکل شوي وو. د دۀ د مرگ نه وروسته د دۀ پلويانو تر منځ پر بعضو مسئلو باندي جگړې پيل شوې، بيا دوی يو ځای چي نوم يې "راجاگاه" و ټول جمع شول، دا راجاگاه "مگده" ته نژدې ده. د دۀ پلويانو بودهي تعليمات بيان کړل، په هغو کي د دۀ يو شاگرد چي نوم يې کسايپا kasayapa يا غالباً کسپا و د بودها فلسفيانه اقوال بيان کړل. بيا چي کوم د ابي دهرم پتيکا abhidharma په نامه مشهور شو.

د دۀ دويم شاگرد او پالي upali د نظم ضبط اصول او قوانين بيان کړل، دا بيا وروسته ونياپتيکا vinaya په نامه مشهور شو. د گوتم مشهور شاگرد انند هغه وېناوي خلکو ته وکړې چي گوتم وخت پر وخت کړي وې. وروستو دا د سوتا sutta په نامه مشهور شو.

لاکن دا ټول مجلس هغه وخت هم نه وليکل شو، بيا د اشوک ۲۴۲ ق، م په زمانه کي دا حکم منع ته راځي چي دا مقدس قوانين دي وليکل شي. په پېل کي صرف دوه قوانينه وليکل شول، يعني وناپتيکا (vina patika) او سوتاپتيکا (sutta patika).

په وناپتيکا کي د راهبانه ژوند اصولونه بيان شوي دي چي معنایي د "هدايت ټوکړی" ده. او په دويم قانون کي د گوتڻم وېناوي وليکل شوې. وروسته د هغې د درېيمې حصې اضافه هم وشوه، يعني د ابې دهرم پتيکا. دا درې سره حصې يې يو ځای کړې او نوم يې د "تري پتيکا" کېښودى.

د گوتڻم کتابونه په پالي ژبه کي وو. هغه په دې چي دا ژبه هغه وخت عوامي ژبه وه، او د برهمنو د اعلى طبقې د ژبي سنسکرت پر ځای يې په پالي ژبه کي خپل تعليمات خواره کړل. د هغې نه وروسته دا کتابونه د هندوستان په بېلابېلو ژبو کي وژباړل شول چي د هغې په وجه ډېر بدلون مخي ته راغى. دا کتابونه نن هم شته خو اختلاف پکښي ډېرى.

يو بل کتاب چي دهم پد dhammapadas نومېدى د عامو خلکو د پاره دى، چي د پورته ذکر شوو کتابونو خاص نکات په کي رانقل شوي دي. په دې دهم پد کي ۳۷۷ ق، م د راجاگاه د کونسل (غونډي) ذکر شته خو د اشوک د دورې د کونسل ذکر نشته.

د تري پتيکا نه علاوه د گوتڻم په ژوند نور کتابونه هم ليکل شوي دي، لکه جهيکا jatkas. د دې نه علاوه للت ستانه

lalitvistana هم يو کتاب دی چې په دې کې د ګوتم د لوبو مفصل ذکر موجود دی.

مؤرخين او د مذهب عالمان دا ليکي چې د ګوتم مقدس کتاب تري پتيکا د مذهب د طالب علما نو د پاره پر سخت دی. هغه په دې چې په دې کتاب کې دا نه معلومېږي چې کوم اقوال د ګوتم خپل دي او کوم بيا وروسته اضافه شوي دي.

زما په خيال د دې مذهب په خوږېدو کې د دې مذهب خوش بختي دا وه چې دا مذهب اشوک باچا ۲۷۳ ق، م څخه تر ۲۳۳ ق، م خپل کړو. کله چې اشوک د خپل سلطنت د ودې د پاره پر کالنگه نومي سيمي چې د هندوستان ختيځ سمندري ساحلي علاقې مهاندي ګوداوري او د کرشاندیو په منع کې وه، حمله وکړه نو په دې جنگ کې يونيم لکه انسانان قيد، يو لکه مړه او تر دې زيات له غمه په خپل مرګ مړه شول. د دې جنگ خونې اثرا تو پر اشوک باندي ډېره لويه اغېزه وکړه. د دۀ رجحان د مذهب پر خوا شو، د مرګونو نه يې کرکه پيدا شوه او بيا د جنگ نه کولو لوظ يې وکړو. سم د لاسه يې بده مذهب خپل کړ، دۀ دا مذهب سرکاري مذهب وګرځاوه او د بودهي مذهب تعليمات يې په ټول هند کې خواره کړل، پر ډېرو يې کتبې وليکلې. د دې ډېر ليکونو څخه دا ظاهرېږي چې هغه وخت بده مت ډېر ساده ؤ. اشوک د دۀ د زوکړې ځای ته ورغی او هلته يې د دۀ په هکله يو يادگار تعمير کړ.

د اشوک په دور کې ډېر برهمن دې مذهب ته داخل شول. اشوک درېيم کونسل په ۲۵۰ ق م کې راوغوښت، او د بودها په مذهب کې يې څۀ ناڅۀ بدلون راوست. اشوک د هند د باندي ډېر مبلغين د بده مت مذهب د خورولو د پاره ولېږل چې په هغو کې د

دۀ خپل زوی انند، ورور میندر او سکه خور سنگهامتر شامل وو. د اشوک په زمانه کې بده مذهب تر سهېلي هند، لنکا پوري، بيا تر منځنۍ آسيا او ختيځ آسيا تر هېوادونو پوري خور شو.

د اشوک نه وروسته کنشکا باچا (kanshaka) دې مذهب ته نوره وده ورکړه. دۀ د بودهيانو څلورم کونسل راوغوښت، په کوم کې چې د بودهي مذهب په حواله تشرېحي او تفسيرې کتابونه وليکل شول. د اتمي صدۍ عيسوي پوري بودهي مذهب د هند په زياته برخه کې خور شو. تر دې له مخه په پنځمه صدۍ عيسوي کې چيني سياح فاهيان هند ته راغی. هغه ليکلي دي چې د هندي او بودهي عالمانو تر منځ ډېر فرق دی، خو د دواړو عبادت خانې يو بل ته ډېرې نژدې دي.

سلاويه siladis نومي دقنوج راجا يو کونسل راوغوښت کوم چې په ۶۳۴ عيسوي کې جوړ کړل شو. او راجا د گيا ه سره نژدې يوه خانقاه جوړه کړه، په کوم کې چې به د بده مذهب عالمان او طالب علمان په درس او تدريس کې مشغوله وو. کله چې په اوومه صدۍ عيسوي کې چيني سياح هيون تسنگ د هند دوره وکړه نو په هغه دوره کې د برهمنو څۀ ناڅۀ زور زيات وو، خو په سهېلي هند کې بده مت غالب ؤ.

د وخت په تېرېدو سره د هندومت، جين مت او بده مت تر منځ تعلقات خرابېدل پېل شول. بده مت ته تر ټولو زيات تاوان رسونکی شخص کماريلا بهت kumarila bhutta ؤ. بيا په اتمي صدۍ عيسوي کې شنکر آچاريه ۷۸۸ عيسوي څخه تر ۸۲۰ عيسوي پوري په ډېره منظمه توگه د دې مذهب مخالفت وکړ. د دې مذهب پرمونکو باندي يې ظلمونه پېل کړل، هم په دې

وجه د دې مذهب منونکو په نورو بهرني هېوادونو کې پناه اخستلو ته مجبوره شول. او ډېر خلک د ځان د بچ کېدو په خاطر په جین مذهب ورگډ شول. تريوولسمې صدۍ عيسوي پورې بده مت تراپسه او کشمير پورې محدود شو. او بيا يې په ۱۱۰۲ عيسوي کې په کشمير کې هم خاتمه وشوه. په مگده (بهار) کې د اسلام تر راتګ پورې لاؤ خوييا تقريباً دا مذهب د هندوستان د کرامتي خاورې نه کډه وکړه.

آيا گوتم ذوالکفل دی؟

ماد گوتم د زوکړې، خاندان، مور و پلار، بنځي، زوی او د مت په هکله، لنډ جاج واخستو، اوس به راشوهغه خبرې ته چې د دۀ سره په اسلامي تاريخ کې تړلې ده، يعنې د "ذوالکفل" ټکۍ، چې ډېرو علماؤ کارولې دي. د شلمې صدۍ ليکوال حامد عبدالقادر په خپل کتاب "بده فلسفي، حيات و فلسفه" کې دا خيال ظاهروي چې په قرآن مجيد کې دوه ځله (سورة ص او سورة انبيا) کې چې د ذوالکفل يعنې "کفالت کولو والا سړی" نوم راغلی دی، کوم څوک چې د صالحين او صابرين په نامه هم ياد شوی دی، دا په اصل کې د گوتم بده و خواته اشاره ده. ځينې علماء بيا ذوالکفل د بني اسرائيل د قبيلې حزقيل يادوي، لکن حامد عبدالقادر د دې وضاحت داسې کړې دی چې کفل د کپلا معرب³ شکل دی کوم چې د کپيلا وستو مخفف دی. عبدالقادر دا هم ليکي چې په قرآن مجيد کې چې کوم د انجیر (انحر) ذکر دی (والتين، ۵-۹۵:۱) هغه هم د بده د فلسفې حواله ده. ځکه چې

³ معرب: د بلي ژبې هغه ټکی چې د عربي ټکۍ يې ځينې جوړ کړی وي

گوتنم ته "روښان ضمیري" د انځر تروني لاندې تر لاسه شوه. د ډېرو علماؤ له دې دلیل سره اتفاق دی او هغو دا دلیل هم وړاندې کړو چې په اوومه صدۍ عیسوي کي نامتو مسلمان مؤرخ البېروني بده فلسفي ته نبي ویلي دي. لکن نور اهل فکریا دا دلیل نه مني او هغه وایي چې، البېروني محض دا خبره کړې وه چې په هندوستان کي خلک و بده فلسفي ته نبي وایي.

د نوموړي محقق سعد الله جان برق صاحب سره په یوه مرکه کي د گوتنم په هکله داسي خبره منځ ته راغله چې ذکر یې ضروري گڼم. د برق صاحب د وېنا مطابق چې گوتنم په اصل کي په سوات کي زېږېدلی دی نه چې په پېپال کي. کپل ټکی په اصل کي "کبل" دی چې د سوات یوه علاقه ده چې اوس هم شته. وستو هم هغه د سنسکرت "سواستو" ټکی دی چې په رېښه کې د سوات د پاره کارولی شوی دی. دی مخ ته زیاتوي چې تشدد په دې پښتني غره ایزه سیمه کي زیات وو چې گوتنم یې مخالفت د عدم تشدد په ناره پېل کړو. (والله العالم)

د ځینو علماؤ بیا دا خیال دی چې بدهیان چې د کوم بدها "متريه بده" (رؤف او رحیم) شخصیت د راتلو ذکر کړی دی هغه حضرت محمد دی، ولي چې حضرت محمد ته الله پاک په قرآن کریم کي، د سورة توبه په آیت ۱۲۸ کي رؤف او رحیم ویلي دي.

آیت: لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (۱۲۸) سورة توبه

ژباړه: خلکو! تاسو له، له تاسو څخه د الله رسول راغلی دی په کوم چا چې ستاسو تکلیف ډېر سخت تېرېږي، څوک چې

ستاسو د ښېګړي غوښتونکی دی، څوک چې پر مسلمانانو ډېر شفیق او مهربان (رؤف او رحیم) دی.

اوس د هغه آیات مبارک مفهوم راځلو د کوم چي حامد عبد القادر حواله ورکړې وه. په تفسیر ابن کثیر د سورة انبیاء د آیت ۸۵ او ۸۶ په هکله په تفسیر کي امام حافظ عماد الدین ابوالفدا ابن کثیر داسي فرمایلي دي:

آیت: وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ (۸۵) وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ (۸۶) سورة انبیاء

ژباړه: "او اسماعیل او ادريس او ذوالکفل دا ټول صابرین خلګ وو. موږ دوی په خپل رحمت کي داخل کړل، دا خلګ ټول ښکېل وو.

زه د دې دواړو آیاتونو تفسیر د ابن کثیر نه بشپړه راځلم چې دا ټولي خبري سمې واضح شي.

تفسیر، ژباړه: "ذوالکفل ښي نه بلکې بزرګ

ؤ، حضرت اسماعیل د حضرت ابراهيم زوی ؤ. په سورة مريم کي د دوی واقعه بیان شوې ده. د حضرت ادريس عليه السلام ذکر هم تېر شوی دی. ذوالکفل خو بظاهر ښي معلومېږي، ولي چي د ښیانو په ذکر کي يې نوم راغلی دی. او خلګ دا وايي چي دی ښي نه ؤ بلکې یو صالح سړی ؤ او د خپلي زمانې باچا ؤ. ډېر عادل او بامروت ؤ. امام ابن جریر په دې کي توقف کوي. فالله عالم.

مجاهد فرمایي چي دا یو ښک بزرګ ؤ، او د خپلي زمانې د ښي سره يې عهد پیمان (لوظ) کړی ؤ او پر هغه قائم ولاړ ؤ. په قوم کي

به یې عدل او انصاف کولو. مروي دی چي کله حضرت یسع علیه السلام ډېر سپین ږیری شو نو یې اراده وکړه چي په خپل ژوند کي یې خلیفه کړم، او وگورم چي هغه څنګه عمل پرې کوي. خلګ یې راجمع کړل او ورته یې وویل؛ درې خبري چي کوم سړی ومني زه به هغه ته خلافت سپارم.

ټوله ورځ دي روزې نیسي، ټوله شپه دي په ولاړه (قیام) تېروي او کله دي هم غصه نه کوي. هیڅوک نه ودرېدو، یو سړی چي خلګو پر هغه باندي د کمزوره گمان کوو ودرېدو او وې ویل چي زه دا پوره کوم. یسع علیه السلام پوښتنه ځيني وکړه چي ته به د ورځي روزې نیسي، د شپې به تهجد کوي او غصه به نه کوي؟ ده ورته وویل "هو". یسع علیه السلام ورته وویل چي ښه سباته به گورو.

دویمه ورځ یې هم داسي د خلګو په مجموعه کي هغه سوال وکړو او هغه سړی ودرېدو. بیا ورته د سبا وویل شو. درېیمه ورځ هم د خلګو په مجموعه کي دغسي سوال وشو. بیا هغه سړی ودرېدو. نو دی یې خلیفه جوړ کړو. اوس نو شیطان واړه واړه شیطانان د دې بزرګ د غولولو د پاره رالېږل پېل کړو. لکن د هیچا هیڅ اثر پرې ونه شو. ابلیس خپله راغی، غرمه دا بزرګ د قیلولي (دلېسات خوب) د پاره پرېوتی لانه و چې دې خبیث د دروازي چټخ (کنډی) وهل پېل کړو. دې بزرګ پوښتنه ځيني وکړه چي څوک یې؟ شیطان په ځواب کي ورته وویل چي زه مظلوم یم، فریادي یم، زما د قوم خلګ ماتنګوي، له ماسره یې دا وکړو، هغه یې وکړو. یوه اوږده قصه یې پېل کړه چي د ختمېدو وتې وه. په دغه کي د آرام وخت تېر شو. حضرت ذوالکفل په شپه

او ورځ کي صرف دا وخت به لېسات د پاره په آرام ویدېدلو. ده ورته وویل چي مازدیگر راشه، زه به ستا انصاف وکړم. اوس چي مازدیگر د فیصلې وخت راغی نو چي گوري د هغه درک هم نشته، تردې چي خپله پسې هلته دلته وگرځېدی، خویو ځای یې هم نه کړو پیدا. پر دویم سهار هم نه راغی. کله چي د غرمې په وخت کي د حضرت د آرام وخت راغی نو دا خبیث بیا رابنکاره شو او دروازه ټکول یې پیل کړو. ده دروازه خلاصه کړه او ورته یې وویل چي ما خواته د پرون مازدیگرو یلي و، زه ستا په انتظار وم، ته راغلې. ده ورته وویل چي حضرت خه درته ووايم، کله چي پرون غرمه زه ستا خواته را روانېدم نو هغوی راته وویل چي مه ځه. موږ ستا حق درکوو. زه پاته شوم او هغوی اوس انکار کړی. نوري یې هم اوږدې قصې پیل کړې او د نن خوب هم ولاړی. مازدیگری بیا انتظار وکړو. لکن هغه بیا نه راغی. درېمه ورځ حضرت یو سړی په دروازه کي ودروی چي گوره یو سړی هم درنه رانه شي. د ناخوبۍ په وجه زما حالت وار په وار خرابېږي. حضرت به اوس ویدېدو چي هغه مردود بیا راغی او چوکیدار هغه راوگرځوو خودی د کړکۍ نه دننه راغی او د دننه یې دروازه ډبول پیل کړه. حضرت ولاړ شو او چوکیدار ته یې وویل چي ماتاته ويلي وو چي یو څوک هم مه راپرېږده بیا هم تاد دروازه نه څوک دننه راپرېښي دي. چوکیدار ورته وویل چي زما له خوا خو هیڅوک نه دی درغلی. نو چي کله حضرت په غور سره وکتو نو یې دروازه د دننني خوانه بنده ولیدله. حضرت وپېژندو چي دا شیطان دی. هغه وخت شیطان ورته وویل چي؛ ای ولي الله! ماله

تاڅخه وبائله. نه تاد شپې قيام پرېښودو او نه په دې چوکيدار په داسې موقع غصه شوې.

وروسته له دې الله پاک د ده نوم ذوالکفل کېښودو. هغه په دې چي د کومو خبرو ده کفالت اخستې و هغه ده په ځای کړې. (ابن ابي حاتم)

د ابن عباس نه هم لږ په داسې پېداشان په تفصيل سره دا قصه مروې ده. په هغه کي ده چي د بني اسرائيلو يو قاضي د مرګ پر وخت وويل چي له ما وروسته به زما منصب (سرداري) څوک سنبال کړي؟ ده ورته وويل چي، زه. هم له دې کبله د ده نوم ذوالکفل شو.

په دې قصه کي دې چي کله به حضرت آرام کوو نو به شيطان راغی. چوکيدارانو به راوګرځوو خو بيا به هم ده شور کاوه. د دې په وجه به حضرت له خوبه راويښ شو. داسې دويمه ورځ، درېيمه ورځ يې هم وکړو. اوس نو حضرت له ده سره تللو ته آماده شو چي زه له تاسره ځم او ستا حق تاته دراخلم. نو په لاره کي شيطان د حضرت نه لاس خلاص کړو او ځيني منډه يې کړه. حضرت اشعري پر منبر و فرمايل چي ذوالکفل نبي نه ؤ. هغه د بني اسرائيل صالح سړی ؤ. کوم چي به هره ورځ سل لمونځونه کول. دهغي نه وروسته هغه د داسې عباداتو ذمه واخسته. په دې هغه ته ذوالکفل وويل شو. په يوه منقطع روايت کي د ابو موسی اشعري نه هم دا رانقل شوې ده. په يوه ضعيف حديث مسند امام بن حنبل کي دې چي په هغه کي د کفل واقعه بيان شوې ده. ذوالکفل نه دي ويل شوي. ډېره ممکنه ده چي دا يو بل څوک وي. په هغه حديث کي واقعه داسې ده چي کفل نومي سړی ؤ چي د يوه

ګناه نه یې هم مخ نه اړوو. یو وار دۀ یوې ښځې ته شپېته دیناره ورکړو او هغه یې پر بدکاری (زنا) باندي راضي کړه. کله چي دۀ خپله اراده پوره کولو ته تیاري ونيوله نو ښځه په کپ او په ژړا شوه. دۀ ورته وویل چي ما خو به پر تا څه زور زبردستي نه وې کړي نو بیا د دې ژړا څه معنا؟ هغې ورته وویل چي ما تر ننه د الله یوه داسي نافرمانی نه دې کړې، هغه وخت ماته زما محتاجي دا ورځ را ښکاره کړه. کفل ورته وویل چي تۀ پریوه ګناه دومره پرېشانه یې؟ حالانکې د دې له مخه تا داسي هیڅ نه دي کړي. په هغه وخت یې هغه ښځه پرېښوده او ځیني جلا شو. او ورته یې وویل چي؛ ورشه دا دینار ماته بڅښلي دي. قسم مي دي په الله وي چي زۀ به د نن نه وروسته د الله یوه نافرمانی هم ونۀ وکړم. د الله شان ته ګوره چي په هغه شپه هغه مړ شي. سهار چي خلګ ګوري نو ددۀ د کور پر دروازه په قدرتي توګه دا ټکي لیکلي شوي وي چي؛ الله کفل وڅښلو.

دویم ځل د قرآن کریم په سورة ص ۴۸م آیت کي د ذوالکفل ذکر راغلی دی. الله تعالی په دې آیت مبارک کي فرمایي:

آیت: **وَذُكِّرَ إِسْمَاءُ يَلْ وَيَسَعَ وَذَا الْكُفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ** (سورة ص ۴۸)

ژباړه: - د اسماعیل، یسع او ذوالکفل ذکر وکړئ، دا ټول بهترینه خلګ وو.

تفسیر، ژباړه: - په ابن کثیر کې د دې آیت تفسیر صرف دو مړه راغلی دی چې "اسماعیل، یسع او ذوالکفل صلوٰة سلامه علیهم اجمعین د الله تعالیٰ خوښ او په خاصو بندگانو کې وو".

د قرآن کریم د دې دواړو آیاتو نه دا څرگندېږي چې ذوالکفل د الله یو صالح او تقوی داره بنده ؤ. په یو آیت کې یې ذکر د اسماعیل او ادريس علیه السلام سره راغلی او په یو بل آیت کې یې بیا د اسماعیل علیه السلام سره خو دویم ځل ورسره د یسع علیه السلام ذکر راغلی دی. هیڅ یوه داسې اشاره چې ځینې ثابته شي چې گوتهم ذوالکفل دی نه څرگندېږي. دلته د قصص الانبياء (ابن کثیر) یوه حواله هم رااخلم چې خبره ښه واضح شي.

د قصص الانبياء په یو روایت کې راځي چې ذوالکفل د لیا (لیه) علیه السلام زوی ؤ. هغه د یعقوب علیه السلام لور، د یوسف علیه السلام خور او د ایوب علیه السلام کورودانه وه. یعني ذوالکفل د ایوب علیه السلام زوی ؤ.

د قرآن د مبارک آیاتو نو د تفسیرونو او د قصص الانبياء د یوې واقعې نه دا څرگندېږي چې ذوالکفل د الله یو ښک صالح او تقوی داره بنده ؤ چې د بني اسرائیلو څخه ؤ. یواځې د هندوستان بهوپالي صاحب چې گوتهم خدای منونکی مني، نور ټول مؤرخین یې د خدای او د روح نه منونکی او د تخلیق کائنات په هکله یې چپ گڼي. د دې پورته ذکر شوو خبرو او اسنادو څخه څرگندېږي چې گوتهم بده ذوالکفل نه شي کېدای. هان دا کېدای شي چې د هند خلکو و گوتهم بده ته ښې ویلي وي. (والله العالم)

تر دې له مخه چې د گوتم بده په اړه خپلي خبرې پای ته ورسوم، د بودهي مذهب په هکله په افغانستان کې د موندل شوو مجسمو او په دې خاوره کې د بودهي مذهب د خورېدو په هکله د پوهنوال محمد رسول باوري په زړه پوري معلومات له تاسو سره شريکوم، هغه په خپل کتاب "زموږ لرغونپوهنه" کې ليکي چې مشهور چيني سياح هيون تسنگ د بودهاد حقيقي آثارو په لټون د افغانستان تر ننگرهار ولايت جلال آباد (هډه) پوري راغلی و. ده د دې د پاره په هند کې څو مياشتې تېرې کړي وې. بيا په ۶۳۰م کال په کندز کې د څه وخت تېرولو وروسته د بلخ، باميان، کاپيسا او لغمان ولايتونو ته هم راغلی. په جلال آباد کې يې ډېرو وخت تېر کړي، او هم د گندهارا له لاري هند ته رسېدلی دی. دی وايي:

"هيون تسنگ چې په خپلو ليکنو کې يادونه کړې ده، وروسته بيا بل چيني سېلاني په شپږمه پېړۍ عيسوي کې د زېباتومي ځای يادونه کړې ده، چې و دروتې ته نژدې د سياه کوه (تورغر) رود په غاړه واقع دی. (د دروتې د برېښنا بند سهېل لور ته په دوه کلوميټره کې واقع دی) هيون تسنگ يادونه کوي چې سهېل لوېديځ خواته (۱۲۰) په شاو خوا کې د ناگاکو پاله په نوم سمڅي موجودې وې چې بودهاد خپلو لارويانو د پاره پرېښي وې. فاهيان هم د دغو سمڅو يادونه کړې ده."

د لرغونپوهانو د پاره چې کوم څيز زړه راښکون پيدا کوي هغه د بودها شکل دی. د بودهاد لومړي شکل په هکله د پوهانو تر منځ چې کوم شهادتونه را منځ ته شوي چې د گريک بوديک لومړی مجسمه يې بولي چې "د ا په ۱۸۳۴م کال کې د

⁴ په دې نامه په بدخشان کې يوه سيمه او دره شته "زيباک دره"

ژرارد gacrad لخوا د کابل په شاوخوا کې تر لاسه شوې ده. او د هغه نه وروسته د ګندهارا په ټولو برخو کې د کيندنو په ترڅ کې دا مجسمې يا په داسې شکل د بودا انځورونه لاس ته راغلي دي.⁵

پرمخ ليکي چې "هغه څه چې په هند کې روښانه دی د ګريک بوديک د هنر نه مخ کې د بودا مجسمه د انسان په شکل نه ده جوړه شوې، او هر وخت د لیتوس (د لمر ګل په شان يو ګل) د ګل په شکل چې د خپلې غوړېدو ځالي حالت ته درسيږي په حالت کې ليدل کېږي. او يا د دې په څېر د يوې بلي ونې په واسطه سره يې تېرې پانې درلودې (اشجار سوزني برگ) سره ښودل کېده. او د بودا مرګۍ د يوې عبادت خانې (معبد) کې ښودلې دی. او ځينې وختونه يې د دې پاره چې بودا په يو صحنه کې موجود وښايي د هغه يې يو اويا دواړه پښې جوړې کړې. د بودا دغه شکل نه يواځې د ګندهارا بلکې د متورا په حوضه کې هم ليدل شوی دی. د بودا يې هنر او مذهب ځينې څېړونکي په دې عقيده دي چې په ګندهارا او په متورا کې هندي هنر دغه ستونزه تر ډېره بريده هواره کړې او دغه مسئله د ځانګړي علامو لاندې روښانه کړې. دغه دواړو مکتبونو د لومړي ځل د پاره د بودا شکل په رښتني انساني بڼه رسم کړ. خو د يو شي يادونه ضروري ده چې په متورا سبک کې د بودا په مجسمه کې کومې علامې او جزيات ليدل کېږي، په هندي سبک کې ښودنه کوي. هغه چې د هندي سبک د هنرمندانو ځانګړتيا وه."

د ردی فيا ویدانه حکايت کوي چې "شهبازده بمبساړ غوښت چې د شاه راوکا (قطب لوبډي ځ هند باچا) د پاره د بودا

⁵ هغه ځای چې بازاری هنرمندان نڅېړي او يا کومه ننداره ښيي، سېل، تماشه، سټېج

یوانخوړ ولېږي، او د دې د پاره یې خوتنه هنرمندان (سنگ تراش، یانخوړ ګر) وګومارل چې د بودها یو ښکلې مجسمه جوړه کړي. دغو هنرمندانو چې هر څومره وس وکړ خو مقصد ته نه رسېدل، ترڅو بودها خپله د هغو په وړاندې (مخ کښي) نه ودرېدی. او وروسته یې دا تشریح ورته وکړه چې لید د رسم وړ نه دی، نو خپل سوري یې په یو تکیه شوي تخته واچوو. د هغه وروسته یې هنرمندانو ته لارښوونه وکړه چې رنگ یې کړئ. او د دې رسم لاندې دا درې اساسي مطالب د (بودها افکار) ولیکل چې عبارت یې دا ؤ، (بودها، قانون او جماعت)."

یوه بله واقعه هیون تسنگ د دې موضوع سره تړلې داسې بیانوي چې "په ننگرهار کې بودها په یوه غار کې په یوه تېره باندي خپل سوري واچوو چې وروسته د هغه منونکو د دې سوري څخه یو شکل جوړ کړو او د هغې نه یې وروسته د مجسمې په شکل کې رامنځ ته کړو"⁶

د افغانستان په لوګر ولایت کې د چینایانو له خوا د مس عینک د کان د کیندنې په ترڅ کې د بودهي دور یو ښار مخي ته راغی چې پکښې بودهي مجسمې، لوبښي، د بودهارنګین عکسونه تر لاسه شول. چې له دې دا څرګندېږي چې بودهي مذهب په لوګر ولایت کې څومره خورؤ. د ډېره اسماعیل خان او بنو پر لویه لاره په رحمان ډېری کې هم بودهي اثار موندل شوي دي. د سوات په جان آباد سیمه کې د غره په یوه لویه پرشه ۲۰ فټه لویه بودهي مجسمه کنده ده. د ضلع مردان په بېلو بېلو سیمو کې یې ډېر

⁶ د جلال آباد اوسنۍ هډې سیمه د هغه مهال "هیلو" د دوی تر ټولو مقدس ښار ګڼل کېدی نو ځکه "فاهیان" او "هیوان تسنگ" دلته راغلي وو.

اشاره اوس هم لیدل کېږي خوله بده مرغه هغه لرغوني مجسمې او نورد کار خیزونه خلکو ترې وړي دي او تشي کنده والې پاته دي. دغسي په ټېکسلا کې هم ګڼ شمېر بودهي اثار موندل شوي دي.

په دې توګه ډېر بودهي اثار په پېښور ښار کې هم موندل شوي دي چې په هغه کې د شاه جې ډھیری، ډېره د اهمیت وړ ده. د دې شاه جې ډھیری په هکله په ۵م فروري ۲۰۱۷ "آج" ورځپاڼې "سنډې میګزین" کې همایون خان اخوند ډېر په زړه پوري راپور خپور کړی و. اخوند صاحب د ډاکټر سید امجد حسین په هکله لیکي چې "په شاه جې ډھیری کې چې کومه ستوپه موندل شوې وه په هغه کې د مهاتمه ګوتم بدهد وجود هلوونو ایرې (سکاره) موجود دي وې کوم چې په دویمه صدۍ عیسوي کې کنشکا باچا تعمیر کړې وه. د دې ستوپې په هکله درو چینایي سېلانیانو فاهیان ۳۹۹ عیسوي څخه تر ۴۱۲ عیسوي پوري، سنگ یوان ۵۱۸ عیسوي او هیوان تسنگ ۶۳۰ عیسوي په خپلو لیکنو کې د دې په هکله لیکلي دي. د هیوان تسنگ مطابق چې دا ستوپه ۴۰۰ فټه جگ والی درلود کومه چې د مهاتمه بدهد د هلوونو د ایرود بنخولو د پاره جوړه شوې وه. کوم د مسو (تانې) ډبلې چې د دې ستوپه نه تر لاسه شوی دی دا د هغه وخت حکومت یعنې په ۱۹۰۸ کال کې د برما و حکومت ته ورکړی. څه موده دا ډبلې په شمله (هندوستان) کې پروت و. اوس د دې ډبلې یو نقل (Copy) په عجائب ګهر کې پروت دی. د برما حکومت په "امانډلې" کې یوه نوې ستوپه جوړه کړه او دا ایرې یې پکښې خوندي کړې. په ۱۹۳۹ دویم نړیوال جنګ کې لا دا ډبلې هلته پروت و."

د دې ستوپه څخه تر لاسه شوي ډبلي یوه عجیبه واقعہ ده، چې کله په کال ۱۹۰۸ عیسوي کي ډاکټر سپونډ شاه جی ډهیری کینډنه پیل کړه نو دۀ ته د کینډني په ترڅ کي یو بلوري د مسو ډبلي چې پکښي د ګوتم بدھ باقیات (سېڅلي هډونه) وو تر لاسه شوه. دۀ دهغه وخت سرکار ته د دې ډبلي په هکله څه داسي ولیکل.

"جناب!

مطابق قوانین دقیقه ۱۸۷۸ عیسوی پیرا گراف (دفعه) نمبر ۴ کے تحت (سال ۱۸۷۸) میں جناب کی خدمت میں ایک کیس کٹ (ڈبہ) جس کے اندر ایک صندوقچہ ہے تبرکات ملا ہے۔ جس کے اندر آثار قدیمہ ہے۔ میں نے بحیثیت سر مینٹریٹ آرکیالوجیکل سروے دریافت کیا ہے۔ تاجے کے ڈبے پر کندے لکھائی کے مطابق کہ اس کو کشان بادشاہ (کنشکا) نے (اندازاً پہلی صدی عیسوی) دفن کیا ہے۔ اور ابتدائی چینی سیاحوں کے شہادت سے ثابت ہوتا ہے کہ اس بلوری ڈبے میں جلی ہوئی ہڈیاں مہاتما ګوتم بدھ کی ہیں۔ اس دریافت کے آثار قدیمہ کے حوالے سے جڑی تعلق سے یہ تمنا کی جاتی ہے کہ اس کو حکومت کیلئے (دفعہ ایکٹ) نمبر ۱۶ کے تحت حاصل کیا جائے۔ اور میں آپ کا ممنون رہو ګا کہ اگر آپ اس سلسلے میں اقدام اٹھائیں۔ اور سرکاری نوٹس شائع کرائیں۔ جیسا کہ دفعہ نمبر ۵ (مذکورہ ایکٹ) کے تحت ضروری ہے۔"

دا ډهیری په اصل کي هغه وخت د ساداتو کورنۍ وه. د کینډني په حواله د سرکار او د دې کورنۍ تر منځ یو لاس لیک شوی ؤ چې که د دې کینډني په ترڅ کي هره خزانه یا آثار قدیمه تر لاسه شوه نو د دې نیم حاصل به د ساداتو کورنۍ وي. که بتان وغیره و موندل شو نو هغه به بلامعاوضه و سرکار ته ورکوي. سرکار دا کورنۍ راوغوښته او دهغه وخت زرگرانو خپل خپل

قيمتونه وويل چي په پای کي ډېټي کمشنر د ډې بلوري ډبلي قيمت ۴۵ روپۍ ولگوو. سادات کورنۍ ته يې ۱۳ روپۍ او ۸ آنې ورکړې او دا ډبلي يې سرکاري ملکيت وگرځاوه.

له بده مرغه هغه وخت سرکار دا ډهيري له سادات کورنۍ څخه نه واخسته، چي کله ورته د آثار قديمه له خوا وويل شو چي دا ډېره مهمه آثار قديمه ده نو دوی د سادات کورنۍ څخه دا ډهيري په پيسو اخستلو فېصله وکړه، خو سادات کورنۍ دانه کړه پر خرڅه. نن سبا د ډې ډهيري نوم اخون آباد نمبر ۱، ۲ دی.

د ډې نه دا واضع کېږي چي د بودهي مذهب منونکي خپله د پښتانه قام ولوی ټاټوبي ته د خپل مذهب د تبليغاتو په هکله راغلي وو. په کومو پښتني سيمو کي چي په لويه کچه بودهي آثار تر لاسه شوي دي په هغو کي لوگر، ټېکسلا، ننګرهار، کابل، پېښور، باميان، مردان، چارسده، سوات، بونېر او نوري پښتني سيمي شاملې دي.

کله چي بده مت د هندوستان نه کډه وکړه نو خلکو ته څرګنده شوه چي په دې مذهب کي ډېري خامياني وې. يعني د خدای تصور، الهام و وحی بالکل نه وو. او په خاصه توګه د تخليق کائنات په هکله د بده مت مذهب خاموشي يو ډېر لوی سوال ؤ. برهمنو د ډې مذهب د ختمولو د پاره هره جائزه او ناجائزه لاره خپله کړه، لکن بدهيانو د دوی مخ نيوی او مخالفت ونه کړ. هغه په دې چي د بده مذهب بنسټ پر عدم تشدد ولاړ ؤ.

د عدم تشدد پېروکار ګوتم بده د اتيا کالو په عمر کي غالباً ۴۸۰ ق، ميا ۴۸۸ ق، م د پير دا په سيمه کي مړ شو. دده د

وجود سکاره (ایرې) یې په بېلابېلو هېوادونو کې په بېلابېلو سټوپو (د نارو په شان لویو ګنډو) کې پټې کړل شوې.

یوه مهمه خبره دلته په دې ضروري ګڼم چې د ګوتم بده او د بده مذهب بنیادي مقصد عدم تشدد او د انسانیت سره مینه وه خو په اوسني وختونو کې د ګوتم او د بده مذهب عدم تشدد فلسفه پر تشدد بدله شوې ده. تاسو وینئ چې له څو کلونو راهیسې په روڼګیا (برما) کې د تشدد یوه خونړي شهره د بده مذهب منونکو خوره کړې ده. د مذهب په نامه انسان وژنه یې د سوشل میډیا، پرنټ میډیا او له مستندو رسنیو له لارې په ټوله نړۍ کې خوره ده او د نړۍ هغو بشر دوستو هېوادونو چې د انسانیت او بشر دوستۍ د عوېدار دي پر داذلم او بربریت سترګې پټې کړي دي. نه پوهېږم چې هغه کوم مقاصد دي چې د انسانیت نه بالاتر دي، او دغه حال له تېرو څو لسیزو راهیسې د پښتون افغان اولس هم دی.

ما چې کله دا کتاب (ګوتم بده، زندگی اور افکار) ولیدو او بیا مې ولوستونو مې و یوه، دوو مشرانو لیکوالانو ته دا کتاب ښکاره کړو، هغو زه دې ته وهڅولم چې دا کتاب و پښتو ته وژباړم. ولي چې تر اوسه زما په فکر په پښتو کې ماسواي د پروفېسر محمد پروېش شاهین صاحب، پر ګوتم بده باندې کار د نیست په معنادی. او ورسره ورسره د مذاهبه په حواله زما د قام د تاریخ طالب علمان به د یوه لرغوني غیر سامي نړیوال مذهب د عقیدې او افکارو څخه خبر شي.

د هغو ملګرو پښتنو نومونه دلته په دې ضروري ګڼم چې د دوی په ډاډ او مرسته دا کتاب تر چاپ ورسېدی. لکه د نوموړي خپرونکي شوکت ترین صاحب، رئیس ریحان منگل صاحب. مشر

لیکوال او خپرونکي ارواښاد عبدالعلي غورغشتي صاحب، (دا وخت لا ژوندی و، پرگوريي نوره) د کالم نگار محترم عمر گل عسکر صاحب، د مشر ليکوال سليم بنگش صاحب، د محترم ليکوال فدا محمد لېوال نورزي صاحب، پروفېسر مولانا عبد الخالق مندو خېل صاحب، د همخولي ليکوال ښاغلي حبيب الله کاکړ صاحب، مولانا محمد فريد صاحب او مير حسن خان اتل صاحب ډېره زياته مننه کوم. د خليل الله تصميم او د محمود رشي صاحب هم کورودانی کوم چي د دې کتاب په ترتيب او ښااست کي ډېر سترې شو.

ژباړه يو گران هنر او سترې کار دی ځکه که له مالې و ډېرې تېروتنې شوي وي او شوي به هم وي، ولي چي په دې تاريخي اثر کي ډېر داسي د هندي او پالي ژبو لغتونه وو چي مايې لغوي معنې په يوه قاموس کي هم نه و موندل، هيله لرم چي تاسو به زما دا نيمگړتيا وي په زړه درنې نه اخلئ.

ستاسو دروښانه او سوکاله سبا وون په هيله، په درنښت

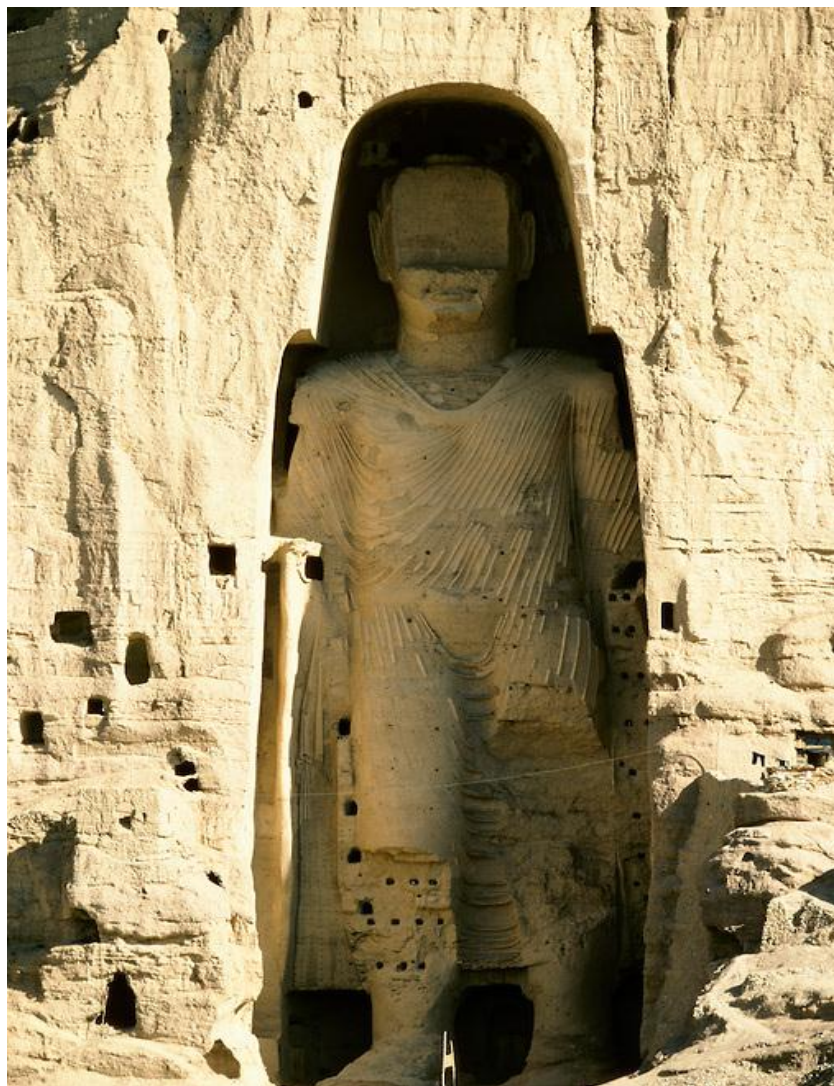
زړگی علیخېل

سهېلي پښتونخوا، کوټه

اخځلیکونه

کتاب	مصنف	منځ
بدھ مت، تاریخ عقائد و فلسفہ	رابرٹ وین ڈی ویئر، اردو ترجمہ، ملک اشفاق	9،10،11
تاریخ مذہب	رشید احمد، ۱۹۶۸ چاپ	154،155
ایضاً	ایضاً	332،330،331
ایضاً	ایضاً	334،335
ایضاً	ایضاً	342،343
ایضاً	ایضاً	348،
زموږ لرغون پوهنه	پوهنوال محمد رسول باوري	345،346،347
تاریخ عالم پر ایک نظر	پنڈت جواہر لال نہرو	152،156،157
د نور مظہرونہ	عبد الرحیم مجزوب	158،
ہندوستان سے ایشیہ د گوردھرم، بدھ، جین۔	محمد اسماعیل ہانف بھوپالی، دسمبر ۱۹۲۳	105،106،107
بدھ مت اور اسلام	الکیزنڈر برزن، ترجمہ، ڈاکٹر امجد علی بھٹی	184
تفسیر ابن کثیر، سورۃ انبیاء آیت، ۸۵، ۸۶، جلد،	حافظ عماد الدین ابوالقدا ابن کثیر، ترجمہ،	1،2
جلد سوئم	خطیب الحسن مولانا محمد جونا گڑھی،	112
تفسیر ابن کثیر، سورۃ، ص آیت ۳۸، جلد چہارم	ایضاً	420،421،422
تفسیر ابن کثیر، سورۃ قہ، آیت ۱۲۸ جلد دوئم	ایضاً	407،408
قصص النبیاء۔	حافظ عماد الدین ابوالقدا ابن کثیر	416
د وېبله لاري د بدھ ایزم په هکله بېلي		
بېلي ويډيو گاني، ډاکو منډرياني او		
قامو سونه		
آج ورځ پانډه، شاه جي ډيهری، سنډي	همايو خان اخوند	21
ميگزين، ۵، فوري ۲۰۱۷		
زاهد پښتو، پښتو سيند	عبد القیوم زاهد مشواڼی	
ظفر اللغات	بهادر شاه ظفر کاکا خېل	
تذکرہ، جلد اول	علامہ محمد عزت اللہ اشرفی	61
سو عظیم انسان	مائیکل هارټ، ټیپا، عاصم ټټ	41
دینیات	سید ابوالاعلیٰ مودودي	9،46

عکسونه

د افغانستان په بامیان ولایت کې د بدها تر ټولو لویه مجسمه

په تېکسلا کې تر لاسه شوي بودهي دورې بريني مجسمې

په کابل میوزیم کې پروت په لوگر کېني موندل شوي بودهي مجسمه

په افغانستان کي موندل شوی یو رنگین بودهي عکس

په میوزیم کي پرته د ګوتم بده لرغونې مجسمه

د سوات په جان آباد کې پریوه پر شه د بدھا لرغونې مجسمه

په کابل میوزیم کې پروت په لوگر کې موندل شوی رنگین بودهي عکس

د افغانستان په لوگر ولايت كې د مس عينك په كيندني كې موندل شوې د
بدها لرغونې خاورينه مجسمه

د افغانستان په لوگر ولايت كې د مس عينك په كيندني كې موندل شوي د
بدها لرغونې خاورينې مجسمې

گوتم، نوټ

د سراوستي⁷ د اوبو شورد اورېدلو او پر شگه باندي د باد څخه ورک شوو نڅبنو (پلو) لوستولو والا په دې خبر دي چي هند او سند د خپل زراؤ کلونو په ارتقائي سفر کي رشي (هندي عالمان) ست گرو (ويدي عالمان) او وليان زېږولي دي. د کوم چا چي د علم او عرفان او د پوهني څخه د دې سيمي خاوره دومره سپر اېه شوې ده چي د تېرو سلگونو کلونو څخه روانه نظرياتي او غير نظرياتي يرغلگري او فرقه پرستي باوجود د ميني او عدم تشدد څخه د معطري خوري ډېره پرلذته خوشبود دې په ذره ذره کي اوس هم جذب ده.

دا هغه خوږ بوی دی چي د ورېځو سره يې خپل سفر جاري ساتلی او په ځمکه کي خواره غرونه، ځنگلونه، صحراوي او د دريا بونو برخه جوړ شوی دی. له هم دې خوږ بوی څخه مهرگړه، هجرات او د کاتېهيا وار غوندي بناري رياستونه جوړېدل پېل شول، کوم چي زموږ د عهد قديم افتخار گڼل کېږي او د قبل از آريه سماج ورته هم ده. نن هم هغه څېړونکي چي د دې بنارونو نه ورکېدونکي د خاورو په رنگو کي د دې سماج د معلومولو په هڅه دي، پوهېږي چي سياسي، معاشي او د روحاني اقدارو په اړه دا خطه پر ځان د عهد قديم ناز کوي. لاکن دا بناري رياستونه د آرياؤ د راتگ سره سره لږ د خپلو کمزوريانو او تر ډېره حده د بهرني حمله آورو د يرغلگري په وجه خپل دا سفر جاري نه وساتلو. د منځنۍ آسيا د لاري، د لوېديځي او سهېلي

⁷ په هندوستان کي يوه لرغونې سيمه چي اوس د يو سيند په نامه موجوديت لري.

آسيا پردې ښاري رياستونو باندې د آرياءو حملې، د طوفان نوح نه هم زيات وېړونکي اثرات و اچول. په سمندري طوفان کې د هرڅه بایللو والا خو صرف د اوبو د شوه کېدو په انتظار وي، او څنگه چې اوبه د خپلو پخوانيو لارو و خواته برابري شي نو دوی د ژوند د تېرولو هڅې بېرته د پخوا په شان پېل کړي، لاکن د آرياءو دې خطې ته راتګ يو داسې نه ختمېدونکی طوفان ؤ چې د دې ځای په تهذيب کې داسې ونښت چې د مينې او عدم تشدد برخلاف، خوف او تشدد ته يې وده ورکړه. انتقام او د جنګي جنون په هکله د شاعرۍ څخه راواخله د انسان او ځناورو مذهبي او قانوني قتل، کلتوريې د دې سيمې نه بېلېدونکې برخه وګرځوله. لکه څرنگه چې د سېلاب نه ځمکه سپراښه شي، هم دغه شان د آرياءو راتګ او د يلغار مثبت اړخونه نه شي نظراندازه کېدلای. لاکن د ايوويرجن حقيقت دی چې د نفسا نفسۍ او د مهاجرت کوم کلتور چې د آرياءو د راتګ نه په دې سيمه کې وده وکړه، دغه نفرت او انتقام رويې ترډېره حده د مضبوط نه هم مضبوط کولو په اړه د يو معاون ګردار ادا کړی. سپين، تور، اوږد، ګردی، ځايي، غير ځايي او مارشل ريس (جګړن قام يانسل) غوندي فاشسته نظريات يې زموږ په وينو کې شامل کړو.

زموږ پر سيمه هندي ديومالا (هندي خيالي کيسې) هم د دې نظرياتو په وجه وده وکړه. يعنې په ويدونو او ويدک کلتور کې جګړن آريائي قبيلو ماسوا ځايي قبيلې يې د هندي ديومالا برخه وګرځولې. لاکن هندي ديومالا په يو ځای کې هم د آرياءو د برترۍ اصول نه کړو هېر. هم دا وجه ده چې هندومت او د هغه څخه متاثر ټولو مذاهبو کې آريائي برتري په څه ناڅه

شکل کي موجوده ده. باوجود د دې چي مسلمانان په هند او سنده کي د هندوانو سره براه راست د تصادم په شکل کي داخل شول. په هندوستاني مسلمانانو کي آريائي برتري تر ډېره حده موجوده ده. ګواډ هرپه، موهنجو د اړو او نور قبل از هرپه بناري رياستونود سياسي و معاشي نظام په هکله موږ ته تر ډېره حده معلومات نشته. لاکن د دې ځای په کنډوالو کي تر لاسه شوې علمي رڼا څخه دا خوپه اسانۍ ويلاى شود دې ځای په تهذيبو کي اعلى شکلونه ليدل کېدل. د دې باوجود موږ ته په دې خپله سيمه کي د دې قديم بناري رياستو او په دوى کي خور تهذيب و تمدن تسلسل په نظر نه راځي. په سپت سندهو کي يې د فتح نغارې د ويلو وروسته آرياؤ د مذهب د کرهني د پاره په شمالي هندوستان کي د ګنگا او جمن غاړي خوښي کړې او هلته يې د خور ځنگله د ختمولو وروسته د ويدک ادب د بنسټ سره يې اړيکي جوړول لگيا کړل.

يو دلچسپه امر دا دی چي دوى په دې کي ځای پر ځای ديسي (کورني) رنگونه هم خور کړو. دا ديسي رنگونه که چرته د قبل از آريا نمائندگي يې هم کوله نو د مسلسل مزاحمت امين هم وو، د کوم مخ نيوى چي د آرياؤ د ګنگا و جمناتر ناوې پوري د رارسېدو پر وخت وشو. د کوم په وجه چي د نوي مکتبه فکر بنياد ايښوونکو او د هغو خپل مت (مذهب) د مقبوليت او د خپل هم پلويانو په تعداد کي د اضافې د پاره د تورو خدايانو او قبل از آريائي بهجن (متتر) يې د ويدک ادب مستقل برخه وګرځول. لهذا د نوي مذهب پيروکارانو له دوى څخه مخ کي خور شوي علم و فکر سره يې مخامخ د جنګ څخه پرته دا د خپل

مذهب د وجود يوه ماته برخه وگرځوله. لاکن په حقيقت کې دا داسې برخه وه د کوم مقام چې د جاهله، بې علمه او شودر څخه عبارت و. دې نوي مذهب چې و براهمن ته کومه بزرګۍ او مقام ورکړو، هغه بالاخر د ده د غاړې توک جوړ شو. دا صحيح وه چې په فکري اعتبار برهمن د کوم مقام او مرتبې مستحق و چې ده تر لاسه کړو، لاکن په عملي ژوند کې براهمن يو داسې بلا جوړ شو کوم يوې چې ټول هندومت په کراره کراره تر حلقه تېر کړی. اوس تر پړېهو (لوی براهمني عالم) ته د رسېدلو د پاره لاره براهمن وگرځېدی. ویدونه يې په داسې ژبه وليکل چې د دې سيمې د خلکو د پاره نا پېژندونکې وه.

مورنۍ ژبې يې د ځناورو ژبې او سنسکرت يې د علم او عرفان ژبه وگرځوله. دا هغه لسانی روايت دی د کوم تسلسل چې بيا وروسته هندي مسلمانانو، عربي او فارسي د علم او قانون ژبه وگرځوله، او مورنۍ ژبې يې تر ټولو کم تره او نا مکمله وگرځولې. دا د برهمن مت ابتداء وه کوم چا چې په دې مور ځمکې باندې د خوف او جانبدارۍ بنسټونه کېښېول، لامحاله د دې طوفان نور د عمل فطري و. د زړه بيا تر پنځه سوه کاله قبل از مسيح زمانه د داسې بې شمېره هنگامو څخه عبارت ده. دا خبره د خوشحالي ده چې د دې ځمکې زامنود ازادۍ د پاره د هيڅ يو مقدس يا غير مقدس فکر، پلويان نه شول جوړ او د دوی خلاف يې مسلسل د ازادۍ بېرغ جګ وساتلو. په دې عمل کې داسې هم و چې په دويمه لاره يې د برهمن مت مقابلې وکړه، دا هم يو منطقي رد عمل و چې داسې صورتحال هيڅ کله هم د يو اذيت ناکه حقيقت نه کم نه وي. لاکن په داسې

حال کي هغه کوم چي د منځ لاره باسي، هغه دي کوم چي د حالاتو خبر مسلسل پخپله موجود گۍ کي داسي ثابتوي لکه د شپې په خاموشۍ کي د مسود پاوليو شرنگار. د منځنۍ لاري بې شمېره پلټونکي د دې گونجلي معمې د حل کولو په هڅه کي کلي په کلي د کوڅو خاوري يې په سربادولې او د د ا معلومولو په کرب کي مسلسل د يوې انتها څخه تر بلې انتها پوري روان وو.

بيا په دې بهېدونکو خلگو کي د مايا بڼا غلی گوتنم هم شامل شو او د دې ناليدلو او لا متناغي لارو د سلسلو برخه جوړ شو. د فکر په خولو لوند کله به د سمندر په غاړه د شگو سره شو او کله به د سمندر څپو دی د سمندر په تل کي تر تله ورسوو. او بيا چي کله ده د مراقبې (تياگ) په وسعت کي ليدل و غوښت نو هغه د گيان (فکر) و هغه منازلو ته ورسېدو د کوم د خواهش په لاره کي چي بې شمېره مسافران کچکول په لاس کي په تيارو لارو کي روان د مرگ سره مله شو. هم دغه هغه لمحې وه چي گوتنم د بده پوري سفر مکمل کړو.

د بده مذهب په دومره تېزۍ د خوړېدو وجه نه خو فتوحات دي او نه قبضې. بلکې د دې حقيقي وجه داده چي بده مت په کوم هېواد کي خوړ مذهب د علم ترديد کولو پرته د هغه څخه مدد اخستو. او د هغوی هم خيال او روحاني و فکري عظمت غندنې څخه پرته يې خپل سفر پيل کړ. په دې هکله ده له مخه خوړ شوي فکر تذييل نه وکړو نو د ده هم تذييل نه شو وه. د مناظرو په مقابله کي يې مذاکرې، د ټکراؤ په مقابله کي يې جوړښت، د مسکا په مقابله کي يې خدا، فتح او شکست په

مقابله کي يې د مینې او امن فضا جوړه کړه. په دې وجه د بده مذهب (علم پوهنه) خورشو. د بده د نظرياتو مقبولیت دده د پېروکارانو (پلویانو، امت) وو. خود نورو مذاهېو په پېروکارانو کي دا افکار په ډېر عزت او احترام لیدل کېږي.

د هغه حقیقت ژوندی اظهار موږ دلته ښه لیدلای شو. د دې باوجود چې د بده د پېروکارانو شمېر په وړو کي د مالګي په شان کم دی، او بده د خپل ټاټوبي څخه شپنه په برخه شوې وه. لاکن دلته نن هم عیسائيان، هندوان، مسلمانان، سکھان او په نورو مذاهېو کي په ډېر مشکل سره داسي نومونه لیدل کېږي د کوم چا چې خلاف نه به تعصب وي او نه نفرت. هم په دې نومونو کي د گوتنم نوم یو ممتاز حیثیت لري. د گوتنم د یو ژوندي علامت په څیر نن هم زموږ په ټولنه کي موجود دی. د دې باوجود چې د بده مت پېروکاران او مبلغین د نشته په معنادي.

د گوتنم روحاني وجود و هر انسان ته په مني کي د بنخلمي کمبلي تودش وړېڅنې او ورسره دده درس د نسلي برتری او مذهبي برتری برخلاف د ټولو انسانانو د پاره یو برابر دی. ده برهن، شودر، سید، غیر سید، ځایي، غیر ځایي څخه پرته و هر انسان ته د خپلي ازادۍ احساس او درس ورکړی. او ده وویل چې نه خود چا، گرو (استاد)، پیر یا مسیحا شته او نه د چا مجاور، مرید یا امت. د دې برعکس کوم انسان چې د خپلو خواهشاتو پر گنجلي نفسیاتي جال باندي د کره کتنې نظرو کړي او هغه رد کړي نو هغه حقیقي ازادي تر لاسه کړي. او په دې توګه هر انسان ته یې دا زېری ورکړی چې هغه د خپل تقدیر خپله خالق دی، او د خپل ښه او بد خپله ذمه واره دی. د ازادۍ او د

ذمه واری پر بنا دا یوه داسې نقطه وه چې له دې سره د بني نوع انسان تړون لازمي ؤ.

نود دې پرېکړه شوې ده چې دهند او سنده په تاریخ کې تر منو منو خاورو لاندې اوس هم یو ژوندی مثال دی. او دې ته منتظر دی چې د بحیره عرب په اوبو کې یوه غوټه ووځي او د دې تر تله پورې ځان ورسوي. بیا پرته د راستنېدو په دې سفر کې په خپلو لاسو دا خاوره راواخلي او په دې ځمکې یې خوره کړي تا چې د دې خاورې په خوشبو سره زموږ نن ته د مینې او امن غسل په نصیب شي. په دې کې هیڅ شک نشته چې زموږ "نن" د درندګۍ، خوف، فرقه پرستی او د جهنم څخه عبارت دی او دا دردناکه روان وخت زموږ د تېرې ورځې تسلسل دی. هغه تېره ورځ چې د پرديو د راتلو پر وخت زموږ تر منځه جګړې او زموږ د خپل تاریخ سره د غدارۍ سوب.

کله چې مېنډي د خپلو زامنو او خاوره د خپلو ښاغلو د لاسه بې عزته شي نو بهرني خلګو ته زخم ورکول هیڅ معناه لري. هم دغه هغه مقام دی چې انسان پخپله په خپل عدالت کې ودرېږي. خپله ملزم، خپله قاضي، دده خوښه ده چې عدالت له منځه یوسي یا ځان ازاد کړي. او نن موږ هم د دې حالاتو سره مخامخ یو.

موږ چې په تېر زړاؤ کلونو کې وکومي بڅرکي ته پوک ورکړی دی که هغه نن زموږ په مخ خپل تودش پرېښی دی نو پکار دی چې موږ خپل باڼه د سپېڅېلو سره ځان ستي (ژوندی په اور ورګډېدل) کولو ته تیار کړو. د بدلون او ترقۍ ټولې لوړې استعارې کومي چې موږ د خپلو حکمرانانو نه مستعار

اخستي دي، یو یو د دې اور نه سکاره ترې جوړېږي او موږ یو چي دې ته د بل لگولی او وایو. هو، که موږ خپله گناه قبوله کړو او دې زندان ته ځان وسپارو نو کېدای شي چي زموږ راتلونکي نسل ته یوه بڼه لاره پرېږدو. هغه لومړی گام چي په اخستلو یې د فرش نه تر عرشه پوري ټول قلفونه خلاصېږي، او تیارې ختمېږي. دا هغه لومړی گام دی چي د دې په اخستلو کله نا کله پر موږ ډېر زیات کلونه بې نخلستانه په یوه نامتامة صحرا کي تېر شي او کله موږ د هغه او بو په څېر شو چي د هغې پر سر ولاړه زومۍ (لوڅه، د گند یو پوستکی) ورځ په ورځ تور بخوڼې اوږي. په پېل کي چي دا کتاب تر ما را ورسېدی نو ما فکر وکړی چي پر گوتم باندي زموږ سره هیڅ داسي مواد نشته، نو مي د خورولو نیت وکړی او د ځان سره مي دا عهد وکړی چي زه به دا ضرور خوروم.

دا کتاب موږ ته د طاهر اصغر د کتابتون نه د زارۍ کتابونو څخه تر لاسه شو. کله چي موږ دا کتاب ولیدو نو د پوښتۍ (ټاټېل) پر ځای یو سپین کاغذ پر لگېدلی ؤ. د کتاب دننه د سرلیک مضامینو پورته چا لیکلي وو (گوتم بدھ) ډاکټر محمد حفیظ سید، اېم، اې - پي، اېچ، ډي. ډي. لټ.

طاهر اصغر نه پوښتنه وکړه نو د محمد حفیظ سید په هکله ده ته هیڅ معلومات نه ؤ. موږ د ډېرو خلکو نه پوښتنه وکړه، یو بنگالي ملگري نه دا معلومه شوه چي ډاکټر صاحب پر هندوستانی فلسفه باندي یو کتاب لیکلی ؤ، لاکن هغه ملگري ته هغه کتاب نه شو تر لاسه. خدای بخښلي صفدر میر هم د لاعلمۍ اظهار وکړو. هم په دې وجه موږ دا کتاب بغیر د مصنف

د تعرف خپور وو. که په تاسو کې څوک زموږ په دې هکله
کومک کولای شي نو موږ به په راوان ايډيشن کې دا کمي
پوره کړو.

د انوټ په جون ۱۹۹۶ کې ليکل شوی و، لکن د کتاب په
مکملېدو او خورېدو کې دوه کاله نور ولگېدو، دې نه مخ کې يو
ملګري د انوټ وليدو او د هغه په مشوره په دې نوټ کې نور کار هم
وښو او د هغې په رڼا کې دا تر خورېدو ورسېدو. زه د هغه ملګري
ډېره مننه کوم چې پروختي يې کومک راکړو.

مننه

عامر رياض ستمبر ۱۹۹۸

مقدمه

د قبل مسیح پنځمه او شپږمه صدۍ د نړۍ د پاره یادگاري دي. په دې کې هیڅ طوفان نوح نه و راغلی، او نه کوم قیصر ټوله نړۍ فتح کړې وه. لاکن په انساني ذهن، اخلاق او په ټولنیز ژوند کې داسې انقلابونه رانکاره شول چې تر قیامت به یې اثرات وي. په یونان کې فیثاغورث، په ایران کې زرتشت، چین کې کنفوشس او په هندوستان کې گوتنم او مهاویر غوندي د مذهب بنسټ ایښوونکو د زوکړې تاج هم د دې صدیانو پر سر دی. په دوی کې دهر یوه اثرات د دوی تر هېوادو پورې محدود نه وو، بلکې په نړۍ کې په بېل بېل نومونو او څېرو ورسېدل. لاکن په دې لورې مرتبه لرونکو شخصیتونو کې گوتنم یوازنی حیثیت درلود. دده مذهب چې کوم عالمگیر حیثیت وموند هغه د هیڅ یو مذهب په هغه وخت کې په نصیب نه شو. تر دې انده چې نن هم په دا بحث کې چې په نړۍ کې د بودهیانو تعداد زیات دی که د عیسائیانو.

موږ په دې ورکوتي کتاب کې د دې جلیل القدر بزرگ ژوند، دده تعلیمات، په هغه کې رد و بدل او په مختلفو هېوادو کې د هغه د اشاعت په هکله خبره څېړلې ده. لاکن ستونزه داده چې د هماليه غوندي لور شخصیت د عقیدت او مبالغې په داسې ګرډ کې پټ دی د کوم چې هیڅ صحیح خدوخال په نظر نه راځي. بیا چې پر کومو وسائلو زموږ تکیه ده هغه له سره غائب دي. د گوتنم بده خپل هم عصر یا د هغه خپل لیکلي کتابونه موجود نشته، کوم معلومات چې دا وخت له موږ سره شته هغه قریباً د دروسو و کلونو نه وروسته دي. کوم چې په ضبط تحریر

کي تر رارسېدو پوري د ده د عقيدت مندانو په حافظو کي محفوظ وو. هم په دې سوب د تري پټک د دې عقيدې باوجود چي گوتم بده د خدای په هکله بحث کول بي سود گڼلی دی، او د روح نه يې انکار کړی دی. موږ د ماهيان فرقي د دې بيان سره اتفاق کوو چي گوتم د خدای په هکله اقرار کړی او هغه يې واجب الوجود او مختار گڼل گرځولی دی، او د روح په وجود يې هم يقين درلود.

د دې تفصيلات به په کتاب کي مخي ته راځي، البته لوستونکو ته دا ياد ساتل پکار دی چي د گوتم بده د مرگ نه وروسته قريباً درې سوه کاله وروسته له موږ سره د ده د ژوند حالات، تعليمات او د پېژندگلو په هکله مواد تر لاسه شوي دي، گواد دې مواد په هکله يوه برخه په تاريخي اعتبار موزونه شو گڼلای. بيا هم د محقق د پاره په دې انبار کي تر ډېره حده لعل و جواهر تر لاسه کېدای شي او د سالک د پاره دا لازمه ده چي د حق په لټون کي او د صداقت په هڅه کي د هر قسم مواد پوري ځان ورسوي. هغه کتابونه چي د بده مت او د هغه د باني په هکله څه مواد تر لاسه کېدای شي، په دا ډول دي.

1. تري پټک⁸ يعني درې ټوکرياني

۱: په ويلو کي خودا درې دي لکن په هري ټوکري کي ځان ځان ته کتابونه دي. په دې د دوی تفصيل وړاندي کول ضروري گڼم. لومړی پټک (ټوکري): د دې نوم ونيان پټک⁹ دی، يعني د سنگهد پاره احکامات. په دې کي درې کتابونه شامل

⁸ Tripatika 1,11,111

⁹ Vinaya pitaka

دي (۱) د مرگ بهنگ،^{۱۰} يعني پتي موکھ (خاوند) بمع شرح او حواشي (ب) کهنډک^{۱۱} (ج) پريوار (کهول)^{۱۲} پاته. په دې کتابونو کې د پتي موکھ او د گنډهک په انگرېزي کې رانس ډيويس venaya tertس په نامه ژباړه کړې ده.

سوت^{۱۳} پټک (ټوکری): يعني د بدھ مذهب عام منونکو خلکو د پاره زرين اصول. په دې کې د ډېرو سرليکونو سره ډېر کتابونه شامل دي. هغه سرليکونه دا دي.

(۱) ډگهنکايه^{۱۴} : دا د خلور دېرش کتابونو مجموعه ده. په کوم کې چې مها پرني بهان^{۱۵} ډېر مشهور دی. په دې کې د، اوو ژباړه برنوف او گوگرلي کړې ده.

(۲) مجهم نکايه^{۱۶}: په دې کې يوسلو دو پنځوس ۱۵۲ کتابونه دي او دا ډاکټر ټرمکر ترتيب کړي دي.

(۳) سموت نکايه^{۱۷} : دا مسلسل نظمونه دي.

(۴) آم گتر نکايه^{۱۸}: په پټکو کې لويه مجموعه ده، په دې کې کهډک نکايه^{۱۹} هم شته، په کوم کې چې (الف) کهډک پاته^{۲۰} دی، د کوم چې چلډرس ژباړه کړې ده. (ب) دهم پد^{۲۱} دی، د

¹⁰ Sutta Vibanga

¹¹ Khandaka

¹² Privara path

¹³ Sutta Pitaka

¹⁴ Digha Nikaya

¹⁵ Maha Parini Bhana

¹⁶ Majjhima Nikaya

¹⁷ Sumyitta Nikaya

¹⁸ Amguttara Nikaya

¹⁹ Khuddaka Nikaya

²⁰ Khuddak Patha

کوم چي میکس مولر ژباړه کړې ده. (ج) ادا²¹ یا هغه غزلي دي چي ګوتم ډېر په شوق سره ويلې دي. د هري غزلي سره د نزول د موقع وخت هم درج دی. (د) اتي وټک²²: یو سلولس ۱۱۰ اقتباسات دي کوم چي د ګوتم د بېلابېلو خطبونه اخذ شوي دي.

(ر) سوت نپټ²³: دا نظمونه دي، د دې ژباړه پروفېسر

قوسیولي کړې ده.

(س) ویمان وټهو²⁴: د جنت د محلونو په هکله.

(ش) پتو ټهو²⁵: د ارواح غیر مجسم په هکله.

(ص) تهرامگات²⁶: د راهبانو (عابدانو) د پاره نظمونه.

(ض) تهری ګات²⁷: د راهبي (عابدي بنځي) د پاره نظمونه.

(ط) جټک²⁸: کیسې دي، د کومو ژباړه چي رانس

ډیوډس د buddish birth stories په نامه کړې ده.

(ظ) نډیس²⁹: د سوت نپټ د پای شرح.

(ع) پتي سمدھا³⁰: د ارهت د باطني قوت په هکله بیان.

(غ) اپدان³¹: د بدده ارهتو کیسه.

²¹ Dhmma- Pada

²² Udana

²³ Ltti Vuthaka

²⁴ Sutta-Nipata

²⁵ Vimana Vatthu

²⁶ Petavatthu

²⁷ Thera-gatha

²⁸ Their-gatha

²⁹ Jataka

³⁰ Niddesa

³¹ Pati sambhida

³² Apadana

- (ف) بده بنش³³: د بدهیانو حالات.
- (ق) کاریه پتک³⁴: هغه نظمونه دي په کوم کي چي د ګوتم د تېر ژوند يعني د زوکړي د مخه د ژوند (لومړي جنم) کرامتونه بيان شوي دي.
- (۳) ابهي دهم: په دې درېيم پتک کي ډېر کتابونه دي، د هغو تفصيل داسي دی.
- (الف) دهم سنگني³⁵: په بېلا بېلو نړيو کي د ژوند کيسې.
- (ب) وي بهنگ³⁶: د اتلسو ۱۸ کتابونو مجموعه.
- (ج) کتھا و تهو³⁷: يو زربحث طلب ستونزي.
- (د) پگل پنا تي³⁸: د ځانگړي خصوصياتو تشریح.
- (ر) دهاتو کتھا³⁹: د عناصرو په هکله.
- (س) ايمک⁴⁰: د ظاهري څيزونو په هکله.
- (ش) پتهن⁴¹: د حيات (ژوند) اسباب.
- دې ټولو کتابي مجموعه ته تري پتک، (وينا پتک، سوت پتک او ابي دهم) درې ټوکرياني ويل کېږي، او د

³³ Buddha Vansa

³⁴ Cariya Pitaka

³⁵ Dhamma Sangani

³⁶ Vibhanga

³⁷ Katha Vatthu

³⁸ Puggala-Paunati

³⁹ Dhatu Katha

⁴⁰ Yamaka

⁴¹ Patthan

بودهیانو تر ټولو مقدس او قدیم کتابونه بلل کېږي، دا ټول په پالي ژبه کي دي.

(۲) د پټک شرحي

دا بودهیانو په پنځمه صدۍ عیسوي کي هغه وخت ولیکل کله چي دوی تري پټک د سنگهالي ژبي نه پالي ژبي ته وژباړلو. په دې کي چي کوم دا وخت موجود دي هغه په داسې دي.

۱، سماند پاسدکا: د نړۍ شرح.

sammanata, pasadika

۲، کنکه و تراني: د پتي موکھ شرح.

Kankha vitarani

۳، سمنگل ویلا سني: د دگه نکایه شرح.

summangala vilasini

۴، پکپکا سدني: د مجهم نکایه شرح.

papancha sudani

۵، سرته پرکاشني: د سمت نکایه شرح.

sarattha ppakasini

۶، منورته پورني: د انگوت نکایه شرح.

monoratha purani

۷، پرمتھ جونکا: د کدک پاپا اود سوت نپت شرح.

Paramatha katha

۸، دهم پراته کتها: د دهم پت شرح.

dhammapada atthakatha

۹، پرمت دیپني: د ادا، دمان و اتهو، پتاوت

تهراگاتھا او تهري گاتھا شرح.

paramatha dipam

۱۰، ابهي دهمت دپني: د اتي و تک شرح.

- Abhidhamimatha dipani
 ۱۱، جاتک اتهاکتها: د جاتک شرح.
 jataka attha katha
 ۱۲، سدهم پجوتکا: د نديس شرح.
 saddhamma Ppajjotika
 ۱۳، سدهم پکاسني: د پتم بده شرح.
 Saddhamma Ppakssani
 ۱۴، ويسده جن ويلا سني: د ايدان شرح.
 Visudhajana vidusin
 ۱۵، مدهورتها ويلا سني: د بده ونس شرح.
 Maddhurattha vilasini
 ۱۶، کاريه پتک اتهاکتها: د کاريه پتک شرح.
 Cariya pitaka attha katha
 ۱۷، اتها سالي: د دهم سنگتي شرح.
 attha salini
 ۱۸، سموه دنودني: د وبهنگ شرح.
 sammoha vinodani
 ۱۹، پنکاپنکرن اتهاکتها: د ابي دهم د پای د پنځو
 کتابو شرح.
 Pamcappakarana attha katha

(۳) لت وستارا

دا په سنسکرت ژبه کې و. د دې ژباړه په شپږمه صدۍ
 عيسوي کې په تبتي ژبه کې وشوه. د دې څه برخه په ترکي ده، په
 سنسکرت ژبه کې ليکل شوي اصل کتاب هيڅ درک نشته چي کله
 ليکل شوی دی. په دې کې د ګوتم سوانح ليکل شوی دی او د

ډېري مبالغې څه کار اخستل شوی دی. د دې ژباړه په بېلابېلو لوديځو ژبو کې هم شوې ده.

(۴) تېتي بيانات

دا په زياته توګه پر لټ و ستار ليکل شوی دی. دا کتاب سکندر کوسما و انګرېزي ته ژباړلی دی.

(۵) مهابېنشکر رمن سوتر

دا هم په سنسکرت ژبه کې ليکل شوی و. په دې کې د ګوتم د کور د پرېښولو حالات بيان شوي دي. دا په شپږمه صدۍ عيسوي کې چيني ژبي ته وژباړل شو، چې د هغې وروسته و انګرېزي ته يې ژباړه وشوه.

(۶) مالانکاراوتو

دا د پالي ژبي څخه په برمي ژبه کې په ۱۷۷۳ عيسوي کال کې وژباړل شو. بيا د هغې نه په انګرېزي کې وژباړل شو. دا د لنکا د مقدسو کتابونو په هکله دی.

(۷) دې نه علاوه مختلفې کيسې دي چې اسپنس هارډي د the manual of buddhism په نامه راغونډي کړي دي.

(۸) دهمپد

په سوتا پنت او تري ګاتها کې چې کومي غزلي دي هغه سونډرس د dampadah په نامه ژباړلي دي.

(۹) مجلې وکتب

مشهور کښت ګر را هنما لاهل ساکرتياين په ۱۹۳۲ کې يو کتاب "بده چريه" وليکي، دا په هينان نقطه نظر ليکل شوی دی. د مهيايان په نقطه نظر يو کتاب "بهګوان ګوتم بده" ډېر

مشهور دی کوم چي محترم بدهنت بودها نند جي مها استو او پندت چندکا پرشاد جگيسو په هندي خپور کړی. دې نه علاوه مها بودهي سوسائتي کالج سکول کلکتې نه يوه مياشتنۍ مجله هم خپرېږي په کوم کي چي د دې مذهب په اړه نوي څېړني مخي ته راځي. په دا توگه د لنکا نه "بدهست کرانيکل، سيلون" په ذريعه د دې مذهب په هکله خلگو ته معلومات ورکول کېږي. په سارناته (بنارس) کي هم په دې هکله کار پېل شوی دی چي دهغې نه هم ډېر معلومات ترلاسه کېدلای شي.

(۱۰) په اردو کېښي

تر دې وخته چي کوم کار پرې شوی دی هغه دا دی.
(الف) په ۱۹۹۰ کي شيو نرائن شمېم د گوتنم بده سوانح ليکلې وه، چي بيا دويم ځل هغه تر چاپه نه ورسېده.
(ب) مولوي امير احمد علوي صاحب بي، اې جې جې نيمچ د "گوتنم بده" په نامه يوه مختصره کتابچه وليکله چي بيا الناظر لکهنو هغه خپره کړه.
(ج) يو مسلمان اديب "د بده کيسه د ډېرو په ځله" وليکله چي اوس نه ترلاسه کېږي.

(د) يو برهمو سماج مشنري هم د گوتنم بده مختصره سوانح عمري په اردو کي ليکلې وه چي د کوم ذکر شيو نرائن شمېم صاحب کړی و، خو اوس يو ځای هم نه ترلاسه کېږي.
(ر) شيو نرائن شمېم صاحب يو کتاب "بده" په دوو ټوکه کي ليکلی و، يوه برخه يې د مستر استيراس د انگرېزي کتاب ژباړه وه او دويمه برخه يې خپله شيو نرائن شمېم د

ضمیمه په توګه وړاندې کړې وه. په دې کتاب کې ډېر نوي معلومات دي چې په ویلو ارزې.

(۱۱) دریافتونه

استوپ، مټه، بتان، انځرونه، څرخ، ظروف او نور بېل بودهي یادګارونه ورځ په ورځ موندل کېږي او د دې نه ډېر معلومات ترلاسه کېږي.

(الف) په نزدې وختونو کې د جاوا عظیم الشان بودهي مندر په ځمکه کې دریافت شو، د کوم په وجه چې د دې مذهب فروغ په هکله ډېر مفید معلومات ترلاسه کېږي.

(ب) د بودهي دور فن مصوري او سنگ تراشي بې نظيره نمونې په چین، جاپان، تبت او هندوستان کې موندل شوي دي.

(ج) د کپل وستو او لمبيني باغ درک ولګېدو، او د دې کنډوالونه ډېر ظروف (خاورين لوښي) او زېورات ترلاسه شوي دي.

(د) هغه ځای هم د ګياسره نزدې درک ولګېدو چې پر بودهاد نوراني کفیت انکشاف شوی و. هلته مندر هم شته او هغه ونه هم.

(ر) په سارنات کې هم کیندنې شوي دي، هم دغه دشت غزالده، هم دلته تر ټولو له مخه بده خپله مذهبي وېنا کړې ده. د کوسي نگر (کسیا) کمبهي او سراوستي هم درک ولګېدو. راج ګر همدې دریافت شو او هغه غار هم وموندلې شوه چېرې چې بده استوګنه کوله.

(س) د نالند پوهنتون محل وقوع هم معلومه شوه او کنډوالي هم.

(ش) په حيدر اباد د کن کي د اشوک د دور کتبه هم وموندل شوه او د الورا اجنتا غارونه هم. علي الحضرت نظام د کن د دې د انتظام د پاره يوه محکمه اثار قديمه هم قائمه کړه د کوم په راپورتاژ کي ډېر معلومات تر لاسه کېږي.

(ص) په بهوپال کي سانچي ټوپ هم وموندل شو او مرحومي هزهائينس بېګم صاحبې د دې مرمت وروکړ او د دې په هکله يې اطلاعات هم خپاره کړل.

(ض) په کارلي، ناسک، کهنري او اورنگ اباد کي هم د بده مذهب (سمخي) غاري وموندل شوې. په کوم کي چي د بده مجسمې تر لاسه شوي. د دې ټولو نه ډېر معلومات تر لاسه شول.

(ط) افغانستان، مصر، او امريکه کي هم د بده کنډوالي موندل شوي دي او په ډېر تعداد بودهي خاوريني او ډبرني مجسمې او انځرونه تر لاسه شوي دي، د کوم په وجه چي د دې مذهب د عالمگيريت شهره رابرسېره کېږي.

غرض د دې ټولو په ذريعه موږ د ګوتم بده سوانح، د ده تعليمات او دهغه اشاعت او د بدلون په هکله معلومات تر لاسه کولای شو.

دې نه علاوه کوم کتابونه چي په بالاسطور کي ذکر شول يا هغه کتب، پټکو، کنډوالو او بتانو نه چي کوم مواد تر لاسه کېږي که لوستونکي د دې په هکله معلومات تر لاسه کول غواړي نو د دوی د پاره ذيل کتابونه ډېر مفيد دي، لکن دا ياد ساتل پکار دی چي پر دې موضوع تر ۱۹۴۲ پوري په بېل بېل لويديځ هېوادونو کي تقريباً په بېلو بېلو ژبو پنځه زره کتابونه ليکل شوي دي.

- (Nallakaha dutt Early History And Spread of
Buddism
(E. Hopkins The Religions of India
(E.H Brew The life of buddha in the pali
canon
(Geigeroli The mahavamsa
(E.B Cowell The jatak
(J.Barth History of religions in
india
(C.Elliot hinduism and buddhism
(R.F.Johnstone Buddhist China
(J.Legge Travels of fahien
(S.Beal Buddhist Records of the western
world
(T Wattera On Yuan Chwang
(I.T.sing A record of Buddhist religion
as practsed in india and malaya Archipelago
(S.Beal Life of hiven Tsiang by Huin
Li
(PN.Bose Indian teachers in china
(A.Cunningham Ancient Geography of india
(S.Beal Cataiogue of buddhist Tripitaka
as known in china and japan
(Raiston Tibetan taies
(Hodgson Eeeays on the language, Literatuer
and Religion of Nepal and Tibbet
(Edkins Religion in china
(R.C.Ddouglas Confucianism and taxism
Literature in china and the far east
(P.K.Mooker jee India
(K.J.Saunders Heart of buddhism
(A.B.Kaith Karma Mimamasa
(K.J.Saunders Gautama Buddha
(K.J.Saunders Buddhist Ideals
(H.Olddenberg The Buddha
(T.W.Rhys Davids Early Buddhism
(Bishop Bigandet Gaudam the Burmesa
Buddha
(H.Kren Manual of buddhism

()Bishop Copleston	Buddhism, Primitive and Present
()H.Hackmann	Buddhism as a religion
()H.Werren	Buddhism in Translation
()Bhikkhu N.Janatilaka	Word of the Buddha
()Paul Dhalke	Buddhist Eassays
()Lakehmi Narayan	Essence of Buddhism
()A.Lioyd	Creed of Half Japan
()T.Herada	Faith of Japan
()Col.Waddell	Lamaism
()Shive Zen Aung	A Compendiam of Buddhism
()Mrs.C.A.F.Rhys Davids	Buddhist Psychology
()J.A.Graham	On the tresh-hold of three closed lands
()H.G.Moule	Spirit of Japan
()Mrs.C.A.F.Rhys Davids	Buddhism

ظاهره ده چي د پالي ژبي سره ناواقفيت په وجه مصنف
 صرف د ژباړو څخه کار اخستی دی، په دې وجه د ده د رائي په
 خواش کي کېدای شي چي قسم قسم غلطیاني شوي وي.

علم دوست خلګونه امید دی چي داسي مسائل باید
 هېر کړل شي او د دې مختصر کتاب نه باید چي یو جامع کتاب
 هم په دغه موضوع ولیکلی شي او د ادب لمن دي د دې الزامه
 بچ کړي. مصنف د ټولو منندوی دی چي د دې کتاب په تیاری
 کي یې کومک یا د بده مت مذهب په حواله یې کتابونه را کړل
 او د کار ته یې څه نا څه اسانتیاوي ورو بخښلې.

محمد حفیظ سید

۱۹۴۲

باب، ۱

د گوتنم نه مخ کي هندوستان

زموږ دا هېواد چي موږ ورته هندوستان وايو د يوه
براعظم حيثيت لري. دا ډېرويرې، زرڅيز او د بې شمېره قومونو
استوگنځای دی. د دې اصل ځايي خلک څوک وو؟ هيڅ
معلومات نشته. لاکن د آرينو د راتگ نه مخ کي دلته د دراوړي
نسل خلک استوگن وو. دا خلک نه وحشي وو، او نه ځنگلي.
بلکې دوی خپل تهذيب، خپل تمدن او خپله ژبه درلوده. اوسني
تحقيق^{۴۲} داسي اثار راڅرگند کړي دي چي دراوړيو مذهب او
متمدن ژوند کاوه. او د داسي صنعتونو نه واقف وو چي په روان
مترقي دور کي د حيرت خبره معلومېږي.

آريا د کوم ځای نه راغلل؟

د دې درواړو د سهېل خوا ته پوري وهلو په وخت د قطب
لوېديځ نه هغه قوم راغی چي د آريه په نوم ونومول شو او د کوم
نسل نه چي د هندوستان يوه لويه آبادي دا وخت دعوه کوي. دا
خلک د کوم ځايه او په کوم وخت کي راغلل؟ د دې په هکله هم د
مؤرخينو ترمنځ اختلاف دی. يعني د ناروې، سويډن او ډنمارک
نه راغلل، او په يورپ کي د خوږېدو سره سره د قاف غره (کوه
قاف) ته راوړسېدل. بيا يې په ايران (فارس) کي استوگنه خپله
کړه، او بيا وروسته هندوستان ته يې مخه وکړه. ډېر داسي
مؤرخين شته چي هغوی وايي چي د دوی لومړی ټاټوبي منځنی-
آسياده او دوی هم د هغه ځايه څخه تريورپ او آسيا خورشول.

⁴² تاريخ فرشته

فرشته⁴³ صفت داسې هم اهل تاريخ شته چې هغوی لنکا (سري لنکا) د آدم د ژوند مرکز بولي، او د نسل انساني بنسټ يا ابتداء دغه ځای بښي او آريه د دې ځای نه تر منځنۍ آسيا بيا پرته د خپل لومړي ټاټوبي وخوا ته پوري وهي. نننۍ تحقيق دا بښي چې د دوی اصل ټاټوبي هغه سيمه ده چې نن سبا د بوهيميه او د استريا په نامه بلل کېږي او د دوی دا دعوه ده چې آريه هم د دې ځای نه په منځنۍ آسيا او يورپ کې خواره شول. دې ټولو مؤرخينو چې د خپلو بياناتو ثبوت پېښ کړی دی د هغه په تفصيل کې د تلو هيڅ ضرورت نشته. په دې خبره ټول متفق دي چې آريه د قطب لوېديځ نه راغلل او قريباً تر درې زرو کالو قبل مسيح را روان وو. دا خبره هم څرګنده ده چې دوی په يو وار نه بلکې په بېلو بېلو ډلو او بېلو بېلو وختونو کې راتلل به او لکه څنګه چې په آبادۍ کې زياتوب راتلی او بيا په نوو نوو هېوادو کې د استوګنې ضرورت پېښېدی، دوی د هند شمال ختيځ خواته غزېدل. تر دا انده چې پنجاب، يو پي (اتر پرديش) او د بهار لوېديځي سيمي د دوی استوګن ځای شوې. او د "آريه ورت" په نامه ونومول شول.

مقدس کتابونه

د هغې زمانې د حالاتو که درک لګېږي نو هغه د هغه وخت مقدس کتابونه دي چې (ويد) ورته ويل کېږي.

⁴³ يورپي (لوېديځ) تاريخ پوهان دا نه مني، هغوی په بېلو بېلو دلائلو د ويدونو زمانه اټکلوي. دوی رګ ويد تر ټولو زوړ بولي او د دې زمانه د عيسی تر زوکړې دوه نيم يا درې زره کاله لمخه وايي. او دوی دا خبره هم کوي چې د ويدونو بېلي بېلي برخې په بېلو بېلو وختونو کې ليکل شوي دي.

(الف) ویدونه څلور دي،⁴⁴ رګ وید.⁴⁵ یجر وید.

⁴⁶ سام وید. ⁴⁷ اتهروید

د دې لرغونې ژبه سنسکرت ده، کومه چې د اوسنۍ سنسکرت نه ډېره پېله ده. د هندوانو دا خیال دی چې ویدونه سامي کتابونه دي او د دې ابتدایه د نازلېدو یې ۱۹۵۵۸۸۵۴۴ کلونه شوي دي. د خدای له اړخه دده و خاص بندګانو ته رالېږل کېدل.

ویدونه په زیاته توګه د نظم په شکل کې دي چې د هغوو شعرونو ته منتر ویل کېږي. د دې منترو وټولګي ته ستنې یا سنگهیتا ویل کېږي. د وید د ټولو اشعارو یا منترو هیڅ تفسیر نشته، د کوم په وجه چې د سنسکرت د پوهانو تر منځ ډېر لوی لوی اختلافات دي. بیا هم د ویدونو نه وروسته په لرغونو کتابونو کې د تفسیر داسې سلسله شته چې پکښې د منترنو څه نا څه معنا تر لاسه کېدای شي. دې سلسله تفسیر ته برهمن ویل کېږي. په دا توګه د رګ وید په هکله دوه برهمنه (تفسیر) دي، (۱) آتیرے (۲) کوشیکي وید یجر وید دوه برهمنه (۱) شت پته (۲) تیرے

⁴⁴ د ویدي ادب په هکله چې کوم معلومات لیکل شوي دي هغه د لاله لاجپت راء د تاریخ هند حصه اول نه اخذ شوي دي.

⁴⁵ رائس دیوډس

⁴⁶ لاجپت راء

⁴⁷ د کارونو په لحاظ داسې تقسیم د رګ وید په دې منتر کې موجود دی، د کوم ژباړه چې دا ده.

"برهمن دده (لاشعور) ځله ده. چهتری (لاسونه) ویش (ورنونه) او شودر (پنې) لکن دانه شي تسلیمېدای چې د ذات پات سختۍ او پابندۍ د هغې زمانې نه رائجي وي. دا پابندۍ په خاصه توګه د منو شاستر نه وروسته زیاتي شوې.

- د سام وید درې برهمنه (۱) تانډیا (۲) سدویش (۳) جهانډوګیه او د اتھروید په هکله هیڅ برهمن نشته.
- (ب) د ویدونو او برهمنو ماسوا لس نور مقدس کتابونه شته، کوم ته چي انښد ویل کېږي. د دې نومونه په دا ډول دي. کین، هرشن، سنډک، مانډوکیه، ایش، ایتړه، جهانډوکیه، تیتړه، برهډار، نیک. د انښد لفظي معنا د بهید (راز) ده، یعنې د هغه اسرار الهی دی د کوم په واسطه چي د ذات جل جلاله په هکله علم ترلاسه کېږي.
- (ج) د دې ماسوا په ویدي ادب کي اپ وید هم شامل دی چي هغه څلور دي.
- (۱) دهر وید..... فن حرب.
- (۲) ګاندهرو وید..... فن علم و موسیقي.
- (۳) ارته وید..... فن صنعت و حرفت.
- (۴) آیور وید..... علم طب.
- (د) د دې ویدي علومو په ویلو او ځان پوهولو د پاره دا علوم ډېر ضروري دي. دې علومو ته ویدانګ ویل کېږي.
- (۱) مکھشا..... علم تلفظ یا قرأت
- (۲) چهند..... عروض
- (۳) ویا کرن..... صرف و نحو
- (۴) تیرو کتا..... لغت، تشریح و الفاظ
- (۵) جیو تش..... علم هئیت
- (۶) کلپ یا دهرم شاستر..... احکام مذهب
- د دې کتابو د کتلو وروسته چي کوم اصولي څښت رامنځ ته کېږي هغه دا دی.

د ویدونو مذهب

دا خلګ ډېر مذهبي وو، لاکن د اولس د حقوقو یې خیال نه کاوه. د غېر آریه وژل⁴⁸ یا وهل د دوی د پاره هیڅ جرم نه و. فاتح پر مفتوح باندي حاکمانه یا مالکانه تصرف کولای شو. دوی په بېلو بېلو قبایلو کې وېشل شوي وو، او دا قبایل بیا په خاندانو کې، د دولت او عمارت په لحاظ هیڅ اختلاف نه و. یعنې نه څوک ډېر امیر و او نه څوک ډېر غریب. هغوی پر بېلابېلو دیوتاګانو یقین درلود. د دوی دا عقیده وه چې اکثره کارونه د فطرت او د قدرت د دې دیوتاګانو اظهار دی. د بېلګې په توګه اګني (اور) اندر (باران) ورن (باد، هوا، شمال) وغیره. د دې علاوه تر ټولو لوړ او پراعلی ذات یې هم یقین و، کوم ته چې دوی برهما ویلو. په آریه سماج او په سناتن (غیر سامي) مذاهبو کې هم په دې خبره اختلاف و چې د دیوتاګانو چې کوم بېلابېل نومونه دي، دا د برهما صفات دي. یا د ده یوه ځانته بېله هستي ده. آریه سماج بېلې هستۍ نه مني، بلکې دا نومونه د برهما صفات ګڼي. په دې خبره ټول متفق دي چې د ویدونو په زمانه کې نه خو بتان وو او نه مندرونه او دا دواړه څیزونه ډېر وخت وروسته جوړ کړل شول. ټول برهما ازلي او ابدي ګڼي، دا دوه مترونه د ثبوت د پاره د دې ګواهي ورکوي.

(۱) "په هغه وخت کې نه است و نه ست. نه ځمکه وه نه اسمان، هیڅ یو څیز پر ده غالب نه و، او د چا د پاره څه و؟ دا سمندر هغه وخت چېرې و؟"

⁴⁸ رامائن او مهابهارت

(۲) "دانړۍ چي د خه پيدا ده هغه يود دې دهارن (چلولو) والادۍ. کوم چي په دې لوی ویر اسمان کي دی، او کوم چي پردې قادر دی هغه په دې خبر دی."

ويدي آريه پر روح هم يقين درلود، او د دوی خيال و چې روح د وجود نه بېل شوی دی، کوم چي د وجود د فنا کېدو نه وروسته هم پاته وي. لاکن د ويديانو په دې ساده مذهب کي د خه موده وروسته بدلون راغی، بېلابېلو رسوماتو خپل ځای جوړ کړ، برهمن (تفسيرات ويد) هم په دغه رسوماتو جوړ دی. په دې کي يگيه يا يجن (قرباني) کولو پر زور دی. هون هر ځای ضروري جز دی. په هون کي د ديوتاګانو د خوشحالي د پاره بېلابېل خوشبو لرونکي شيان سوځل کېږي او خاص منترونه ويل کېږي.

په انېشېدو کي د مرګ او ژوند پر بېلابېلو مسئلو فلسفيانه او عالمانه بحث شوی دی. او د دوی رجحان صرف او صرف د ويدانت (تصوف) خواته دی. هم د دې څخه په هندوانو کي "همه اوست" او د "همه ازوست" نظريه منع ته راځي.

په ويدي مذهب کي بدلون

د حالاتو د بدلون، د بهرني تمدن راتلل او د ننني نسلي اختلافاتو اثرات پردې مذهب پرېوتل، او په دوی کي بت پرستي خوره شوله. مندرونه جوړ شول او د ذات پات⁴⁹ فرق منع ته

⁴⁹ د جين مذهب اصل باني پارس ناتھ ؤ. کوم چي په اتمه صدۍ ق، م کي زېږېدلی ؤ. لاکن د دې خاص تنظيم مهاویر در دهمان کړی ؤ. دی په ۵۹۹ ق، م کي زېږېدلی ؤ او د سالي د حاکمانو له نسله ؤ. دی په ۵۷۲ ق، م کي مړ شوی دی. جين ماده او روح دواړه ازلي بولي. او د خدای د موجوديت

راغی. مذهبي پېشوا برهمن، حاکمان، د جنگ کولو والا چهتري او تجارت او کښت کولو والا وېش و بلل شول او غیر آریه قومونه د مریي او د شودر په نامه ونومول شول. رامائن او مهابهارت چي د کومو ژبو ذکر کوي په هغو کي د آریاؤ په ساده ژوند کي د تصنع او تکلف اضافه شوې وه. د وید په دور کي ښارونه نه ول، په وړو وړو قبایلو کي تقسیم وو او په کلیو کي اوسېدل. د دوی په سیاسي ژوند کي ماسوا د بزرګ کهول د عام اولس تعریف نه و. لاکن د رزمیه⁵⁰ نظمونو په زمانه کي ښارونه جوړ شوي وو. د جامو، خوراک د ټولني د روزګار ژوند، په سادګۍ کي اولس وو.

د حاکم او رعایه فرق څرګند و. د راجا د مرګ نه وروسته حاکمیت د اولس نه بلل کېدی، بلکې د هغه د وارثانو حق بلل کېدی. هغه خپل ولي عهد خپله ټاکل پیل کړو، او تر دۀ راجاپېره یو لښکر جوړ شو. په مذهبي توګه هم بقول لاله راجیت رائی د "ویدونو پرايشور پرستی (خدای پرستی) باندي د

بالذات د منلو منونکي نه دي. دا څلرویش ۲۴ تیرتهنګرو (هادي) منونکي دي. په دوی کي مهاویرا څري تیرتهنګرو. په دوی کي دوی فرقي دي. ۱، ډیګمبر ۲، سوتمبر

ډیګمبر لوڅ ګرځي او سوتمبر په سپین رخت ځان پټوي. د دوی په نزد اهنسا (هیڅ یو جاندار نه تنګول)، رښتیا ویل، غلا نه کول، توهم پرستي پرېښول، او پاک ژوند تېرولو کي سوکش (نجات، سوکالي) تر لاسه کېږي. دوی خودکشي (ځان وژنه) تر ټولو غوره مرګ بولي او خپل وجود ته آزار (سختي) ورکول ښه کار بولي. جین لفظ د جن نه اخذ شوی یا اخستل شوی دی. مهاویرته د جن (پېري) درجه حاصله وه. هم په دې وجه د دۀ منونکي جیني وبلل شول.

⁵⁰ رائس ډیوډس، امریکي تقریرونه، بده مذهب د هغه تاریخ او د هغه ادب. (مخ،

(۳۱، ۳۳)

دیوتا پرستی رنګ لوېدلی ؤ. د ویدک دیوتاګانو پر ځای "وشنو" او "شیو" د هرچا زړه ته نژدې وو. او دیګیانو سلسله هم کړکېچنه شوې وه. په رامائن کې د "مهارج رام چندر جی" په مهابهارت کې "شري کرشن" ته د وشنو له اړخه اوتار (پېغمبر) وویل شو. دا د اوتار خیال هم د ویدک خیال نه دی.

هم د دې ټولنیو او روحانیو تر څنګ یو څو فلسفيان هم ول کوم چې د خدای د تصور قائل نه وو. روح او ماده یې ازلي او ابدی ګڼله. هم د دې ټولنیو نه وروسته بیا جین مذهب جوړ شو.

د دې بېلابېلو نظریو دا نتیجه راووته چې د ګوټم بده د زوکړې پر وخت په آریه ورت، دانساني ژوند په هکله ۶۲ دوشپېته نظریې رائجې وې. چنانچې په وینګ او مجهم نګایه کې د دغو نظریو ذکر شوی دی او هره نظریه یې د باطل ګرځولو هڅه شوې او دا ویل شوي چې بده چې کومه نظریه او د دې د امورو په هکله وړاندې کړې وه هغه صحیح ده. د دې لړلیک په واضح توګه دا دی.

د ۱ نه تر ۴ پوري

ششت واد: هغه خلګ چې د درو فکرونو په ذریعه او منطقي استدلال په وجه دا یقین کوي چې د دنیا ظاهري او انفرادي ارواحوي غیر فاني دي.

د ۵ نه تر ۸ پوري

الګ ستیکا: هغه خلګ چې پر څلورو طریقو دا فکر کوي چې بعضي ارواحوي فاني او بعضي غیر فاني دي. (الف) هغه خلګ چې دا یقین لري چې خدای ازلي او ابدی دی لکن انفرادي ارواحوي داسې نه دي.

(ب) هغه خلگ چي دایقین لري چي ټول دیوتاگان
ازلي او ابدي دي خو انفرادي اروا حوي داسي نه دي.

(ج) هغه خلگ چي صرف دایقین لري چي لوی
دیوتاگان ازلي او ابدي دي.

(د) هغه خلگ چي دایقین لري چي د وجود شکلونه
فاني دي، لکن داسي یوشی شته چي هغه ته زړه، دماغ او
شعور (پوهه) ویل کېږي، او هغه ازلي او ابدي دي.

د ۹ نه تر ۱۲ پوري

انت نیتکا: هغه خلگ چي د محدود او لامحدود په
هکله بحث کوي.

(الف) هغه څوک چي نړۍ محدوده گڼي.

(ب) هغه څوک چي نړۍ لامحدوده گڼي.

(ج) هغه څوک چي نړۍ دواړه گڼي.

(د) هغه څوک چي نړۍ دواړه نه گڼي.

د ۱۳ نه تر ۱۶ پوري.

امرود کهپیکا: هغه خلگ چي د نېکۍ او بدۍ په هکله
تاو راتاؤ خبري په دې کوي چي هغوی وېرېږي.

(الف) داسي نه چي په صفا ویلو دوی ته خه ضرر

ورسي.

(ب) هغوی وېرېږي چي داسي نه چي د داسي شيانو نه
دوی متاثره شي او وروسته له دې دوی ته تکلیف ورسي.

(ج) هغوی په دې وېرېږي چي داسي نه یوه بڼکلی

منظره دوی قائله کړي.

(د) یا محض په دایې مني چي د هغوی ذهنونه خام او هغوی ناپوه دي.

د ۱۷ نه تر ۱۸ پوري

ادهک سمپشنيکا: داسي خلگ چي دوی گمان کوي چي د خيزونو اصل بغير د څه علت نه هم پرې پوهېدای شي.

د ۱۹ نه تر ۵۰ پوري

ادهم رگهتکا: هغه څوک چي وايي چي روح به په مستقبل کي هم وي.

(الف) شپاړس داسي نظريات دي چي پر دې خبره دعوه کوي چي د مرگ نه وروسته يو شعوري وجود به پاته وي.

(ب) اته قسمه داسي نظريات دي چي په کوم کي د يوه غير شعوري وجود دعوه کېږي.

(ج) اته قسمه داسي نظريات هم شته چي دا دعوه يې کړې چي د شعور او غير شعور ترمنځ وي.

د ۵۱ نه تر ۵۷ پوري

اچھيدواد: هغه خلگ دي دا بنبي چي په اوو قسمه ارواحو کي يو قسم داسي روح هم شته چي د مرگ نه وروسته هغه فنا شي. دا خلگ د ابدي مرگ معتقد دي.

د ۵۸ نه تر ۶۴ پوري

دتهدهم سنهبان داد: هغه خلگ دي چي د دې مدعيان دي چي روح شته، که په دې دنيا کي وي او که هر چېري وي، په ښه خوشحالی سره په دې طريقو تر لاسه کېدای شي.

(الف) د حواس خسمه د پوره او مکمل استفادې او لذت په ذريعه.

(ب) د یو پلټونکي محویت (په خیال کې ډوب) یا استغراق په ذریعه.

(ج) د یوه غیر اتشاري ذهني لذت بغيره په کوم کې چې هیڅ تجسس او څېړنه نه وي. (دویم، جهان یا دهیان)

(د) یوه ذهني اسودگي (بې غمي) په کوم کې چې نه خوشحالي وي، نه درد وي او نه تجسس (درېیم دهیان)

(ه) یوه داسې ذهني اسودگي په کوم کې چې د پاکوالي احساس هم شریک وي. (خلورم جهان، دهیان)

دالړ لیک گواډ پر اوږد دی، لاکن دلې غور کولونه وروسته به دا څرگنده شي چې دې ته مبالغه امیز نشو ویلای. خبره داده چې آریه، بوهمیا، استریا او د هنګري نه دلته آسیا ته راغلل، د دغه ځایه ایران، افغانستان او د کشمیر نه هندوستان ته راغلل چې یو مهذب او متمدن قوم له سره وجود درلود. هغوی چې څنګه څنګه مخ ته تګ کاوه، هغود نوونوو خیالاتو او نوونوو نظریاتو سره مخه کېدله. تر دا چې هغوی د بنگال تر سرحد په ختیځ کې او هماليه تر لمنو و قطب ته ورسېدل نو دوی ته د بېلابېلو مابعد الطبیعاتي او اخلاقي مسائلو په هکله بېلابېل نظریات مخي ته راغلل او هغوی و هر قسمه نظریاتو ته پخپله فلسفه کې ځای ورکړی.

هم په دې توګه چې گوتنم بدهه د روح په هکله کوم ۶۲ دوشپېته نظریات بیان کړي دي، ټول هغه وخت موجود وو. د عصري علومو په وجه د خلکو د اسانۍ د پاره دا ټول نظریات په اختصار سره د نن سبا په اصطلاح کې بیان کېدلای شي.

(۱) Animasm (.....) داسي ټولنه چي پر روح يې يقين درلود او د هغو دا عقیده وه چي په بې ځان خيزونو کي هم روح وي. په دې وجه بت پرستي، دستور وپرستش او د اور پرستش غوندي عقيدې را منځ ته شوې. هم دغه خلګ د بلاګانو، د ديوې، ديوتا وغيره قائله شول.

(۲) Polythiesm (کثرت پرستي) داسي ټولنه چي د قدرت په مظاهرو کي به يې د روح تصور منی، (لکه څنګه چي د ويدونو د ديوتاګانو په هکله منل دي) يا چي د يو خداي ماسوا د ډېرو خدايانو منونکي وو.

(۳) Ponthiesm (د وحدت الوجود او متوسطو عقیده) هغه ټولنه چي د يو سبب العلل روح منونکي وو او دا خبره يې منله چي ټول د دې مظاهر دي. د ويدانت فلسفه د تصوف غوندي هم د دې نظريې دي.

(۴) Dualiesm : هغه ټولنه چي روح او ماده يې دوه مستقلة جوهر ګڼل، (لکه د جين مذهب منونکي) د دوی سره هغه خلګ هم ول کوم ته چي موږ ماديئين او لذتئين ويلای شو. په دې ټولو کي چي کوم امر مشترک ؤ هغه دا ؤ چي د وجود او مادي نه بغير روح يو څيز ضرور دی. او د دې روح د خوشحالی، اسودګۍ او سکون په هکله دوی بېلابېلي طريقې بنودلي کېدلې. چا پر هون باندې زور کاوه، چا پر قربانۍ باندې، چا د بتانو پر عبادت، څوک د ارواح خبيشه د خوشحالی د پاره، څوک پر مراقبو باندې او چا خو پر وجود (جسم) باندې سختۍ تېرولو يا خود کشيو (ځان وژني) باندې لګيا وو.

د گوتم زوکړه

غرض د گوتم بده د زوکړې پر وخت ماحول داسې ؤ چې د خلکو پر ویدونو باندې د کتب الهي یقین ؤ. سنکسرت یې د دیوتاگانو ژبه گڼله. د "منو" د قانون مطابق اولس ته د دې د ترلاسه کولو اجازت نه ؤ. د ورځنۍ ژوند د تېرولو د پاره یوه نوې داسې ژبه کارېدله چې هغې ته "پراکرت" ویل کېده. دا پراکرتونه د هري اولس والۍ ځان ځان ته وو. په بهار او د هماليې په لمن کې پالي ژبه رواج وه. په مذهب کې د رسم غلبه وه. د قربانۍ، هون او ینګیه کثرت ؤ. د نسل په سوچه والي کې شدت ؤ. د ذات پات بنديځونه ډېر سخت وو. روزگار خانداني شوی ؤ. مذهبي پیشواؤ د برهمن لقب خپل کړی ؤ او د نجات او آخرت یې ځان یواځینی مالک او اختیار کل (تهېکدار) گڼلی ؤ.

راهب (عابد)، سادهو (چې سوړ انکار پر ځان مټي، لڅ گرځي) جوگي (پاڼوگر) رشي (مراقبه کولو والا) ځنگلونو ته د استوگنې او عبادات د پاره ستانه شوي وو. پر روح باندي عقیده عامه شوې وه. د تناسخ هر سړی قائله شوی ؤ. د کلیوالو ژوند هم هغسې ساده ؤ، او پولې پټې په زیاته توګه سره ګډ وو. لکن د ښارونو په ژوند کې تصنع او تکلف ؤ. هېواد په بېلابېلو برخو کې وېشل شوی ؤ. واړه واړه راجاګان وو کوم چې به هر وخت د یو بل سره په جنگونو بوخت وو، او د یوه لوی سلطنت د قائمولو هڅې یې کولې. د عام اولس او حاکم فرق واضح شوی ؤ او اولس چې په کې به وېش او شودر (د متوسطي طبقې خلک) وو خپلې بې وسۍ او لاچارګي به یې محسوسوله. په داسې حالاتو کې گوتم بده یو داسې بې مثاله او روښانه فلسفه

رامنځ ته کړه چي د حاکمانه فکر کولو والا خلگه په سترگو کي
خیره شوه. په هندوستانی ژوند کي یو لوی انقلاب خورشو، د
کوم په وجه چي په هېواد کي د بدلون او برابری باد راوالتی.

باب، ۲

سوانح عمري

د هغه وخت د هندوستان په کپل وستو سیمه کې کومه چې د بنارس نه سل کلومیټره لږې د قطب (شمال) ختیځ د دریاب روڼي⁵¹ یا رومني پر غاړه واقع وه، د حضرت عیسیٰ تر زېږېدنې پنځه سوه کاله پخوا یوه آریایي قبيله "ساکهیه"⁵² اوسېدله، د دې قبیلې په ختیځ کې یوه قبيله "لچاوي" استوګنه وه. دا هغه سلطنت و چې بیا وروسته د "مګده" په نوم سره خوره او مشهوره کېدله. د ساکهیه قبیلې په قطب کې د مغل قوم بنجاریان او سپدل او په پچهم (لوېدیځ) کې آریه ورت اباد وو. لوېدیځ چې د ساکهیه نژدې ګاونډي وو کې سړاوستي راجا اوسېدی. دده او د مګده د راجا ترمنځ به هروخت جنگ و جدل روان و. په دې توګه ساکهیه قبيله د منځني دېوال په جېټ ازاده وه. د دې قبیلې زیاتره خلګو مالداري او کښت وکړونده کوله. دوی به د دې محکو د اوبولو د پاره د یوې بلي غټې ویالې نه اوبه تر لاسه کولې کوم ته چې هان ویل کېدو.

د دې غټې ویالې په ابلې خوا یوه بله قبيله اوسېدله چې "کولین" نومېده.

⁵¹ نن سبا سرهاندي بلل کېږي.

⁵² څه مؤرخین دا خیال کوي چې د ساکهیه لفظ د شک نه مشتق دی، او په دې توګه دا قبيله د شک قوم غوندي مغل وو. لکن د جمهور د مؤرخینو له دې سره اختلاف دی او دوی دغه ساکهیه قبيله په کوم کې چې گوتنم زوکړی و آریه بولي.

زوکړه

د دې قبیلې د راجا دوو لوڼو و دونه د ساکهیې قبیلې د راجا شل دودهن سره شوي وو. له بده مرغه له دې دواړو نه تر دې پره موده یو اولاد هم ونه شو.

بیا د دې پرو دعاؤ، قربانیو او متونو وروسته د غټې خور⁵³ چي کله هغه د ۴۵ کالو وه، حمل ونيو. کله چي د ماشوم د زوکړې وخت رانزدې شو نو دا په دې نیت د پلار کورته ولاړه چي ماشوم هلته وزېږوي. نو چي کله راځي لمبيني⁵⁴ باغ ته ورسېده نو در دونه پرې راغلل، او هغه مجبوراً د یوې ونې لاندې پرېوته، په دې توګه هغه ماشوم چي مخته به ګوتم بده په نامه مشهوره کېدی تر شین اسمان لاندې وزوکېدو. راجا شل دودهن ته خبر ورکول شو، جشنونه جوړ شول، مور او زوی دواړه بېرته کپل و ستوته راوستل شو.

د بده مور "مایا" د بده د زوکړې پراوومه ورځ له دې نړۍ سترګې پټې کړې، او د ماشوم ذمه واري د میرې یعنی د ده د خاله (ترور) په ذمه شو. دا زوکړه غالباً ۶۳۴ ق.م یا ۵۶۸ ق.م کي وشوه.⁵⁵

⁵³ د هغې نوم مهیا و. هغې ته په بودهیانو کي هغه مقام حاصل و کوم چي په عیسائیانو کي و حضرت مریم ته حاصل دی.

⁵⁴ دا وخت دا مقام د رانديې په نامه دی. دا په نېپال هېواد کي په ځنگلونو کي واقع دی. دې ته چي کوم دریاب دا وخت نزدې دی هغې ته "تیل دریاب" ویل کېږي. دغه نوم په پخوانیو مذهبي کتابونو کي هم دی. وګورئ ضمیمه (۳)

⁵⁵ "بده اوراس کامت" شیو نارائن شمیم، کي ۶۲۴ ق.م لیکل شوی دی. لکن که د اشوک د تاج پوښی نه حساب ولګول شي نو دا ۵۶۵ ق.م کي پیدا شوی دی.

په دې امر او روایت کې ډېر اختلاف دی چې آیا دده لومړی نوم گوتنم ؤ که سدهارته. لاکن اوسنی تحقیق موږ ته دا نښي چې د سدهارته په نامه کې د شک گنجائش دی، او د گوتنم په هکله واضح ثبوت شته چې له ماشومتوب نه په دغه نامه بلل کېدی. البته سدهارته خطاب کېدای شي. دا خطاب هم هغسي کېدای شي چې وروسته دده منونکو دده ته نور ډېر خطابات ورکړل. د بېلګې په توګه ساکهي، سنها، سيګته وستها، جن بهاګوا، لوک ناتها او دهم راج وغيره. په دې توګه بايد چې دې جليل القدر هستی ته د گوتنم په نوم وويل شي مناسب به وي.

واده

د گوتنم بدهه د ماشومتوب مستند حالات په يوه کتاب کې هم نه تر لاسه کېږي. کوم حيرت انگيز حالات چې د هغې زمانې تر لاسه شوي دي هغه بيا وروسته د عقيدت مندي تتيجه ده. بهر حال دومره ضرور معلوم شوي دي چې په خوانۍ کې يې د يوې شهزادګۍ چې ډېره حسينه و ما ه جبينه وه ورسره واده وکړ. چې غالباً دده د ماما لور وه. د دې ښځې په نامه کې هم اختلاف دی، لاکن ډېر په دې متفق دي چې هغه سوبهدرا، کنکنا يا يشودهرا نومېدله. د کهنې بودهي کتابونه پريوې ښځې اکتفا کوي او چيني بودهيان يې درې ښځې بولي. يشودهرا، گوتمي، او منوهرا. د تبت خلګ هم دده درې ښځې نښي، لاکن د هغو نومونه لږ بېل دي، يشودهرا، گوپيا او اتيالنا يا مرګاجا. دې نه بظا هره دا څرګندېږي چې يشودهرا ته د بده شهرت او د دې دخپلې ښکۍ په وجه مختلف خطابات ورکړل شوي وو او وروسته له هغې دې خطاباتو د بېلابېلو

شخصیتونو صورت اختیار کړ. هم په دې وجه د نن سبا مؤرخین صرف یشود هرا کومه چي په هر روایت کي راغلې ده، د گوتم کورودانه بولي. او دا گومان کوي چي د گوتم بده زوی "راهل" د دې له بطنه زېږېدلی دی. د واده نه بیا تر نولس کلونو پوري د گوتم بده حالات صرف د یوه مبالغه آمیز حکایت ماسوا هیڅ معلومات نشته. د لوستونکو د دلچسپۍ د پاره هغه کیسه داسي ده.

فنون جنگ

د بده مذهب د راویانو بیان دی چي کله گوتم ځوان شو نو دده د هغې زمانې ټول فنون او علم تر لاسه کولو اراده پرېښوله. د کوم چي د یو شهزاده د پاره ډېر ضروري وي. ده خپل ټول وخت د حسيني ماه جيني یشود هرا د حسن په پرستاري کي تېروو. هغه د محل په دنني رونق کي دومره ورک و چي دباندې له محل څخه وتل یې پرېښی و. دا خبره د خاندان په نرانو ډېره بده ولگېده نو د شکایت کولو په توگه و راجا شددودهن ته راغلل چي که "د شهزاده صاحب دغه حال و نو به ډېر ښه حکومت وکړي."

کله چي دا خبره د گوتم تر غوږو ورسېده نو دده یوه ورځ خاص د دې د پاره وټاکله چي خپل ټول هنر ښکاره کړي. او په ټوله سیمه کي یې نغاره ووهله چي د گوتم شهزاده سره چي څوک په کوم هنر کي مقابلې کولای شي هغه دي په ټاکلي ورځ راشي. په دې توگه خلک ډلي ډلي راغلل او د شهزاده گوتم سره یې مقابلې وکړه. لاکن د راتلونکي وخت بده ټول عسکري هنرونه، کوم چي په هغه وخت کي ۱۶ یا ۱۸ و وپرتولو بريالی شو او ټولو

دا و منله چي په دې سیمه کي که څوک په هر هنر کي پیاوړی دی نو هغه گوتم دی.⁵⁶

ددې واقعي وروسته تر نهه دېرش ۲۹ کلو پوري دده ژوند هیڅ معلومات نشته، په دې کال کي په گوتم کي هغه ذهني انقلاب ځای جوړ کړی د کوم په وجه چي دده ژوند بدل شو. دده عقیدت مندانو دا د عوه ده چي په دې کال یوه دیوي په څلورو بېلو بېلو شکلونو کي دده مخي ته راغله. لومړی دیوه سپین ږيري کښت گر په شکل کښي، بیا دیو ناروغه سړي په شکل کښي، درېیم ځل دیو بوی ناکه مړي په څیر او څلورم وار دیوه سادهو (چي پر ځان سوړانگار مږي، لوڅ گرځي او ځان ته د علم الغیب عالم وایي) په شکل کښي. د بده مذهب منونکو دا یو انتهایي او عجیبه بیان دی چي گوتم په هغه وخت کي دانه وولیدلي، یعنی د دغو سره یې په ژوند کي هیڅ واسطه نه وه شوې یا تردې له مخه یې داسي واقعات نه وولیدلي. او اوس چي هم ده دا ولیدل نو پرته له ده او دده مصاحب خاص "چنا" نه هیچانه ولیدل.

⁵⁶ لوبديخ تاریخ پوهان دا کیسه په دوو وجو غلطه گڼي. یوه خودا چي دکنی روایات دا د واده نه وروسته بولي او شمالي روایات دا د واده نه مخ کي بولي. دویم دا چي ددې په مقابل کي په اوسني وختو کي تردېره حده مبالغه امیز الفاظ لیکل شوي دي. لاکن انصاف پسندی ددې د رښتوني په هکله هیڅ مشکلات نه محسوسوي. مبالغه امیز برخو د ویستلو څخه دا بالکل ممکنه ده چي په دواړو مواقعو مقابلې شوې وي او گوتم په خپله قبيله کي ښه جگړن عسکر ثابته شوی وي. د هر مذهب بانیان د غیر معمولي شخصیت مالکان ول او د گوتم په هکله د غیر معمولي کېدو هیڅ شک نه شي کېدای.

ظاهره خبره ده چې د نن سبا په ترقیافته نړۍ کې چې کوم خلک پر دیوی، دیوتا یقین نه لري نو هغو ته داسې بیانات هیڅ اهمیت نه لري. لاکن د دې نه دا څرگندېږي چې گوتنم د محل په تماشو کې ورک نه و بلکه هغه ته د ژوند او د هغه پر مسائلو ډېر فکر مند و او د خپل مصاحب چنا سره به یې پر دا مسائلو بحث کوو. ممکنه ده چې دغه په دې هکله یوه ورځ مړی، ناروغه، سپین ږیری او ساده لیدلی وي، او دغه ته د ژوند څه نوره هم ترڅه ایسېدلې وي. اتفاقاً دا هغه زمانه وه چې د دغه ښځه حمل داره وه، او د گوتنم په کور کې د یوه نوي ژوند پېل کېدی. بهر حال د ژوند او د ژوند د مسائلو خواته د گوتنم فکر کولیو فطري عمل دی. بیا وروسته د عنفوان (تازه، نوی) واده او د ځوانۍ د گرمي سپېدل او دې نه وروسته په دغه کې متانت (دروند والی، سنجیدگي) راتلل او د فکر زیاتوب یقیني و. غرض دا چې دغه فکر کاوه چې څه کول پکار دی؟ په دې لړ کې د دغه لیدنه د یوه جوگي (پانوگر) سره هم وشوه او تر خبرو نوبت ورسېدی. د داسې بزرگ نه نوره څه توقع کېدای شي چې هغه پر گوتنم باندي د دنیا ټوله بې ثباتي (دوام، بقاء، پوختوب) ښکاره کړه. کېدای شي چې دغه ته یې د مایا (جوړ) جال وړښودلی وي. دغه ترغیب به یې ورکړی وي چې له دې دامو ځان خلاص کړي، او چېرې ځنگلونو ته ورشي عبادت وکړي او د ابدي خوشحالیانو تر لاسه کولو هڅه وکړي.

د راهل (د گوتم د زوی) زوکړه

لهذا د راویانو بیان دی چي گوتم د دې فقیر سره د خبره کولو وروسته خپل باغ ته راغی، هلته کښېنستی او د ژوند پر مسائلو د هغو نه د خلاصون په هکله یې غور کوو چي زېری ورباندي وشو چي دده د ښځي د امید په باغ کي مېوه شوې ده او هغه هلک دی. په گوتم چي دې خبري اثر وکړی د هغې اندازه له دوو خبرو څه کېږي. یوه خودا چي د دې خبري د اورېدلو سره چي کومه جمله دده د ځلې نه ووت هغه دا وه چي "زه به دانوي او مضبوطه رشته هم پرېکوم".

دویم دا چي کله دی کور ته راغی نو خوشحاله نه و، ډېر غمزده او متفکر و. په ښار کي څراغونه بل وو، د محل په دروازه کي ساز غږېدی، خلکو د خوشحالی نه یو بل ته مبارکي ورکوله. لاکن نوی پلار پرېشان و، په ستونزو کي راگیرو، کله چي دی زنانه خانې ته ننوتی نویو ځیني (خوښیني، د ښځي خور) یې په یوه سندر دده هر کلی وکړ چي په هغه کي داسي ذکر و.

"ټول خوشحاله دي، پلار خوشحال، مور خوشحاله او هغه ښځي د هغې خاوند فرد فرید (بې مثال) دی او زوی یې د سپوږمۍ یوه ټوټه ده".

پر گوتم ته د "خوشحالی" ټکی ډېر په زړه پوري ولگېدی او هغه د خپل غاړي هار دې نازیني ځیني ته ورکړی. د هغې خودا خیال و چي زه یې منظور نظر شوم، هم په دغه سوچ کي مخ په وړاندي ولاړی چي رښتوني خوشحالی تر لاسه کېدای هم شي که نه؟

ترک دنیا

په هم دغه شپه دوولس ۱۲ بجې گوتم و چناته دبگی. د تیارولو وویل او خپله پر بنځي او زوی آخري نظر اچولو د پاره و کوټې ته ورغی. دواړه په خواږه خوب ویده وو. زرځیې وغوښت د زرځه ټوټه د مورد غېږ نه راواخلي او ښه په مینه یې ښکل کړي. لکن د استقامت په وجه یې خپل لاسونه راوگرځول او پردواړو محبوبو یې د مینې نظرواچوه او ټول دولت، جاه و حشمت، تخت و تاج یې په پښه ووهل او د محل نه ووتو. هلته چناده بگی. سره د ده په انتظار ؤ. بس سمندن باد پیا (د آس ټانگه، بگی) یې ښه په تېزه د خپل ریاست نه وباسله. د خپل د خسرگنۍ د راج حدودنه هم ووتو او د "انوماندي" پرغاړه راغی ودرېدی. هلته ده خپل ټول زیورات او شاهي جامه وچناته ورکړه، چي دا او بگی. بېرته ورسوه. هغه وفادار چنا (ټانگه وال) دی ډېر پوهه کړی، ډېر کوشش یې وکړی چي دامه کوه. لکن ده تر زرځه تېره کړې وه، هغه چېري د چا اورېدلی شو. چنا ورته وویل چي نویا ما خپل لومړی مرید جوړ کړه. لکن ده نه ومنله. مور، پلار خبرول ضروري ؤ او هغه د چنا په وجه کېدای شو. نویا مجبوراً د حکم منلو لوظ وشو. ده خپل اوږده وېښتان پرې کړل. دیوه لاروي نه یې خپلي جامې بدلي کړې، چنایې پرېښودې او خپله د راج گډه د لویو لویو کندوپه خواروان شو.

شعر:

نه یې د سود بود ومنله او نه د منگل
ووتی له کوره په لوري د ځنگل

ریاضت (پر ځان سختی تېرول)

راج گره هغه وخت دمکده دارالسلطنت و. دا په داسې ناوې (وادۍ) کې اباد و چې خلور خوا ته یې غونډۍ وې. په دې غونډیو کې هغه وخت لوی لوی دروېشان او راهبان اوسېدل. او د دوی د علم و فضل شهرت تر لېرې لېرې خور و. گوتنم هم په دغو بزرگانو کې و یوه بزرگ چې نوم یې "نامي الاره" و. په خدمت کې حاضر شو، او د هغه نه یې تعلیم حاصلول پیل کړو. لکه چې د نامي الاره نظریې دې مطمئن نه کړو نو د دوی دویم فلسفي "ادرک" نه یې درس اخستو او هندي یا هندو، د ژوند فلسفه زده کوله یا یې ځان په پوهولو. هغه وخت د دې فلسفې درې مدرسې وې او په دوی کې تر ټولو زیات ریاضت او وجود ته ضرر رسول یا پرو جوړه سختۍ راوستل پرې مقبول و. نو په دې توگه گوتنم حلقه درس او د اړوله ځنګل چې د "بده هوګیا" نزدې دی تر شپږو کلو پورې د پنځه پلویانو (بهکشو، چلې) سره په بېلابېلو قسم ریاضتونو او وجود ته ضرر رسول یې وکړ. نوبت تردې راوړسېدې چې له ډېره جسماني کمزورۍ دوی د ډکې په شان شول. کله چې دوی یوه ورځ د مابعد الطبیعات (الهایات، فوق الفطرت) پر مسائلو غور کوی او ورو ورو روان و نو د کمزورۍ او ډنګرو والي په وجه گوتنم وغورځېدی او بې سوده شو.

کله چې شاگردانو دې یعنې گوتنم په سود کې راوستو نو بده د جسماني ریاضت اراده پرېښودله او هم د هغې ورځې نه یې خوړل، څښل پیل کړل او دا اعلان یې وکړو چې لوږه او

⁵⁷ راج گره دا وخت راج گیند بلل کېږي. بمسار (۸۹۸ق، مخه تر ۲۷۳ق، م پوري) چې کوم ښار دلته اباد کړی و اوس یې هم اثار لیدل کېږي.

رياضت د دې مسائلو حل نه دی. پنځه واړه شاگردان د دۀ په دې خبره ډېر خفه شول او دى يې د لاري چپ و بولى او دوى بېرته ځيني بنارس ته راغلل.

دماغي انتشار

د شاگردانو د تللو نه وروسته گوتنم تر ډېره حده د دماغي، روحاني او په جذباتي بې اطمینانۍ کې راگېر شو. دغه حالت ته د بده مذهب کتابونه درناو د تيارې د قوتو د مقابلي نوم ورکوي. دهغو بيان دى چې کله د نجات دهنده عالم او د خباثت شهزاده په منځ کې جنګ و خپل شو نو په زرگونو ستوري را وغورځېدل، ورپسې راغلي او تيارې خورې شوې، سمندر د زلزلو په وجه پورته شو. د دريا بونو مخه پرته په شا وگرځېده. د غرونو هغه څوکي چې د زرونو کلونو راهيسې پر هغه باندې بې شمېره ونې ولاړې وې پر ځمکه را وغورځېدې. يو طوفان عظيم په ټول عالم کې تباهي جوړه کړه، د تصادم په وجه يو آفت خيزه شور جوړ شو، لمر ځان په تياره کې پټ کړى، او د بې سرو بهتنو (سان) د کثرت په وجه ټوله فضا خرابه شوه.⁵⁸

د دې مبالغې نه د سترگو په ټولو کې هم بايد چې دا و منو چې کله گوتنم د رياضت او وجود ازارۍ نه څه تر لاسه نه کړل او د دۀ ته هغه د زړۀ سکون په نصيب نه شو د کوم په لټون کې چې دۀ تخت و تاج، بسۀ او زوى يې پرېښي و نو تر ډېره حده مايوسه او زړۀ يې مات شو او په فطري توګه به يې زړۀ غوښتى وي چې درواقيت Epicurianism پر ځاى لذيت Stokism باندې عمل وکړي. او د دۀ په زړۀ او دماغ کې به يوه هنګامه جوړه شوې وي. د دې کيفيت د زياتو بيوه وجه دۀ وفاداره شاگردان، چې دى يې پرېښى و هم کېدای شي.

⁵⁸ رائس ډيوډس

بهر حال دی تر ډېره حده مضطرب او پرېشان شو. په هغه ورځ یا دوو ورځو وروسته د رنجارا د دریا بډغاړي خوا ته روان شو. د ورځني ډوډۍ د نزدې کلي یوې جینۍ چې نوم یې "سنجاتا" ؤ وراوړله. هغه د پپیل (بې) د ونې لاندې کښېنستی، د ډوډۍ خوړلو وروسته هم هلته ناست غوړیې کوی.

بده جوړېدل

ذهني هیجان او روحاني کشمکش برابر روان ؤ، تردا چې ورځ په تمه مېدو شوه او لمړپه پرېوتو شو. نابیره د لمرد پای د وړانگو سره د گوتنم په ذهن کې یوه رڼا خوره شوه او دۀ په باطن کې د ډېر رڼا نه هغه حل تر لاسه کړی چې دۀ د خوړځو راهیسې د هغه د پاره دومره ریاضتونه او سختۍ پر ځان تېري کړي وې. دۀ معلومه کړه لکه چې دۀ ته څوک وایي چې صرف د باطن په پاکوالي او د خلگو په مینه کې د فلاح ابدی راز پټ دی، او د انساني تکلیفونو نه د خلاصون هم دا دوی ذریعې دي.

د دې نوري کیفیت او ارتقاء یا انکشاف نه وروسته هغه بده یاروښانه ضمیر لرونکی وبلل شو او دا ونه بودهي ونه وبلل شوه.

د دې نه وروسته حالت د گوتنم په الفاظو کې داسي بیان شوی دی. "کله چې ما دا ولیدو نو زما روح د خوا هڅد بدو نه د دنیاوي ژوند نه د غلطۍ او د ناپوهي د مسائلو نه ازاده شو. نو دې ازاد ته د خپلي ازادۍ علم وشو، د بیا ژوندی کېدو نه خلاصون پیدا شو.

⁵⁹ د دې واقعې سره مربوطه یوه بله واقعه هم شته په کوم کې چې حضور بنت شعیب و

حضرت موسیٰ ته دعوت ورکړی ؤ.

بزرګ دور پای ته ورسېدی او فرض پر خپل ځای شو. زه به بیا دې نړۍ ته نه راکم، دا ما معلومه کړه.⁶⁰ اوس د گوتنم و مخ ته دا سوال پیدا شو چې دی دا حل تر ځان پورې محدود و ساتي، که دا د پیغام په شکل کې تر ټول عالم پورې ورسوي؟

هغه په دې پوهېدی چې په "آریه ورت" کې د برهمنو د پراثر دی او د هغوی نظریات په اولس کې عام او مقبول دي. هغه په دې پوهېدی چې د وجود ازاري او سختی په منع کې پرېښودلو، دی په اولس کې د پرېښام شوی دی او په دې پرېښه پوهېدی چې دی په خپل هدف کې په اسانۍ نه شي بریالی کېدی، دده په زړه کې چې د ټول عالم مینې پټ ځای موندلی و دده هغې سخته غندنه وکړه او په دې اراده راپورته شو چې دی به خپل دا حل "خپله نظریه" د نړۍ د فائدي د پاره ضرور وړاندي کوي، چې دده رنگه هر څوک د بیا پیدا کېدو نه خلاصون ومومي، او هریو ابدی سکون او راحت ترلاسه کړي.

غرض دده دې هدف دی متحرک کړو، او دی د دې د اشاعت د پاره روان شو. دده اراده وه چې تر ټولو له مخه به دی خپل پیغام خپلو استادانو (الاره، او ادرک) ته رسوي. لکن کله چې دی د هغو و د پروت ورسېدو نو معلومه شوه چې هغوی له دې دنیا سترګې پټې کړي دي. اوس نو هغه د خپل بې وفا پلویانو خوا ته مخه کړه کوم چې په بنارس کې وو. په تلو تلو کې ورته په لاره کې د یو پېژندګلو برهمن "اوپک" سره ملاقات

⁶⁰ استوري آف بدھ دهرم. کې، چې سونډرس مخ ۲۳

⁶¹ جګیسو چې دده نوم "ارزکلم" ښودلی دی.

وشو. کله چي دې برهمڼ د بده خېلېدلی مخ ولیدو نویې پوښتنه
ځيني وکړه "خوشحاله خوشحاله چېري روان يې ؟"

بده ورته وويل چي زه د اعلی ترين قانون د "پيې" د
چلولو د پاره روان يم⁶². برهمڼ د بده په ځواب نه شو خوشحاله.
هغه په دې چي هغه د جپ تپ منونکی و نو بده يې په دې خيال
بد مذهب بللی. لاکن پر گوتڻم باندي د ده د خبري هيڅ اثر نه
واخستو او مخته روان شو.

نو د روښان ضميري دوه مياشتي وروسته يوه ورځ د
لمرد لوېدو پر وخت د بنارس نه درې ميله په شمال کي د مگاويه
مقام ته ورسېدی دلته يوه دشت غزالا وه او د ده بې وفا پلويان⁸
هم دلته دېره وو.

کمزوره عقیده لرونکي شاگردان⁹ د استاد د راتلو په
تعظيم کي نه ودرېدل، او په خپلو کي يې سره وويل چي که دا بد
مذهب فقير زموږ خواته راغی نو بايد چي دی موږ په خپل

⁶² چرخ حیات: دلته د چرخ يا پيې څه مراد د داسي شهنشاه سوارلي يا پيې ده کوم چي به
د ټولي نړۍ فاتح وي. د بده مطلب دا و چي مایو داسي رواج يا مذهب ته د وده ورکولو
تاييا کړې ده چي په ټوله نړۍ کي به خور شي. د بده د دې ويلو پر بنا پيې د بده مذهب هم
داسي نڅېنه جوړه شوه څرنگه چي صليب د عيسائيانو او هلال (مياشته) د مسلمانانو
(د تفصيل د پاره وگورئ ضميمه، ۱)

⁶³ دا مقام وروسته بيا د "دهمک" په نوم ونومول شو. اشوک دلته په درېيمه صدۍ
ق، م کي يو يادگار جوړ کړی و چي بيا چيني سېلانيانو ليدلی و. د دې اثار اوس هم
موجود دي. د دې مقام معلومات په ۱۸۶۲ عيسوي کي معلوم شول. او د دې سنه د
اثار قديمه په راپورټ کي د دې ډېر راپورونه موجود دي. دا هغه مقام دی کوم چي په
اوسني وختونو کي د بده مذهب پوهنتون درجه تر لاسه کوي.

⁶⁴ د دوی نومان دا وو. کونډينه، دپ، بهدري، مهانام او اشو جت.

صحت کي شریک نه کړو، بلکې دۀ ته به د ناستي هم نه وایو. گوتنم دا محسوسه کړه چې دی د دوی په نظر کي د سختي پرېښولو په وجه قابل احترام نه دی، په دې یې دوی مخاطب کړل چې تاسو تر اوسه د مرګ د دام نه نه یاست خلاص شوي؟ غم، ستونزو او تکلیفونو تر اوسه تاسو نه یاست پرېښي؟ لکن ما داسي لاره موندلې ده چې د ټول عالم خلاصون په کي کولای شم.

دې خام عقیده لرونکو په دې یقین نه کولو، گوتنم هغه وخت دوی په ټوله نظریه پوهه کړل. څرنګه چې بدده په دا خپل نوي مذهب باندې شاگردان پوهه کړي و هغه په "دهم کړتي پوتن سوت" کي موجود دي. او د هغې انګرېزي ژباړه رانس ډیوډس د Buddhist Suttras په نامه کړې ده. د دې تفصیل بحث به د بدده په تعلیماتو کي راځي. لکن د داستان د تسلسل د پاره د منشي امیر احمد علوي صاحب بې مثالہ لیک واورئ.

د وعظ خلاصه (تشریح)

کوم څیز چې وجود لري هغه د مادې نه جوړ شوی دی. ماده غیر مستقله او فاني ده. په دې په هر وجود لرونکي څیز کي د فنا جراثیم (میکروب، چینجی) موجود وي. انسان حیات وجودي لري او دۀ ته د فنا نه چاره نشته. غم، کمزورتیا، ناروغي او مرګ د فنا مدارج (رتبه، درجه) دي. تر څو چې ناپاکه خواهشات پاته دي، حرص، فکر او آرزو به ورسره وي. يعني غم او کمزوري به یې نصیب وي. وجود ته ضرر رسول او د خواهش د ختمولو کوشش خطرناک دی. که په دې کار کي ژوند ختم شونو دا مرګ به ډېر ناقراره وي او د آواګون نه به نجات نه مومي. په کوم څیز چې انسان د مادې نړۍ سره تعلق لري هغه د

زړه بدوالی دی. ترڅو چي زړه مقدار بد پاته وي، نړۍ نه به تړون پاتي وي. د زړه د بدو سره د نېکو اعمالو هيڅ فائده نشته. په دې چي د نېکۍ مېوه خو به تر لاسه شي لکن د بدۍ په وجه به د دويم ځل زېږېدنه او د مرګ مصيبت پر ځان تېروي. او په دې دوزخ کي هيڅ نه ده معلومه چي د نېکۍ توفيق به وي او که نه؟ په دې، بغير د وجودي سختۍ خپل خواهشات لېري کول، زړه د تمامو عيبو څخه پاکول د خلاصون د پاره ضروري دی. د عدم وجود خواهش هم دومره خطرناک دی لکه د وجود. لهدا نېکه عقیده، نېک نيت، نېکه خبره، نېک فعل، نېک ژوند، نېکه هڅه، نېک خيال او د نېکي مراقبې نه نروان (فنا) تر لاسه کول دي. يعني ټول اعضا د وجود دي بې حسه کړل شي. او ځان دي د مړي په شان جوړ کړل شي.

مندرجه بالا دا اته نېکۍ په عمل کي راوستل او د نروان و بام ته د ختلو د پاره څلور پايې دي.

لومړۍ پايه د زړه بيداري ده، يعني د غم او د بنادۍ د راز طلب، کله چي په لټون کي د حق، مرشد کامل ته رسېدل پوره شي نو دا درجه تر سره شوه.

دويمه پايه د ناپاکو، غليظو شهوتو پرېښودل او د خپلولو خيال د زړه څه ايستل دي. کله چي پردې عمل ثابت قدمه شوې نو دا درجه هم تر سره شوه.

درېيمه پايه جهالت، شک، غصه، حرص او ټول کمينه خصلتونه لېري کول دي. کله چي د دې نقائصو نه پاک شوې نو د زړه لوح به پاک شي او درېيمه درجه تر سره شوه.

اخي پايه عشق و محبت په سينه کي چي کينه نه وي
نقش کول دي. لکه خرنگه چي مور خپل ځان په خطر کي واچوي
او د خپل يوازني زوی پالنه او څارنه کوي، هم داسي د خلاصون
طالب دي د هر جاندار د پاره ځان قرباني ته تيار ساتي. کوم
د بنمن باندې چي لومړی غلبه تر لاسه کول ده هغه د نفس
خواهشات دي او اخري مهم د عالمگير عشق و الفت په وينه او
په خوب کي دهيان ساتل دي. نه د قرباني ضرورت شته او نه د
برهنو د کومک. د هر انسان خلاصون د ده په خپل لاس کي دی.

تر پنځو ورځو پوري دا بيان جاري و. د شاگردانو شک
لېري شو. هغو پر گوتن ايمان راوړو او هغوی په حلقه عقيدت
کي د گډون باقاعده خواهش ظاهر کړی. بده گهوش د دوی
خواهش يا درخواست ومنلی، يو ورکوتی رسم ادا شو او
باقاعده هغوی په سنگه (انجمن) کي داخل کړل شو. او په دې
کي د داخلېدو پروخت هريو کس به دا وايي چي "زه په بده کي
پناه اخلم، زه په شريعت کي پناه اخلم، زه په سنگه کي پناه اخلم.
گوتن په دې دشت غزالا کي درې مياشتي قيام وکړ او
ده د هري ورځي ژوند په خپل تفسير کي داسي بيان کړی دی.

دهري ورځي ژوند

"گوتن سحر وختي (تقريباً پنځه بجې) پاڅېدو، او
خپل ذاتي خدمت گارانوته به يې تکليف نه ورکوو. خپله به يې
لاس، مخ مينځلو او جامې به يې بدلولې. د خير غوښتني د
دورې له مخه به هغه يو ځای په تنهائي کي کښېنستی او مراقبه
به يې کوله. کله چي به بيا هغه وخت راغی نو بيا به درو سرو
خپلي مخصوصي جامې (کومي چي به په اولس کي د سنگه هر

فرد اغوستې) واغوستې. او د خیر غوښتو کاسه (د کچکول په شان) کله یواځې او کله د شاگردانو سره د نزدې کلي ته د خیر غوښتلو یا کرامات ښکاره کولو د پاره یا د غسې به تلې. په لاره کې به یخ یخ شمال د د لاره صفا کوله، د اوبو څاڅکي به د اسمان نه د د څخه د گرد د لېري کېدو د پاره وړېدل، وریځو به د د پسر سوری جوړ کړې و، ګواډی به یې د لمر د ګرمۍ څخه د کیږدې په څیر بچ کوی. نورو بادونو به د اسمان نه د د پهلار کې ګلان شیندل چې قدم پر نرم ځای کښېږدي او دی پر نازکو ګلانو قدم روان وي او کله چې به هغه د کورونو ورته ودرېدی نو به یې د وجود نه شپږ قسمه رنگین "نور" خارجېدو. د کوم نه چې به یو زرين او شوخ رنگ د کورونو، د الانونه او چه چې به روښانه شول. مرغیو او نورو حیواناتو به پر خپلو خپلو ځایو په نرم او شیرین غږ کې د د هر کلی کولو. اسماني نغمه به په فضا کې خوره شوه او د انسانانو په وجود چې به کوم زیورات وو خپله شپږنګېدو. کله چې به دا علامتونه ظاهرېدو نو خلک به پوهه شول چې نن مبارک او بزرګ بده خپله د خیر غوښتو د پاره راغلی دی. نو بیا به هغوی خپلي شوخي، بهتریني، رنگیني جامې واغوستې او په لاسو کې به یې ګلدستې او هارونه اخستي په کوڅو کې راووتل. هغه به یې و بده ته پېښ کړل او د یوبل نه به یې سبقت وړلو کې داسې ویل چې "سرکار! نن له موږ سره ډوډی و خوره، موږ ستا د لسو ملګرو یا شلو ملګرو یا سلو ملګرو د ډوډی بندوبست به وکړو." د دې ویلو سره به یې د د خیر غوښتلو کاسه ځیني واخسته، د د او د د ملګرو د پاره به یې د مزررو چټایاني اواړي کړې او تر هغو به ورته ولاړو چې

دوی به ډوډۍ نه وه ختمه کړې. د ډوډۍ خوړلو وروسته بده به د دوی د پوهې او عقل د لحاظ په خاطر داسې بیان وکړی چې بعضي خلکو ته به د بده مذهب اختیارولو ماسوا بله لار نه وه. لاکن ډېرو به پر سیدها لاري د تللو صلاحیت پیدا کړو او لوړو مرتبو ته به ورسېدو. او هغه به په دالان کې تر هغه وخته ناست و ترڅو چې د ده ملګري ډوډۍ نه کړي ختمه. نو کله چې به دوی ډوډۍ ختمه کړه نو به یو حاشیه بردار غبرګو چې، ټولو ډوډۍ وخوره. نو دوی به یوې خاصې کوټې ته ولاړی. د دې وخت نه د غرمې تر ډوډۍ پورې بده په تنهائي کې وخت تېروو. د دې نه وروسته هغه به د کوټې په ور کې ودرېدی او خپلو اخوانو (د سنگه ممبرانو) ته به یې داسې نصیحت کاوه.

"زما وروڼو! په عمل کې هلې ځلې او خلوص ښکاره کړئ. د هیڅ یوه بده سره په دې دنیا کې ملاقات مشکل دی، انسان جوړېدل هم مشکل دی. یو خاص صحیح وخت موندل هم مشکل دی. د دنیا پرېښول (ترک دنیا) هم مشکل دی او د رښتیا اوږدو موقع موندل هم ډېر مشکل دی."

بیا د شاگردانو له خوا به دا خواست وشو چې داسې موضوع دي راوښودل شي چې دوی د غورو فکر د پاره موزو وي او هغه به د هر یوه صلاحیت مطابق هغه ته موضوع ورښودله او د مراقبې د پاره به گوشه نشین کېدو ځایو ته ولاړل او پر موضوع به یې غور او فکر کاوه. گوتنم به له دې وروسته خپلې خاصې کوټې ته چې په کې گلان او ارول په اطمینان او سکون به د لمر او د لمر د تپش نه د بچ کېدو د پاره لېسات ارام کوی. نو چې کله به د ده ارام پوره شو نو د خپل کتنه به را پورته شو او د

ګېرچا پېره خلګو پر حالاتو به يې غور کاوه چي دوی په کومه توګه د ده سره ښه کوی شي. د زوال پر وخت به د شاوخوا کليو ډېر خلګ به د نزر د پاره په لاسو کي ګلان نيولي ورته راغلل او جمع کېدل به. هغه به د بيان کولو والا هال (لويه کوټه، جرګه هال) کي د موقع په مناسبت او د خلګو د مجمع په حساب د اعتقاد حق تبليغ کولو، بيا چي به ده وکتل چي اوس مناسب وخت دی نو به يې دا خلګ رخصت کړل او هغوی به ده ته د سلام کولو وروسته بېرته خپلو خپلو کورونو ته ستنېدل. په دې توګه به ده د ماسپښين وخت تېرولو.

د ورځي په پای کي چي به يې محسوس کړو نو به يې ولا مېل او په دې منع کي به کرښي سنگهي (خدمت ګار) به د ده د کوټې پر کټ د ګلونو سيج او ارکړو⁶⁵ او د ورځي په پای کي به يې د لېسات د پاره جامې اغوستې او مراقبه به يې پېل کړه. تر دې انده چي ټولو شاګردانو به خپله خپله مراقبه پای ته ورسوله او بېرته به راستون شول. نو بيا به په دوی کي يو کس داسي پوښتني کولې چي د ده په ذهن کي به هغه نه راتلل. چا به د مراقبې حال بيانولو، چا به د شريعت د احکام د تلقين په هکله فرمائش کولو. په دې توګه به د شپې اوله برخه تېره شو. نو چي ګوټم به د هريوه خواب ورکړو نو شاګردان به يو ورخصتېدل. بيا به د شپې پاته برخه ده به د کوټې و مخته په ورو ورو تګ او

⁶⁵ دا يقيني غلط دی چي د ده د پاره د ګلونو سيج جوړ کړل شوی ؤ. کله چي هغه د سنگهد خلګو د پاره خوشبو، لاپ (هار) او تيل استعمالول ښه نه بلل نو خپله به يې ولي استعمالولو؟ د بده غوندي د قدر وړ شخصيت نه د داسي قول او فعل اميد نه شي کېدای.

په غور او فکر کولو تېروله. یوه حصه به یې په اطمینان، سکون او په پرېوتو تېروله. څنگه چې به ساحر نژدې کېدو، دی به په کټکي بیداره کېښېستی. خپل په ذهن کې به یې د ټول عالم د خلکو تصور کاوه، کوم چې د هغوی په تېر ژوند (جنم) کې وو. او دۀ به دا سوچ کاوه چې هغه څنگه د دوی د ارزوگانو د پوره کولو مدد کولای شي.

د گوتنم د حقانیت او تبلیغ دا اثر وشو چې په لېرو ورځو کې د دې علاقې علاوه په دې ځنگله کې د معتقیدنو تعداد شپېتو ته ورسېدی. یوه ورځ گوتنم دا ټول خلک را جمع کړل او دا حکم یې ورکړو چې د شش⁶⁶ ماسوا ټول شاگردان دي نورو سیمو ته ولاړ شي او د دې مذهب تبلیغ دي وکړي. ظاهره ده چې د گوتنم د دې حکم سره دی بېرته د "گیا" خواته وگرځېدی.

اوس چې د کوم کرامت ذکر په گوته کېږي هغه د "اراول" د ځنگله واقعۀ ده. په دې ځنگله کې د "سینا" په نوم یو کلی و چېري چې درو وروڼو⁶⁷ د علم او فضل شهرت درلود او مذهباً آتش پرست وو. گوتنم د دوی د آتش کدې په عمارت کې د یوې شپې تېرولو اجازه وغوښتله، لکن "کشپ" چې په دې وروڼو کې مشر و ته دا خبره ښه نه وایسېدله. هغه وویل چې د آتش کدې سره یو زهریلا

⁶⁶ جنم: د هندومت په عقیده چې انسان اووه واړه زېږېدنه کوي. یعنې دی پیدا کېږي او مري، پیدا کېږي او مري، دا رنگه دی اووه واړه پوره کوي. که په تېرو جنمو کې یې ښه کارونه کړي وو نو به په راحت کې به وي او که یې بد کارونه کړي وو نو به په ډېر تکلیف او پرېشانی کې به دا خپل اووم یعنې اخري ژوند تېروي.

⁶⁷ کوم څوک چې د یوې شتمني کورنۍ نه و او د گوتنم په خوارتابتېدلی و.

⁶⁸ امیر احمد علوي

مار اوسي کوم چي د شپې راوځي او ويده خلگ چيچي. پر گوتنم باندي د عشق حقيقي زار خوړېدلي وو هغه چيري د مار نه ډارېدو. خپل په خبره ټينگ ولاړؤ، اخر کشپ هم د دې مسافر مېلمه خاطر پر ځای کړو او اجازت يې ورکړو.

شپه شوه، مار د هري شپې په څير د خپلي خوړي راووت، لاکن گوتنم ته يې هيڅ نه وويل. کله چي سحر شو او گوتنم ژوندی ژاندي په آتش کده کي موجود ؤ نو يې د کرامت شور جوړ شو. اتفاقاً په دې ورځي په دې کلي کي يوه غټه مېله کېدونکې وه، په کوم کي چي د شاو خوا مريدان راتلل او د کشپ تقرير به يې اورېدو. اوس کشپ ته دا وېره ورپېښه شوه چي که چېري دې مجموعې گوتنم وليدو نو د آتش پرستۍ بازار به ټپ ودرېږي، لاکن مېلمه د کوره ايستل داسي اخلاقي جرم گڼل کېدو چي دی د دې جوگه نه شو کېدای.

گوتنم ته د دې خطري احوال وشو او هغه چاته د اطلاع ورکولو بغير په دې ورځ د دې کلي نه دباندې ووتو او د مېلې خواته نه راغی. کله چي ماښام بېرته راستون شو نو کشپ تپوس ځيني وکړو چي ټوله ورځ چېري وې؟

ځواب يې ورکړو چي ستا د فکر د لېري کولو د پاره پټ شوی وم. کشپ د ده په پښو کي وغورځېدی او د ټول جماعت سره يې ايمان راوړی.

يو بل بيان

هم په دغه ځای کي د قيام پر وخت يوه ورځ گوتنم د خپلو نوو شاگردانو سره ناست ؤ چي مخامخ د غونډۍ په څو کي اور ولگېدی. گوتنم دغه اور موضوع جوړ کړو او يولوی بيان يې

و کړو. کوم چي په پټک د "روت پري پای سوت" کي موجود دی. د دې خلاصه دا ده چي گوتنم وویل چي! تر کومه چي په خلکو کي جهالت موجود وي تر هغه وخته پوري به داسي اورو نه لگېږي. دا هغه اوږدې چي د انسان دننه لگېدلی دی او کوم چي د دباندې څیزونه په بطن کي روښانه کوي. دا خارجي څیزونه د حواس خمسې او زړه په ذریعه اثر کوي لگیا وي. د مثال په توګه سترګه مشاهده کوي او د دې نه دننه یو رنگه حس پیدا کېږي د کوم نه چي غم یا خوشحالي جوړېږي او دا غم یا خوشحالي شهوت، غصه، جهالت، زوکړه، فکر او اضمحلال (سستي، کمزوري) قوي او د مرګ اور ته وده ورکوي. دغه حالت دهغه ټولو احساساتو دی کوم چي د دویم حواس په ذریعه پیدا کېږي. لاکن هغه خلګ چي څوک د بدھ د ضبط نفس په اصول عمل کونکي دي يعني د سیدها لاري څلور سره منزل یې تر سره کړي دي د کوم ابتداء چي د پاکۍ نه کېږي او انتها یې پر مینه باندي ده نو په دۀ کي عقل راغلی وي. خارجي احساسات د دۀ دننۍ اوږد شي تېزولای، په دې چي د دوی سره د شهوت او پاتي نه وي. رښتوني شاگردان د دې نه مېړدونکي او نه خلاصون تر لاسه کړي، کوم چي بدو بېخ دی. هغه پوهه یا زدکړه کومه چي دۀ تر لاسه کړې ده یوه ورغ دی و کمال ته ورسوي. دی دهغه تکلیفونو نه هم ازاد وي کوم چي د تېر ژوند نتیجه وي. او په دې ژوند کي دی د قوم قربانی او نورو مراسمو او قوانینو د

راهنمائي ضرورت نور ورته پاتي نه شي، هغه په دې چي د ده ذات تر هر څه بالاتر شي.⁶⁹

د بمبساړ راجا بده مذهب خپلول

دی خای نه بده د خپل نوي شاگرد کشپ سره راجا گره ته ولاړی. دا هغه خای دی چي دوولس کاله د مخه دی د کوره د حق په لټون کي راتبته بدلې و. دا بنار د مگده راجا سلطنت و او بمبساړ د دې خای راجا و. دا راجا د خپل رعب، ددبه او ویر سلطنت په هکله ډېر مشهور و. کله چي ده دا واورېدل چي کشپ او گوتنم دواړه راروان دي نو د ښه راغلي د پاره مخه ورا ووتی، او ټول بنار د دواړو بزرگانو د دید د پاره رامات شو. په عام طور دا خیال و چي گوتنم هم آتش پرسته شوی دی او د کشپ شاگرد جوړ شوی دی، نو چي کله نیاز من شاگرد (کشپ) د گوتنم مخي ته خپل سر په تعظیم کي ښکته کړ نو د راجا گره د خلگو حیراني د کتلو وړ وه. راجا په ډېر درېدې دروېشانو دعوت وکړ. او د "ویلوانا" نومي د بانسو په باغ کي یې د ده استوگني بند و بست وکړ او هغه یې وده ته وقف کړ. په دې تاریخي باغ کي گوتنم د ژوند ډېر سپر لیان تېر کړل. او دا قاعده یې جوړه کړه چي په اوړي او د مني په موسم کي به یې د نورو سیمو دورې کولې او د پشکال د اوړي په بارانو کي به یې په دې باغ کي استوگنه کوله. د لېري لېري نه به خلگ راتلل او د دې بزرگ پاني (بدهي) مذهب نه به یې د خپلو مسائلو د حل د پاره خبري اتری کولې.

⁶⁹ رانس دیوډس

د لومړي سپرلي نه وروسته د کپل وستو (د گوتم آبائي کلی) نه هم خلگ راغلل او د ځان سره يې د شدود هن پيغام هم راوړی، چي د سپين ږيري پلار د مرگ نه مخ کي يو وار خپله شهره بنکاره کړي.

د شدود هن سره ملاقات

"د مور پلار د حکم⁷⁰ اطاعت د نېکو خلگو فرض وي. گوتم سم د لاسه د سرفرتياري ونيوله. د پلويانو يو لوی لښکر ورسره روان شو او دا کاروان پر هر منزل د هدايت طالبان يې فيض ياب کول او کپل وستو ته نژدې ورسېدی. د ډېري مودې وروسته د همالیه د غره لمنه، د نيپال خونک باد، زړه نېکونکي غونډيانې او د راج محل بنائسته منظره چي يې په سترگو شوه نو د گوتم پر زړه به څه تېر شوي وي؟⁷¹ د دې کيفيت دي هغه څوک بيان کړي چي د بوډی د ټال (د باران نه وروستو په اسمان کي شين، زېړ او سره نېکلي رنگونه) صحيح عکاسي کولای شي. د وطن ځوزان (اغزي) د پردي وطن د گلاب نه هم بهتروي او د کنعان ملنگي د مصر پر باچهي بڼه بلل کېږي. لاکن گوتم خپل جوړ کړی اصول په دې وخت کي هم نه ماتولو. وښار ته د ننوتو پر ځای نژدې د يوه کلي په باغ کي يې واړوله. په دغه ځای يې شپه تېره کړه او په دا بله ورځ يې د خيرغوښتني کچکول په لاس کي په کپل وستو کي يې قدم کېښود. دستور دا و چي د

⁷⁰ امير احمد علوي

⁷¹ زه د مهاتمه لفظ د گوتم د پاره په استعمالولو کي په دې ډډه کوم، ولي چي بقول د کني بودهيانو چي دی د روح قائل نه و. دلته خود علوي صاحب قول، منقول دی او نقل راچه عقل.

خیر غوښتونکو دا مجموعه د امراء څخه به خیر نه غواړي بلکې د غریبانو پر دروازه به لاهم چپه ځله ولاړ وو، او په ژبه به یې سوال نه کولو. که څه هم ورته ورکړل شونو نه، گنې مخته به روان شول. د دې رسم د پاره په کپل وستو کي هم دۀ راج محل پرېښودو او د غریبانو وکړېدو ته یې د گدائي د پاره مخه وکړه. کله چي راجا ته خبر وشو نو د حکومت د بده یې پرېښوده او په بې تابۍ یې ځان و خپل زوی ته ورساوه او گيله یې ورته وکړه چي د رعایا نه خیر غوښتلو پر وخت دا نه شو درپه یاد چي د پلار په تندي دي د بدنامۍ ټيکه ولگوله. گوتنم په ځواب کي ورته وویل چي "مهارج! تاسو او ستاسو کورنۍ د سلطنت سره تعلق لري او د راجاگانو اولاد یاست، او زۀ د راتلونکي وخت رشیانو (هندي عالمانو) او دانش مندانو وارث یم. ستا د پاره په محلونو کي او سپدل زیبا دی او ماته هغه مناسب دی چي انبیاء سلف یې له وخته کوي را روان دي. د راج د نعمتونو سره زما څه کار؟ زما مورثي پېشه خو خیر غوښتنه ده، او هغه خوړل دي."

پلار دا منطق نه ومنلو او زوی یې په زوره د شاهي محل خواته روان کړو. څنگه چي یې په کور کي قدم کښېښودو د خپلوانو یوه مجموعه باندې راټوله شوه، او ټوله کلا په دې کوټه کي راجمع شوه چېرې چي د گوتنم پښې راغلي وې.

د دیدار جمال او د خیریت د پوښتنې د پاره ټول راغلل لاکن غم نصیبه یشو د هرا د خپل ځای نه هم نه و خوځېده. هغه د قیامت شپه او هغه د خوشحالی ورځي کله چي پردې د مصیبت غرونه پدې او تر ځانه تېر خاوند بغیر د څه خطا ښوولي یوې خوا

ته ځینې ولاړی، دې ته نن هم په یاد و. کله چې چنا بگی. وان دا خبر راوړه چې خښتن جوگ (ترک دنیا) اختیار کړو نو د دنیا عیش و عشرت د دې د پاره ختم شول. سینگار ځینې پاته شو، ژوند یې بې له خاوند (سهاگه) اوږد شو، دا د لېونی غوندي پر ځمکه پرېوت، د پناهوگري غوندي به یې کفن اغوستو، او د کونډي غوندي به یې یوه یوه گوله ډوډۍ خوړله. د گلاب گل مړاوی شوی و، سره زر، مس شوي و او پر بلور زنگ پرېوتی و. نن خپل او پردي د شهزاده د پاره منډي راوهلې. لاکن د فراق درد خوړلې په خپله کوټه کې سر په ځنگون ناسته وه، او خپل ناقرار زړه یې داسې قرارولو چې "زما خوږ خاوند زه په ځوانۍ کې پرېښودم او نن د دوولس، دیارلسو کلو وروسته خپل گډوډ شکل رابنکاره کول او دهغه په مخ کې ذلیل کېدل ضروري دی؟"

د بې کسو فریاد یې په یاد شو او په مات زړه یې درحم او به توی شوې. وگوتم ته یشود هرا په یاد راغله او د خپلوانو په مجموعه کې یې سترگو یو څوک لټول. چې کله یې په سترگونه شوه برابره نویې تپوس وکړو چې یشود هرا ژوندی ده؟ ځواب ورته ورکړل شو چې ژوندی خوده لاکن د مړي نه بد تره ده. په زړه یې و خوړله او د حال د پوښتنې د پاره خپله دهغې وکوټې ته ورغی. د ځان او ایمان خاوند یې نابیره مخي ته راغی، یشود هرا بې قابو شوه او سم د لاسه یې پښو ته ولوېده او د خاوند پر پښو یې خپلې سترگې کښېښودې او په چیغو چیغو په ژړا شوه. بیا یې سوچ وکړو چې خاوند خو مې ترک دنیا شوی دی او ده ته د ښځې و وجود ته لمس (لاس وروړل) ورکول جائز نه دی.

⁷² بلور: د اوسپنې یا استیل په شان یوه تیره ده چې زنگ یې نه وهي. یوه څرکېدلې معدني تیره.

ځان يې په وېره وېره کي سره راټول کړو او بلي خواته ودرېده. راجاد نېور سفارش وکړې او دهغې د نفس کشۍ حال يې بيان کړې. گوتنم دا خبري پر زړه وخورې خود خپل عهد و پيمان څخه مجبور و، بس که څه يې ورته وويل نو هغه دا چي د صبر کولو تلقين يې ورته وکړو. معشوقي په وېره وېره دا آرزو وکړه چي هغه هم پخپلو پلويانو کي شامله کړي، لاکن عرض قبول نه شو، او ورته وويل شو چي د فقيرانو په لښکر کي ښځه د ځان سره کول خطرناک دی. ستم وهلې ښځه مایوسه شوه او گوتنم د محل نه رخصت شو.

دويمه ورځ د گوتنم د ناسکه ورور د واده ورځ وه، د عيش نشاط مجلس جوړ و، چي گوتنم دې محفل ته تشریف راوړې او هيڅ نه شو معلوم چي انند ته يې په غوږ کي په کراره څه وويل چي هغه د واده جامې څري کړې او کچکول يې په لاس کي واخست او د نگروده باغ په خواروان شو کوم چي د دې جوگيانو (فقيرانو) استوگن ځای و. اوس د گوتنم د هري ورځي دا معمول جوړ شو او دی به محل ته د خوراک د پاره راتلی او لېري په محل کي د خپلو پلويانو سره به يې خوراک کاوه او بيا به بېرته د خړود گاه (د محل نه دباندې د گوتنم استوگن ځای) ته ستنېدی. يوه ورځ حسب دستور ډوډۍ يې خوړله، د ديد تېرې يشودهراد لېري نه د جمال جهان د ديد زيارت کوی چي د دې زوی "راهل" مخي ته راغی. مورده ته ښکلي جامې ورپه غاړه کړې چي ورشه د پلار مخي ته او د خپل ميراث د عوه وکړه. هلک د څو ساعتو و وچي پلار پرېښودو، نيکه يې پالنه وکړه او دهغه خپل پلار گهڼی. مور په اشاره ده ته ور وښودل چي ستا بې

وفا پلار هغه جوگي دی کوم چي د فقيرانو په ټولۍ کي د لمر غوندي ځلېږي.⁷³

ساده هلک په خوشحالی، خوشحالی، پلار ته ورغی او گوتم ته يې عرض وکړ چي! زه ستا زوی يم او خپل ميراث غوښتلو ته راغلی يم. گوتم ده ته په کراره دعا وکړه خو ځواب يې نه کړ و. هغه ميراث ميراث چيغې وهلې او د پلار سره د نگروده باغ ته ورسېدی. هلته دولت ورکړل شو يعنې دی يې په سنگه کي شامل کړو.

کله چي د راجا شدو دهن نابالغه لمسی هم تارک الدنيا شو نو ده ته ډېره صدمه ورسېده. لاکن غشی د لېندۍ نه وتی و، او د ده بېرته راتلل محال و. خود گوتم نه دا لوظ واخستل شو چي په ائينده کي به يو نابالغه هلک به هم د موريا پلار د اجازت بغير د ترک الدنيا خواته نه شي مائل کولای. گوتم دا شرط ټول عمر تر سره ورساوه او د کپل وستون نه راج گړه ته ستون شو. سوانح نگاران ليکي چي دا وخت د گوتم د حصول کمال اتلس مياشتي وتي وې.

څه مخصوصه پلويان

څو ورځي وروسته گوتم د دې ځای نه روان شو او د دريائي انوما د غاړي په باغ کي يې استوگنځای جوړ کړو چېري چي دی په وړو مبي ځل د محل نه دلته د دمي د پاره ودرېدلی و او چنایي بېرته محل ته لېږلی و. دلته په دې مقام د ده ډېر عزيزان

⁷³ رانس ډيوډس دا واقعه غلطه گڼي. د ده په نزد د دې واقعي منل د يشودهر ا سپکاوی دی. لاکن دا ولي نه منل کېږي چي يشودهر ا هم دغه غوښتل چي راهل ته د پلار د دولت، بصيرت ميراث ورسېږي. او ده ته هم د نروان (فنا) رياست تر لاسه شي.

راغلل او په سنگهه کې شامل شول. په دې خلگو کې انند، دیودت، اپالي او انورادها په خاصه توګه قابل ذکر دي.

انند د دهه د ماما زوی و، او د دهه تر ټولو زړه ته نږدې مريد جوړ شو. دیودت د دهه تر بور و، لکن وروسته بیا د دهه گوتنم بدهه نه بغاوت وکړ او په مقابل کې یې ودرېدی. اپالي بیا له ذاته نایي و لکن د خپل محنت او اخلاص په وجه په سنگهه کې یې ځانګړی حیثیت وموندلو. انورادها د بدهه مذهب تر ټولو لوی فلسفي د مابعد الطبیعاتي (الهیات، فوق الفطرت) ستونزو د حل کولو والا جوړ شو.

د دې ځای نه گوتنم بېرته راج ګرځه ته ستون شو او هلته یې د پشکال⁷⁴ په بارانو کې د قیام وروسته سراوستي ته ولاړی، کوم چې د بنارس د غومره لېري په قطب کې دی، څومره چې راج ګرځه په ختیځ کې دی.

دا هغه وخت د کوشل راج دار الحکومت و، او د دې ځای راجا پرسناجیت و. د سراوستي یو تاجر گوتنم مېلمه کړی و، او د دهه د استوګنې د پاره یې د بنار تر څنګه یو باغ نظر کړی و. هغه به ټول عمر د تبلیغ په سلسله کې دلته راتلی او آرام به یې کولو.

⁷⁴ د بدهه مت کال د پشکال د باراني موسم (برسات) نه پیل کېږي. وجه یې دا ده چې گوتنم به په کال کې اته میاشتي تبلیغ کاوه او د پشکال په باراني موسم (څلور میاشتي) به یې په یو مقام تېرولې. د پشکال باراني موسم ته په پالي ژبه کې "داس" ویل کېږي. کوم چې غالباً د سنسکرت لفظ "ورشا" خراب شکل څرګندېږي. په لنکا کې نن هم د بدهه مذهب منونکي د پشکال د باراني موسم د پاره د "داس" لفظ کاروي او د کال پیل هم د دې موسم نه کوي.

⁷⁵ د جنرل کنګهم خیال دی چې دا هغه مقام دی چې په اوسني وخت کې د ساهت ماهت په نامه په اوډه کې موجود دی.

وړومبي درې کاله: د حصول کمال د درو کالو حالات چي تر اوسه بيان شول دا په جاتک تفسيراتو او چيني تصنيفاتو کي ليدل کېږي. وروسته د درو کالو حالاتو تفصيلات هيڅ يو ځای نشته. د متفرق او منتشر کرامتو ذکر په "دهم پارا" کي شته. يا په هغه کتابونو کي کوم چي بگينډت او سپنس هارډي راټول کړي دي. د غوډوو مؤرخينو کلني واقعات بيان کړي دي کوم چي په زيل کي ليکل شوي دي. دلته دا د ياد وړ خبره ده چي لومړی د پشکال باراني موسم ده د بنارس نژدې په دشت غزالا کي تېر کړو. دويم او درېيم يې په راج ګر ه کنبې، په دې توګه اوس د څلورم پشکال باراني موسم حال پيل کېږي.

څلورم کال: ګوتم اګاسين نټ په سنگه کي شامل کړو، او د ګنګا دريا بڼه و او بڼتود و سالي سلطنت په مهاون باغ کي يې استوګنه وکړه او هلته يې د پشکال باراني موسم تېر کړو. هم د دې ځای نه دی په هوا کي والوت او ساکهيي او کولين قبایلو ته ورسېدو، او د هغوی د منځنۍ د بڼمنۍ په ودرولو کي بريالی شو.

پنځم کال: د پشکال په باراني موسم کي ده ته د خپل پلار شدودهن د ناروغۍ حال ورسېدو نو يې زرتزره د کپل وستولاره خپله کړه. د پلار آخري ديدار، د هغه کړيا کرم (سوځولو) او خپلو خپلوانو ته د صبر تلقين کولو وروسته بېرته کل ګر هدهار کوم چي په مهاوت باغ کي و راغی. هم دلته د ده خاله (ترور) مير ه پراجپتي او کورودانه یشود هرا او نوري بنځي راغلې. د هغو په اصرار ګوتم بده د بنځينه سنگه و خلاصولو ته مجبور شو او د هغو د پاره يې قائده او قوانين جوړ

کړل. دې کار نه وروستو دی اله اباد سره متصل سمبهي ته نږدې یوې غونډۍ ته ولاړی.

شپږم کال: د پشکال باراني موسم یې هلته په غره کې تېر کړو او بېرته راج گړه ته راغی، او د بمسار کورودانه "چهما" ته یې په بنځینه سنگه کې د داخلېدو اجازه ورکړه. دلته دیوه مړید د کرامت نمائي نه خفه شو او د کرامت نه بنسودلو پرېکړه یې وکړه. لکن خلگوچي کله لغزونه وویل نو بېرته مجبور شو او کرامتونه بنکاره کول یې پیل کړل او د هغه ځای نه و اسمان ته والوتو او د مور سره یې ملاقات په دې وکړوچي هغې ته د مذهب تلقین وکړي دا په دې چي هغه د ده د زوکړي په اوومه مړه شوې وه او د دې نعمت نه محرومه وه.

اووم کال: په سراوستي کې جتان وهار ته ولاړی. دلته ده مخالفینو د "چنچا" په نامه بنځه یې د ده خلاف په دې خبره راضي کړه چي دا دي ووايي چي بده زما عصمت دري کړې ده. لکن د دې دا تور داسي معلوم شو او داسي مخي ته راغی چي بده بې قصوره ثابت شو. هغه داسي چي دې بنځي چي کوم لرگی پر خپل نس د قمیض لاندې پټ کړی و، هغه لاندې وغورځېدو. او د دې پرسېدلی نس بېرته پر خپل حالت برابر شو.

اتم کال: د پشکال باراني موسم یې کپل وستوته نږدې د غره په یوه فرش (تیره) تېر کړو. دلته یې د "نکل" او "مگالي" مور او پلار نه هم بده جوړ کړو. بیا کوسمبهي اله اباد ته نږدې ستون شو.

⁷⁶ دا واقعه د یوسف او د زېږاد واقعي سره ورته والی لري.

نهم کال: مگالي خلگ د بده په خلاف کړل او په سنگه کي انتشار جوړ شو. چي کله د گوتڻم په پوهولو هم د جگړې خاتمه نه وشوه نو دی خفه شو او پاري لياک ته نژدې ځنگله ته ولاړی.

لسم کال: دلته کليوالو د ده د پاره سم د لاسه يوه کيږدی تياره کړه او هغه د پشکال باراني موسم دلته تېر کړو. پنبېمان پلويان دلته پسې راغلل او د ده په خدمت کي حاضر شول. گوتڻم د دوی قصور ور معاف کړو او هغوی يې د ځان سره کړل. اول سراوستي ته ولاړی او بيا مگده ته ورسېدی.

يوولسم کال: راج گړه ته نژدې په يوه کلي کي "بهاردواج" نومي برهمن نه يې بده جوړ کړو او د پشکال د باران نه وروستو په کوسل کي سيتايا نومي يو کلي ته ولاړی.

دوولسم کال: د دې ځای نه ويرنج ته ستون شو او د پشکال باران يې هلته تېر کړو. بيا د هغه ځای نه يې د خپل عمر تر ټولو اوږد سفر او کړو، د دکن نه تر ستنال پوري ولاړی، بيا بنارس، وسالي او د وسالي نه بېرته سراوستي ته راغی. دلته د رارسېدو وروسته ده خپل زوی راهل ته هغه نصيحتونه وکړل چي وروسته د "مها راهل سوت" په نامه ونومول شو.

ديارلسم کال: گوتڻم په چاليه کي د پشکال باراني موسم تېر کړو، او بېرته سراوستي ته ستون شو.

څوارلسم کال: د سراوستي په جتان و هار کي يې راهل باقاعده خپل خاص بهکشو (مريد خاص) جوړ کړو او هغه وعظ

یې ورته ورکړو چې ورته "راهل سوت"⁷⁷ ویل کېږي. د دې واقعې نه وروسته کپل وستون شو.

پنځلسم کال: دا پشکالي باراني موسم یې په نگروده کې تېر کړو. هم دلته ګوتم خپل تربورته خپل خیالات بیان کړل، څوک چې دا وخت د ده د پلار پر ځای د ساکهییه راج راجا و. دهغه نوم "مهانام" و او هغه د ګوتم په معتقدینو کې و. د کولي راجا سپر ابد ه دیشود هرا پلار په عامه مجموعه کې د خپل لور د پرېښولو په هکله و ګوتم ته بدر وویل، ځمکه وچاوده او هغه په کې غرق شو.⁷⁸

ګوتم دهغه ځایه بېرته جتان و هارته راغی او هلته یې دا خبره وکړه چې پر مذهب تلل د خیر وړ کولو نه ډېر بهتری دی.

شپاړسم کال: هغه د دې ځای نه لاوی ته ولاړی او هلته یې یو داسې دیو⁷⁹ (دېب) نه بده جوړ کړو کوم چې به ماشومان خوړل.

اوولسم کال: د اوولسم پشکال باراني موسم یې په راج ګر ه کې تېر کړ. هم دلته یې دیوې فاحشې ښځې "سرستي" پر مرګ و عظ وکړ. بیا دهغه ځای نه سراوستي او بیا پسې لاوی ته ولاړی. هلته یې په دې خبره اصرار وکړو چې ترڅو یو انسان ویو وړي سړي ته ډوډی نه وي ورکړې زه تر هغو و عظ نه ورته کوم.⁸⁰

⁷⁷ د دې دیوې حصې ژباړه په انګرېزي ژبه کې سرکانو سوامي د "سوت تپات" په نامه کړې ده.

⁷⁸ د قارون د واقعې سره ورته والی لري.

⁷⁹ غالباً په وحشي قومونو کې یو آدم خوړه و.

⁸⁰ د دې نه د لوړې احساس ظاهرېږي، او د فاقې نه ممانعت.

اتلسم کال: په چاليه کي يې د پشکال باراني موسم تېر کړو او هلته يې ويوې کورې (قاتلي مور) ته د تسکين و غږ وکړو. چا چي په غلطۍ کي خپله لور وژلې وه. بيا راج ګر ه ته ستون شو.

نولسم کال: په ديو د ناو يهار کي د پشکال د باراني موسم تېرولو وروسته د مګد ه راج په کلي کي يې تبليغ وکړو او بيا بېرته سراو ستي ته روان شو.

شلم کال: د پشکال باراني موسم يې هم هلته تېر کړو، ان د ته يې د فقر توکړۍ په لاس ورکړه او د ځان سره يې د تګ د پاره روان کړو او ځنګله ته ولاړی. هلته يې د يوه غلۀ (ډاکو) "رنگو مال" سره ملاقات وکړو او هغه يې په خپلي خوږې ژبي داسي قانع کړو چي هغه هم بده جوړ شو.

ځيني مهم واقعات

د دې څه وروسته هيڅ متوقع واقعۀ نه تر لاسه کېږي. په دې د کال پسې کال واقعات نه شي بيانېدلای. البته څه مهم واقعات د بيانېدلو شته. هغه به په نمبر سره بيان کړل شي. لکن په نمبر کي پس وپېش کېدای شي، دا دي نه گڼي چي دا واقعات د يو د بل پسې، پسې دي. په دې کي خو ځيني داسي شته چي د هغې زمانې دي او ځيني د هغې نه وروستو زمانې دي. د يوه تاريخي ثبوت له کبله دې واقعاتو ته ترتيب نه شي ورکول کېدای، صرف دا په وثوق سره ويل کېدای شي چي دا واقعات داسي دي چي د دې په وجه د دې مذهب او د دې مذهب په منونکو يې ډېر اثر وکړ، دا واقعات حسب ذيل دي.

(1) په سراو ستي کي يوه مالداره بڼځه "ويسيا کها"

نومي بده جوړه شوه او دې د سنگهد پاره يو باغ وقف کړی او

هلتیه یې یو ویهار جوړ کړو کوم چي پو بارام (پوربي) ختیځ (باغ) ونومول شو. د دې باغ او ویهار نه بدهه مذهب ته په پېل کي ډېره ګټه رسېده. لاکن وروسته د دې باغونو په وجه بهکشو (پلویان) آرام پسنده شول.

(2) د گوتنم زړه ته نزدې ملګری "دیودت" د کوسمبهي د خلکو خفه شو او راج ګرځه ته ولاړی. او هلتیه د بمبسار زوی "اجات سترو" د هغه د پاره یو باغ ولګوی، په کوم کي چي به هغه استوګن و. خو ورځي وروسته گوتنم د خپل معمول په دوره راج ګرځه ته راغی نو دیودت دا خواهش وکړو چي د ده په مشرۍ کي دي دلتیه دیوه نوي سنگه بنسټ د اینبولو ده ته اجازه ورکړي. بدهه دا خواهش مسترد کړو. دیودت په دې خبره خفه شو او د بدهه د سنگه نه پېل شو. په دې زمانه کي ده د بمبسار زوی اجات سترو د خپل پلار خلاف کړو او هغه یې په مړ کړو.⁸¹ هم په دې سازش ده د نورو خلکو په ذریعه د گوتنم د قتل درې واره هڅه وکړه. لاکن څوک چي خدای ساتي هغه څوک وژلای شي؟ هغه خلګ ناکامه شول او بیا دیودت د گوتنم ومخه د سنگه په هکله داسي شرطونه کښېښول.

(۱) بهکشو دي په میداني علاقو کي استوګنه کوي او بنار ته دي نه داخلېږي.

(۲) د نورو خلکو غورځولي څري جامې دي اغوندي.

⁸¹ دا واقعه بقول مهاونس ییګندت او هارډي د بدهه د تبلیغ د مشن په ۳۷ کال کي

وشوه.

(۳) همېشه دې پردروازې، دروازې باندي خیر غواړي او خوري دې او داسې خوراک دې نه خوري چې د دوی و آرام ګاه ته راستول شوی وي.

(۴) د غوښو خوړل دې قطعي منع کړل شي.

ګوتم په ځواب کې ورته وویل چې دا رنگه سخت قانون بلا وجه او بلا سبب نه شي جوړېدای. که بهکښو په دې خبرو خپله عمل کوي نو ښه خبره ده ګني نو د شریعت له خوا هیڅ سختي نشته. غوښه وي که نور د خوراک څیز، بهکښو ته د هغه د خوړلو اجازت دی کوم چې په دې هېواد کې په عامه توګه خوړل کېږي. صرف دومره شرط دی چې کوم څیز دې د خوندوري ذاتګې په وجه نه خوري. هغه وویل چې "د ونې لاندې هم، په کور کې دننه هم، غوښه خوړل هم او د غوښو خوړلو ماسوا هم. پاک صفا اوسېدل او د شریعت پابندي ممکنه ده". د یو قسم قانون جوړول د دې خلکو په لاره کې خنډ اچول دی. څوک چې روحاني علوم تر لاسه کول غواړي زما په نزد باید چې زه و هغو ته دا لاره وښایم.⁸²

دیودت په دې خفه شو او ځینې ولاړی. هغه د اجادت ستروپه مرسته یو نوی سنگه جوړ کړی، لکن دیودت ترډېرو ورځو ژوندی نه شو پاته. دیودت د مرګ نه وروسته اجادت سترو بظا هره بده پېر وکار شو، لکن هغه د ګوتم په ژوند کې د خپل سلطنت د وسعت په نیت کپل وستو برباده او لوتي لوتي کړه او د بده مذهب پر مرکز سړاوستي باندي یې قبضه وکړه.

⁸² رانس دیوډس

(3) د سروستي بنارته نژدې د انتھ پند په باغ کي گوتم استوگن ؤ. دده زړه ته نژدې ملگری انند بنارته د خیر غوښتني د پاره تللی ؤ. کله چي هغه تندي پرسروا خستو نود اوبو و یوه شاه ته ورغی. یوې چنډلي (دلاندي ذات) پېغلي چي نوم یې "پراکرتي" ؤ د شاه خخه اوبه را ایستلې. انند د هغې نه اوبه وغوښتې، جینی، خواب ورکړو چي هغه چنډله ده. ددې د لاس اوبه هیڅوک نه څیښي. انند ورته وویل چي خوري! زه له ستا ذات نه پوښتم، که اوبه را کولای شې نور ایې کړه. جینی په دې خواب مینه شوه، دې انند ته اوبه ورکړې او په دې هڅه شوه چي څرنګه به دده سره استوګنه په نصیب شي. دې انند په خپل دام کي دراکېرولو ډېره هڅه وکړه خو ناکامه شوه. یوه ورځ ددې د انند پسې څار وکړو او ورپسې روانه شوه، په تلو تلو کي تر گوتم پوري ورسېده، په خبرو خبرو کي یې زړه له دنیا مات شو او داهم په بنځینه سنگه کي شامله شوه.⁸³

د چنډالي جینی په سنگه کي د شاملېدو په وجه برهمنو ته ډېره بده وایسېده. ولي چي ددې حکم نه د ذات په هکله قید پای ته ورسېدی، او هغوی و گوتم ته د ضرر رسولو په هکله فکر پېل کړی، لاکن د خدای کول ؤ د دوی هره بده پر بنه بدلېده او کوم راجا چي دوی د گوتم خلاف کولو هغه به د گوتم مرید جوړ شو.

آخرنۍ درې میاشتي

⁸³ په دې واقعي د لوړ ذات بهکشو (پلویانو) ډېره خوابده کړه. لاکن بده دوی ته هیڅ اهمیت نه دی ورکړی.

د گوتنم پرمه یې ځل کپل وستو ته تلل او د دې ښارد بربادۍ حالات چي کوم بیان شول دا ټولي پر کیسو باندې ولاړي دي، لاکن دده د مرگ نه درې میاشتي مخ کي واقعات د پټک په هغه حصه کي چي "مها پري بنان" بلل کېږي تر لاسه کېدای شي.

د دې مطابق گوتنم څلور څلوېښتم د پشکال باراني موسم په جتان ویهار سراو ستي کي تېر کړو. او د هغه ځای نه د راج گړه په ناوه کي د گدده څوکي ته راغی. اجادات سترو دا وخت پر وجین قبیلې باندې د حمله کولو تیاري نیولې وه. گوتنم د گنگا دریا بڼه په هغه ځای واوښتو کومه چي دا وخت "پټنه" بلل کېږي او هغه وخت اجادات سترو هلته یوه کلا جوړوله. دغه کلا وروسته بیا د مگده د پاچاهانو درالسلطنت پاتلې پتر جوړه شوه.

گوتنم د هغه ځای نه امبا پالي⁸⁴ ته ستون شو. د هغه ځای مشهورې جسم فروشي چي نوم یې "وجین روسا" ؤ، ده ته دعوت وکړو. وجین روسا ته خیال هم نه ؤ چي گوتنم به د هغې دعوت قبول کړي. لهذا یارانو د دې کوچنۍ ځله غټه خبره وکړه، ډېر څه یې ورته وویل. هغه ډېره غمزده او په زړه ماته شوه او چپ ځله په ژړا کېښېسته. نابیره گوتنم د دې کورته راغی او بغیر د څه عزرنه یې ډوډۍ و خوړه. نتیجه دا شوه چي هغه په هغه وخت تائبه شوه او په ښځینه سنگه کي یې شمولیت اختیار کړ. گوتنم تردې ځای نه تر پیلوگا پوري ولاړی او تر پشکال د باراني موسم پوري هلته استوگن شو. په دې ځای هغه دومره ناروغه شو چي د ژونده مایوسه شو. او دا ویل یې پېل کړو چي زه زیاته

⁸⁴ امیر احمد علوي صاحب په غلطۍ سره امبا پالي د "جسم فروشي ښځي" په نوم بللې وه. دا د مقام نوم ؤ، دا کلی پټنه ته نږدې اوس هم موجود دی.

ورځي نور ژوند نه شم کولای، لاکن د پشکال د باراني موسم د ختمېدو سره دی په دغه حالت کې ولاړ شو او په بېلو بېلو کلیو کې یې وعظ پیل کړ او هم د غسي یې خپل پلویان او راهبان راټول کړل او هغو ته یې د اتفاق، استقلال او د پاکۍ هدایت وکړ او د هغه ځای نه یې د کوسي نگر خواته مخه وکړه. دا مقام هغه وخت په "کسیا" نامه مشهور و، او د گور که پور په ضلع کې دیو ته تحصیل صدر مقام دی. په هغه زمانه کې دلته د "ملا" قام راج و او د دوی دیو بناخ دار السلطنت کوسي نگر او دویم پاوا و.⁸⁵

دې مقام ته گوتنم د پنځه سوه پلویانو سره ورسېدو، او د چندا سنار په باغ کې یې د پرې واچولې. د دې ځای مشرانو دلته یو نوی سنت کور "سنت گهر" یا اولسي جرگه هال جوړ کړی و. د دوی په وېنا گوتنم په خپلو لاسو د دې پرانسته وکړه. دې نه وروسته گوتنم بڼه پراخه وکړه. په دویمه ورځ چندا سنار دعوت ورته وکړ او پلویانو ته یې ورځي او کمبهي⁸⁶ د جرړي ترکاري ورباندې وخوړه. د دوی خوړلو وروستو گوتنم د لږ

⁸⁵ د پاوا متعلق دا خیال دی چې هغه په اوسني دور کې پاوا پوري دی. لاکن پاوا پوري د پټنه په ضلع کې و بهار شریف ته نژدې دی او د هغه ځای نه کیسا تقریباً ۶۰ میلې لږې دي. په دې ناممکنه دی چې گوتنم دومره اوږد سفر په یوه ورځ کې هغه هم ناروغه ترسره کړو. عقل دا وایي چې هغه پاوا د کوم چې په دې سلسله کې ذکر راغلی دی او چېرې چې گوتنم د چندا دعوت و خوړو هغه کیسا ته نژدې یو مقام کېدای شي.

⁸⁶ کمبهي: خبرې ته ویل کېږي.

⁸⁷ په اصل پالي کې "سکر مرود" لفظ راځي. لوېدیځ ژباړونکي د دې ژباړه د خنځیر (سور) د غوښې کړې ده، لاکن دا صحیح نه ده. سکر مرود معنا ده کمبهي، نه چې د خنځیر (سور) غوښه. (وگورئ ضمیمه، ۲)

سات د پاره ارام وکړ او ماسپښین یې د کوسي نگر (کسیا) په خوا مخه وکړه. لږ لږې تللی ؤ چې په نس کې یې مروړ پیدا شو او د پېچش اثار ښکاره شو. نزدې د کوکشتا ویاله بهېدلې، هلته دمه شو او په اندي یې اوبه راوغوښتې او هغه یې وڅښلې، ولا مېدی او په دغه ورځ په ډېر مشکله کوسي نگر نه دباندې یوه باغ ته ورسېدی. دغه یې اخري ارام گاه وه. د کوکشتا ویالې غاړې ته گوتنم په دې پوهه شو چې دی اوس د څو ساعتو مېلمه دی. هروخت دا فکر ورسره ؤ چې داسې نه چې خلگ چندا ته دا الزام ورنه کړي، ولي چې هغه گوتنم ته داسې څیز په خوراک کې ورکړو چې د گوتنم وژوند ته خطر هڅه شو. په دې د خپل زړه ته نزدې خاص مرید انند ته وویل چې "چندا ته ووايه چې په دویم جنم (ژوند) کې به هغه ته ډېر انعامات ورکړل شي په دې چې د ده راکړي خوراک په وجه زه د دې دنیا نه رخصتېږم". او هغه ته ووايه چې تا دا خبره زما د ځلې اورېدلې ده. دوه هډي به تر ټولو زیاته مبارکي وي، یوه هغه چې ماته د بودهي ونې لاندې د بده جوړېدو نه مخ کې تر لاسه شو او دویمه د چندا دا تحفه کومه چې زما د مرگ نه مخ کې ماته راکړل شوه.

د دې وروسته یې انند ته د خپل تجهیزو تکفین په هکله وویل او د بده مذهب د شریعت په هکله یې اخري هدايات ورکول پېل کړل. نو چې کله انند ته دا یقین شو چې د شفیق مشر اخري وخت دی نو په چیغو شو، گوتنم ده ته داسې تسلي ورکړه. "انند! مۀ پرېشانه کېږه، ژړا مۀ کوه، آیا ماتاته دا نه ؤ ویلي چې موږ به دا هر څه پرېږدو، د کومو سره چې موږ مینه کوو، یاد کومو په وجه چې موږ خوشحاله کېږو. هیڅ یو شی که هغه هر

رنگه پيدا شوی یا جوړ شوی وي د زوال نه نه شي بچ کېدی.
کوم چي دده په ترکیب او ترتیب کي شامل دی.

انند! ته خپل نېک کردار، اقوال او د خیالاتو په وجه د
یوې اوږدې مودې نه راسره ملگری یې، او ته همېشه کامیابه
او سېدللی یې. د استقلال نه کار واخله نو بیا به ته هم د ژوند د
تندی او د جهالت د خنځیرونو نه به ځان ازاد کړي".

دې نصیحت نه وروسته یې پر پلویانو باندي د انند
فضیلت ښکاره کړو او تاکید یې ورته وکړو چي هغوی دي دده
هر وخت قدر و منزلت کوي.

اخي وعظ (بیان)

د شپې سو بهدرا برهمن د څو پوښتنو د پاره راغی. گوتنم
دا وخت د نیم بې هوشۍ په حالت کي و. انند هغه منع کړو خو
گوتنم د هغه غږ واورېدو نو یې سترگي خلاصې کړې او څنگ ته
یې راوغوښتو. هغه څه د مابعد الطبیعاتي مسئلو په هکله
پوښتنه ځیني کوله. گوتنم بده ورتنه وویل چي په ماکي دومره
طاقت نشته چي ستا د پوښتنو ځواب درکړمه، البته په خپل
مسلك دي پوهولی شم. نو په دې عالم نزع کي یې خپل اصول
داسي ورته بیان کړل چي سو بهدرا ایمان راوړو او بده جوړ شو.

بیایي بهکشوان خپل ځان ته نزدې راوغوښتل او هغو
ته یې نصیحتونه او هدايتونه وکړل. دده اخري الفاظ دا وو.

بهکشوانو (پلویانو)! زه تاسو ته په پوره قوت سره
وايم په هر مرکب څیز کي زوال پزیري په خلقي (فطري) توگه
موجوده وي. د خپل خلاصون د پاره هر وخت تیار اوسئ. ددې

خبري سره دی بې هوشه شو. او هم په دې حالت کې یې له دې دنیا سترګې پټې کړې.

دا واقعہ په ۴۸۸ ق، م کې پېښه شوه.⁸

تجهيز و تکفين

د پلویانو تر منځ تر ډېره پردې خبره بحث روان و چې تجهيزو تکفين څرنگه او په کوم عنوان تر سره شي. بالاخر دا تڼد فېصله ومنل شوه او مړی یې په ښه ساز وهلو د "مکتا بندهن" و مندر ته یوړو او د چکروتي راجا ګانو په څیر یې وسوځوی او د ده پر جناح یې د کیوړې (کېړې) او ګلاب هوار کړي وو. "بیایې د ده سوځلي هډونه را جمع کړو او د کسپاسنت ګهر ته یې راوړو، چېرې چې یې د سیخانود جالی او غشوپه حصار کې کښېښودو. ډېر راجا ګانو په دې مقدسه کار کې برخه غوښتله لکن هغه متبرک هډونه صرف راجګان پیاو او کوسي نګلاته تقسیم کړل شول کومو چې عالیشانې ګنبدې (ستوپونه) په خپلو خپلو حصو تعمیرې

⁸⁸ د سونډرس او امیر احمد علوي صاحب دا خیال دی چې بده په ۳۸۰ ق، م کې مړ شو. او راتس ډیوډس بیا ۳۱۲ ق، م لیکلی دی. شیونارائن شمیم بیا ۵۲۴ ق، م لیکلی. لکن په اوسني دور کې د اشوک د دور یوه کتبه موندل شوې ده په کوم کې چې لیکلې دي چې د ۲۵۶ کلونو وروسته د ګوتم مرګ او ۳۸ کاله وروسته د تخت نشینۍ د اشوک لګول شوی دی.

پروفېسر مکرګي دا ثابته کړې ده چې د اشوک د تخت نشینۍ ۲۷۰ ق، م په عمل کې راوړل شو، په دې توګه د ګوتم مرګ ۳۸-256+270 کې وشويعني ۴۸۸ ق، م. د اشوک د تاج پوښۍ کال لیدلو د پاره وګورئ "اشوک" مصنفه ر، ک، مکرګي ⁸⁹ چټا: دلرګو وړکوټی امبار یا پېړۍ چې مړی پرې سوځوي.

⁹⁰ ټاؤن هال

⁹¹ امیر احمد علوي

⁹² صحیح لفظ کوسي نګر دی. د چيني مؤرخينو چپه تلفظ دا کوسي لنګا جوړ کړو.

کړې. په دې کې یوه ګنبد (سټوپ) په اوسني وخت کې د کسپاسره
نژدې دریافت کړل شوه او هغه سنگینه کتبه ترلاس کړل شوه د کوم نه چې
د اثابته پري چې کوسي نګلا (کوسي نګر) دی. لکن د پیاوایه هکله د هنو
تحقیق غیر مکمل دی.

د بده تعلیمات

لکه چي موږ مخ کي وويل چي د گوتم بده په دور کي کتابونه نه لیکل کېدل، مهم مذهبي تعلیمات د جامع و مانع لفظونو کي د نظم په شکل کي په یاد به ورايزده کول کېدل، او هغو ته به "سوتر" ويل کېدو. د دې حفظ کول به ډېر مقدس فرض گڼل کېدی. هم په دې توگه تر درې سوه کالو پوري د بده تعلیمات په ضبط تحریر کي راوستل ضروري نه گڼل کېدل. د شهنشاه اشوک د حکمرانی په اتلسم کال کي یو کانفرنس ۲۵۲ق، م وشو. ده لومړي ځل دې معتقداتو ته کتابي شکل ورکولو پرېکړه وکړه. دا کتابونه د تري پټک (درې ټوکړی) په نامه ونومول شول او هغه د هغه وخت په اولسي ژبه بهاري، پالي کي ولیکل شول. هغه درې پټک چي په پټنه کي تیار کړل شول دا وخت معدوم دي. لاکن د دې یو نقل "مېهند" له ځان سره لنکاته یووړو. په دې وجه د هغې ژباړه د هغه ځای په سنگالي ژبه کي وشوه. بیا تر پنځمه صدی عیسوي پوري يعني اووه سوه کاله دا مقدس کتابونه په سنگالي ژبه کي وو او د پالي تري پټک معدوم شول. په ۲۴۰هـ کي بده گوش نومي د "گیا" اوسېدونکی راهب لنکاته ولاړی او ده د سنگالي ژبي نه بېرته دا مقدسه کتابونه په پالي ژبه کي وژباړل. يعني د بده گوش ژباړل شوی تري پټک تر ټولو زیات لرغونی او مستند گڼل کېږي. هم په دې باندي د دکنی بودهیانو يعني هینان فرقې خلگ عقیده لري. او دا د دې مذهب تر ټولو زاړه کتابونه دي. د حافظې د کمزورۍ په وجه او د ژباړې د تېر اټېرنه وروسته د گوتم بده تعلیمات تر کومه ځايه صحيح

ترموبړار سپېدلي دي د دې په هکله هيڅ نه شو ويلای. بيا موبړ پر دې هم يقين نه شو کولای چي لوېديځ ژباړونکو (يورپي مؤرخينو) چي کومه ژباړه د پالي نه انگرېزي ته کړې ده هغه دي بالکل صحيح او درسته وي.

خدای او روح

بهر حال د اوسني تحقيق له رويه چي د گوتڼم د تعليماتو په هکله په اتفاق سره منل کېږي هغه په دې باب کي په تفصيل سره به بيانېږي. لاکن د هغو د بيان نه مخ کي د دې امر واضح کول ضروري دی چي د دې تعليماتو نه دا ظاهرېږي چي گوتڼم چي هر څه پېښ کړل هغه يې د يوه مذهبي⁹³ باني په حيث نه بلکې د يو مصلح اخلاق يا د يو فلسفي په حيث پېښ کړه. دده ټول زور پر اخلاقو او عمل باندې دی. هغه انسان په مابعد الطبيعاتي جگړو او ستونزو کي راگېرول او هغو ته په گوته کشميرنه جوړوو، بلکې د دوی ژوند يې ځمکنی جنت جوړول غوښت. هغه د خدای په هکله هيڅ واضح او صفا خبره نه ده کړې. دده خيال و چي د هغه په هکله غور او فکر دده ژوند د پاره گټور نه دی. هغه د دې دنيا نه علاوه د ډېرو دنياؤ منونکی و. لاکن هغه د يو بل عالم منونکی نه و. هغه د دې دنيا د جوړښت او علل په هکله هم څه خاص رڼا نه ده اچولې. دده ټوله فلسفه هم د دې ژوند او د هغه اخلاقي نتائجو په هکله ده. ولي چي ده په داسي ماحول کي سترگي غوړولي وې کومه چي پر تناسخ⁹⁴ سخته ولاړ و. هم په دې سوب ده په خپلي فلسفې کي دې

⁹³ رانس ډيوډس

⁹⁴ تناسخ: د يو صورت نه بل صورت اختيارول

نظريې ته ځای ورکړی او هغه یې د اخلاقي اصلاح د اهمیت په هکله خاص آله جوړه کړه. هغه د روح منونکی نه ؤ او نه یې د وجود نه بېل څیز بلله.

فلسفه

هغه په دې خبره ډېر ټینګار کاوه چې په کائنات کې چې څومره څیزونه دي هغه ټول د اسباب و علل ماتحت راځي او هر څیز په هره ګړۍ کې په غیر محسوس او نامعلومه طریقه باندې بدلېږي را بدلېږي. یعنې هر څیز د قانون تغیر و تبدل او د علت (سبب، عیب) تابع دی.

هغه زموږ غوندي د جنت او دوزخ منونکی نه ؤ، لاکن دا به یې هم تسلیمول چې داسې دنیاوي شته چېرې چې دیوتاګان (فرشتې، بزرګان) اوسېږي. لاکن د هغه په خیال چې د دې دیوتاګانو ژوند هم تردې حده مادي یا غیر مادي کېدلای شي تر کومه حده چې هغوی په تېر ژوند (جنم) کې څومره ښکېاني کړي وې. هغه به ویل چې دیوتاګان هم د انسانانو په شان مړه شي او د هغوی دنیاوي هم د هغوی په شان ختمی شي. هغه به ویل چې داسې تکلیف رسونکي ځایونه هم شته چېرې چې د انسانانو او دیوتاګانو په بد عملیو په هغه ځای کې مفهوم (ارادتاً) او مهجور (جدا، بېل) ذاتونه پیدا شي. لاکن کله چې د لومړي ژوند (جنم) د بدیو اثر ځي نو هغه دنیاوي هم غاښي شي. په دې ټولو دنیا ؤ کې برابر تبدیلیانې کېږي، بدلونونه پکښې راځي، او د دې د جوړېدو او وړاندو دور مسلسل روان وي. د کوم د ابتداء او انتها د انسان د علم نه بهر ده.

د ترکیب او تحلیل⁹⁵ قانون عام دی. د دې نه که انسان دی که دیوتا هیشوک خلاصون نه لري. هغه عناصر د کوم په ترکیب سره چي یو زی مس وجود جوړ شوی دی د دې تحلیل به یوه نه یوه ورځ ضرور کېږي او دا د انسان جهالت او خود فریبي ده او هغه دا خیال کوي چي هغه په ټول عالم کي د هر څیز نه بېل دی او هغه موجود بالذات⁹⁶ دی.

ماشوم چي کله ورو ورو غټېږي نو د ده په دماغ کي یوه په ګډ لړلې آئینه کي د شاوخوا دنیا عکس لوېږي او هغه په یو غیر شعوري توګه ځان د دې ګډ لړلې دنیا مرکز بولي. بیا په کراره کراره دا دائره غټېږي. لکن تر ځوانۍ پوري د رسېدو پر وخت هم انسان د ځان په هکله په د هوکه کي وي. هغه خپل ژوند په خواهشاتو او فکرو کي تېروي او د داسي څیزونو د حاصلېدو هڅه کوي چي هغه تر لاسه هم کړي نو خوشحال نه وي، بلکې د دویم او نوي خواهشاتو سبب جوړ شي او په دې توګه هغه د یوه نه یوه خواهش په پوره کولو پسې لګیایي هڅي کوي. د اکثرو خلکو دا خواهشات ډېر مردار او ذلیل وي. لکن دا اقلیت چي ارزوګاني یې په هوا وي خود نمائش او خود غرضه وي او په نتیجه کي ځان غمزه او په رنځ کي مبتلا کړي.

د څیزونو عناصر یي ترکیب

موږ د دې وجې نه مجبور یو چي پر خود نمائش او نورو اسبابو نظر وکړو. د گوتنم د نظریې مطابق انسان د بېلابېلو اغراضو او صفاتو مرکب دی او دا ټول څیزونه مادي دي یا خود

⁹⁵ Composition and de composition

⁹⁶ Self existen

مادې نتیجه. په دې توګه ده د انساني مرکب د اجزاؤ ترکیب داسې بیان کړی دی.

(1) مادي صفات و خصوصیات یا شکل ۲۸ دي.

(الف) عناصر اربعه (خلور عناصره): خاوره، اور،

اوبه او هوا

(ب) حواس خمسې (پنځه حواسه): سترګې، پزه،

غوږونه، ژبه او وجود.

(د لمس د پاره)

(ج) د مادي پنځه خواصه: کړه وړه، غږ، بوی، خوند او جوهر

(د) جنس: نر او بنځه.

(ر) درې مهم حالتونه: خیال، قوت حیات، مکان و

زمان.

(س) د اطلاع د دوی زرائع: خبري اتري او اشاره.

(ش) د ژوندی وجود او وه صفات: د بحالېدو

صلاحیت، د مجتمع (جمع کړل شوي) کېدلو صلاحیت، د

تصرف صلاحیت، استداد (بېرته اخستل)، انحطاط (کمېدل،

تنزل)، تغیر او لچک.

(2) احساسات (ایمان) په شپږ قسمه دي. پنځه خو

هغه چې د پنځو حصو په ذریعه پیدا کېږي او شپږم هغه چې د

حافظې، د ذهن په ذریعه پیدا کېږي. په دوی کې د هریوه درې

قسمه دي.

⁹⁷ Vitolity

⁹⁸ Space

۱، مقبول. ۲، غیر مقبول. ۳، معتدل، یعنی هغه چي نه مقبول وي او نه غیر مقبول.

(3) تصورات مجرد و مشرع⁹⁹ (سینا) شپږ قسمونه دي. دا ټول د احساساتو سره تعلق لري. د بېلګې په توګه رنگ، مرغی، ونه و غیره د تصور باصره سره تعلق لري. د خوږوالي تعلق د څک سره او د خوشبو تعلق د شامه (بوی) سره و غیره و غیره.

(4) قوت او درجې (سنگهارا)¹⁰⁰، ۵۲ قسمونه دي. دا قسمونه یو د بل مانع (منع کول) نه دي، او په دوی کې بعضي مذكور المصدر مادت هم وي. لکن د دې (سنگهارا) ترمنځ به دا فرق وي چي تر اوسه څومره شيان ذکر شوي دي د هغې تعلق د خارجیت سره دی. لکن اوس چي کوم بیانېږي هغه ټول داخلي دي.

(۱) پهاسا: الاتصال

(۲) دوان: یعنی د الاتصال په وخت احساس

(۳) د سامان احساسات نتیجه، متنزع خیالات یا

تصورات

(۴) چشنا: خیالات یعنی د تصوراتو جوړښت

(۵) مناسیکار: غور او فکر کول، د خیالاتو

راګرځول، اخوادې خوا کول

(۶) ستي: حافظه،

(۷) جیونندریه: قوت حیات

(۸) اکاګانا: شخصیت

⁹⁹ شیو نرائن شمیم د دې ژباړه تفهیم کړې ده.

¹⁰⁰ ډېر خلګ د دې ژباړه تحت الشعور کوي.

- (۹) ونک: توجه
(۱۰) ویکار: تفتیش، پلټنه
(۱۱) ویریه: سعي
(۱۲) ادھیموکه: استواري
(۱۳) پتي: خوشحالي
(۱۴) چند: تشویش و تحریک
(۱۵) مجھتنا: بې اعتنائی
(۱۶، ۱۷) تھین او بده: نوم او بې حسي
(۱۸، ۱۹) موه او پنا: ذهانت او کند ذهني
(۲۰، ۲۱) اوبه او الوبه: حرص او قناعت
(۲۲، ۲۳) اتپ او انوتپ: وېره او غصه
(۲۴، ۲۵) هري او اھريک: حيا او بې حیائي
(۲۶، ۲۷) دس او ادوس: نفرت او مینه
(۲۸، ۲۹، ۳۰) وسیکچا، سدها، وتهي: شک، اعتقاد
او توهم.
(۳۱، ۳۲) پسدهي: سکون وجودي يا دماغي.
(۳۳، ۳۴) لهونا: دماغي يا وجودي چستي و بيداري
(۳۵، ۳۶) مدونا: وجودي يا دماغي لچک يا نرمي
(۳۷، ۳۸) کم تنّا: وجودي يا دماغي تصرف، پزيري و
اثر پزيري.^{۱۰۱}
(۳۹، ۴۰) پګوناتا: چالاكي يا مهارت وجودي يا
دماغي

¹⁰¹ Pliany

¹⁰² Adoplability

(۴۱، ۴۲) اخلو کاتا: استقامت، وجودي یا دماغي
(۴۳، ۴۵) ستما: تقرير، عمل یا د ژوند په مناسبت و

معقولیت

(۴۶) کرونا: د پردو د غم د پاره غم کول، درد مندي
(۴۷) مورنا: د پردو په خوشحالو کي خوشحال
اوسېدل، مسرت، اخوت

(۴۸) افتا: د پردو په خوشحالو غمزده کېدل، رشک
(۴۹) مچاریه: په خپلو خوشحالو کي د نورو خلکو
گپ ونه خوښول، خود غرضي
(۵۰) کوککه: تريو تندي
(۵۱) اودهکه: خودیښي
(۵۲) مانو: غرور.

(۵) ونان: خیال و شعور، دا اخري سکنده دی، د دې
¹⁰³خای زړه دی او د دې نهه اتیا ۸۹ قسمونه دي. او د دې تقسیم
پربڼو او بدو شوی دی.

د انسان وجود او دماغ هم د دې پنځو مرکباتو دی،
لهذا بده دیو تمثیل په ذریعه دا مسئله داسي را ښودلې ده.
"لومړی، د گروه (استاد) د مادي صفاتو مثال دیو ځگ غوندي
دی کوم چي په کراره کراره سره یو خای کېږي او بیا بېرته ورک
شي. د نورو گروهگانو (استادانو) د احساساتو مثال دا و بود
کوبی. په شان دی کوم چي دا و بو پر سر اتڼ کوي. د درېیم گروه

¹⁰³ کوککلي.

مثال د سراب¹⁰⁴ دی، کوم چي د لمر په گرمۍ کي ښکاري. د څلورم گرو د دماغی او اخلاقي رجحاناتو مثال د ونی د ډډ غوندي دی، کوم چي نه سخت دی او نه وچ. او د آخري گرو د خیالاتو مثال د بهترین خیال یا جادو (سحر، کوډي) په شان وي، په دې کي ویوه ته هم روح نه شو ویلای. وجود همېشه بدلېږي، په دې توگه د ده کارونه او صلاحیتونه هم بدلېږي. انسان په هره دویمه لمحہ کي هغه انسان نه پاتي کېږي کوم چي د دې له مخه وي. دا د ده جهالت دی چي دی ځان غیر متغیر وگڼي او په ځان کي دننه یوه روح گڼي. لہذا د بده مذهب د منونکو دا خاص فرض جوړېږي چي هغوی دي د شخصیت او روح د خیال څخه پرېز وکړي. په دې چي پر روح اعتقاد (ایمان) منجمله او د اسبابو یو خاص سبب دی. زوکړه او زوال، مرگ او غم او افسوس ورنځ. د بده د خلې نه د روح پر مسئله حسب ذیل بیان منقول دی.

عدم روح

"بهکشوانو (پلویانو)! د روح په هکله بېلابېل معلمین او برهمن چي کومه نظریه وړاندي کوي هغه هم دغه ده یا خود پنځه واړو سکندھو (صفاتو) مجموعه ده یا له دې نه یو سکندھ (صفت) دی. په دې بهکشوانو! جاهل او غیر متشرع (پابند مذهب بده) هغه دي څوک چي نه خود متشرع خلگو په صحبت کي اوسي او نه د دوی پر شریعت (بده مذهب) پوهېږي، او نه د هغه په څیر ژوند تېروي. داسي سپړی د

¹⁰⁴ سراب: په صحرا کي پر ځمکه د اوبو په شان د لېري نه ښکاري، خو چي څومره

ورنژدې کېږي هغومره لېري کېږي.

¹⁰⁵ اسپنس هارډي.

روح په هکله دا خیال کوي چې یا خو هغه روپ (مادي خصوصیت) دی یا په روپ کې شامل دی یا په روپ کې اوسي. یا هغه دا خیال کوي چې ویدان (احساسات) شته، یا په ویدان کې اوسي یا ویدان لري یا په ویدان کې شامل دي. هم په دا توګه نور درې واړه سکندهو (تصورات، رجحانات او عقل) په هکله هم داسې سوچ کوي. نو هم په دې توګه د روح په هکله په دې ټولو طریقو کې په یوه یقین کول داسې دی لکه ده ته چې "زۀ" په خیال کې پیدا شي. په دې کې پنځه واړه حواسه، ذهني صفات او جهالت سره ګډ شي. د دې احساساتو نه چې د جهالت او اتصال کومه وجه پیدا کېږي حسیاتي (پابند مذهب بده) غیر متشرع سړی په دې مغالطې کې راګیر شي چې "زۀ یم، زما وجود شته، زۀ به یم، زۀ به نه یم، زۀ به د مادي صفاتو لرونکی یم، یا نه یم. لکن بهکشو! متشرع مرید باوجود د حواس خمسہ لرلو د دې جهالت نه ازادي تر لاسه کړه، او هغه ته پوهه راغله. هم په دې وجه ده ته د "زۀ" سوچونه اوس نه راځي". غرض د روح نه انکار د بده مذهب یو مهم جز (هنيان یا دکنی بودهیانو مطابق) دی.

اوس به د دې مسئلې حل پر ضروري وچي روح یو خیزنه دی او تناسخ (دیو صورت نه بل صورت ته تلل) یعني هر واړه پیدا کېدل هم صحیح دی نو هغه کوم انساني خیز پاتي شي چې دی هروار هروار پیدا کېږي؟

تناسخ او کرم

ګوتم چونکې په هندوستان کې زوکړې ؤ او د دې حای د فلسفې مطالعه یې کړې وه، په دې ده د تناسخ نه انکار نه شو کولای. هغه د انسان هر وار پیدا کېدل او جنم اخستل ومنل، لاکن هغه د روح قائل نه ؤ او هغه یې د وجود نه بېل څیز ګڼلو څخه انکار کړی ؤ. په دې ده ته د مذکور الصدر سوال تسکین بخشه خواب ورکول ؤ. هغه د دې حل د "کرم" د نظریې په صورت کې را مخته کړو، او هغه ته یې راز او معمه وویل او سائل یې د نورو پوښتنو څخه را وگرځوو.

د نظریه کرم مطابق څنګه چې یو ځناور (انسان، ځېوان، دیوتا) مړ شي د ده د پاره یو نوی ژوند کم و بیش په ارام سره پیل شي. دا ژوند خوشحاله یا غمجن په دا حیثیت کېدای شي په کوم تناسب چې ده ښه یا بد افعال او اعمال کړي وي. هغه سبب چې د نوي ژوند باعث جوړېږي هغه "ترشنا" (تشنګي) ده یا "اپاوان" (د نیولو هڅه) ده، بیا د حواس د ظاهري دنیا سره اتصال و شي او احساسات پیل شي. د دې احساساتو نه بیا د ضروریاتو تنده یعنې خواهشات پوره کول پېدا شي. د دې تندي نتیجه دا شي چې د دې خواهشات په قابو کې راوستلو فکر (اپاوان) کې شدت راشي. دا فکر د هغه نوي فرد په وجود کې راوستلو، د هغه نوي فرد ماحول، فطرت، مستقبل هغه "کرم" تر سره کوي کوم چې د ده د لومړي ژوند (جنم) مېوه وي.

د "کرم" د دغې نظریې د دوو حدودو په منع کې یو اعتدال پیدا کړی دی. پریو حد خو هغه خلګ دي چې د روح منونکي دي، او هغه یو غیر فاني څیز ګڼي.

پر دویم حد هغه خلگ دي څوک چي اخلاقي انصاف او د حساب اخرت منکر دي. د بده مذهب منونکي د روح منونکي نه دي، لاکن هغوی په دې باندي ټينگار کوي چي د اعمالو نتيجه به ضرور رسي. نو په دې توگه دا د انسان اخلاقي فرض دی چي هغه دي نېک کارونه او عمل صالح وکړي.

لاکن سوال دا پيدا کېږي چي که روح نشته نو د اعمالو نتيجه د څه؟ بده مذهب وايي چي روح نشته لاکن کرم پاته وي. يعني د هروگړي اعمال، وېناوي او د خيالو نتايج پاته وي او دا کرم نه فنا کېږي. دغه کرم د يوه مړي شخصيت اجزا يوځای سره راټول کړي او د يوه نوي وجود او يو نوي فرد صورت اختيار کړي. لکه څرنګه چي يو ختمېدونکی نسل خپل ټول بڼه او بد راټلونکي نسل ته په ميراث کي پرېږدي، هم دغسي هروگړي چي کله فنا کېږي نو هغه خپل ټول بڼه او بد و دې نوي وگړي ته ورکړي. په دې توگه که د دې دور د تسلسل نه خلاصون غواړئ او د هرواره زېږېدو (جنم اخستو) د مصيبت نه ځان خلاصول غواړئ نو انسان ته پکار دی چي د گوتنم په بنودلي لار روان شي. کومه چي خوشحالي، اطمینان، عقل، نېکي، راحت، سکون او د نروان (فنا) پوري يې رسوي.

سیدها لار

دا سیدها لار پر څلورو حقائقو باندي منحصر ده. غم، سبب د غم، انسداد غم او فنائي غم. د دې اجمالو تفصيل داسي دی.

(۱) د سړي په ژوند کي هغه واقعات کوم چي د زوکړي احساسات انحطاط (کمېدل، تنزل) و علالت (ناروغي) او د مرگ متعلق دي، او هغه چي د څيزونو نه يې جدا کوي يا يې د

خوابدیا سره اشنا کوي یا د ملکیت د ناشکره خواش سره تعلق لري، په دې ټولو صورتونو کې هغه حالات پېښ راځي کوم چې د غم و الم نه ډک وي.

(۲) دا احساساتو نه وروسته چې کومه تنده یا خواش پیدا کېږي، د کوم نه چې د خپل شخصیت بېلوالی یا د ځانګړي فکر غلط فهمي پیدا کېږي چې بیا د زیاتوب په وجه په هوس بدلېږي کوم چې د راتلونکي سبا وون غوښتونکي یا د موجوده دنیا سره د تړون (مینې) باعث وي د ټولو غمو جرړ دی.

(۳) په دې که موږ دا تنده، دا خواش او دا هوس ووژنو نو به موږ له هره غمه خلاصون ومومو.

(۴) د دې مقصد د ترلاسه کولو یوازنی لاره "سیدها لاره" (صراط مستقیم) یا د بده ښودلې تګ لار ده. دا لاره څه کړ کېچنه نه ده. دا یې د پیمائش پر بنیاد په اته برخو تقسیم کړې ده، هغه اته برخې دا دي. (۱) صحیح نظریه (۲) صحیح مقصد (۳) صحیح الفاظ (۴) صحیح کردار (۵) صحیح طریقه معاش (۶) صحیح هڅه (کوشش) (۷) صحیح احتیاط (۸) صحیح فکر و سکون.

خلور منازل حسب زیل دي.

(۱) د مذهب تبدیلی. دا پر خلورو شيانو اړه لري.

(الف) د نېکو خلگو سره ناسته.

(ب) د بده مذهب شریعت.

(ج) پر دې شریعت غور او فکر.

(د) نېک اعمال.

پر دې لومړي منزل د بده منونکي نه خود روح منونکي وي او نه د رسم و رواج. او بيا هغه د گوتنم بده پر تعليماتو د شک پرته کامل يقين لرونکي شي.

(۲) صرف يو وار په دې دنيا کي زېږېدل، کوم څوک چي خپل مذهب تبديل کړی وي نو هغه د شک، وهم او د انفراديت څخه ازادي تر لاسه کړي. نفرت او وهم د کم نه هم کم کړي، نو په دې توگه به دی يو وار لا بيا ژوندی کېږي چي دا ټول څيزونه فنا کړي. په دې توگه د ده يو کرم به هم پاته نه شي (سالک دويم منزل ته ورسېدی)

(۳) دې دنيا ته به بيا نه راگرځي. کله چي هوس او نفرت داسي ختم کړل شي چي خپل يو خواشيان د نورو د پاره څه بده جذبه يا خيال نه شي پيدا نو بيا د دويم وار زېږېدنې ضرورت نه پاتې کېږي. (سالک درېيم منزل پای ته ورسو)

(۴) ارهت: دا هغه منزل دی چي چي د علم او بصيرت چينې بهېږي، د جهالت خوديښي او غرور نوم نه پاتې کېږي او د مادي او غير مادي هيڅ يو ژوند خواش نه پاتې کېږي (دا اخر منزل دی)

ځنځيرونه

د دې منازلو تر سره کولو وروسته سالک دغه لس ځنځيرونه ښکوي چي هغه دادي. (۱) د شخصيت وهم (۲) پر بده شک (۳) پر رسمونو يقين (۴) نفس پرستي او هوس پرستي (۵) نفرت (۶) په دې دنيا کي د ژوند خواش (۷) د جنت خواش (۸) غرور (۹) ځان ښه او رښتونی بلل (۱۰) جهالت.

د بده مذهب پابند چي کله لومړي پنځه ځنځيرونه وښکوي نو به هغه "ارهت" شي. چي کله لس سره ځنځيرونه وښکوي نو ده ته به ده مرتبه تر لاسه شي او د دې مرتبې تر لاسه کولو نوم "نروان" دی. د لفظ نروان لفظي معنا "فنا" کېده ده، لکن دا فنا د روح مفروضه نه ده، بلکې دا هغه ذهني او وجودي رجحان دی کوم چي د کرم د نظريې مطابق ځانګړې زېږېدنه (جنم) په وار وار منځ ته راوړي. دا رجحان هغه وخت فنا کېدای شي چي کله موږ د دې خلاف (متضاد) رجحانات خپل کړو. چي کله دا خلاف رجحانات خپل حد کمال ته ورسې يعني چي مکمله ښکي، عقل او اطمینان حاصل شي نو دا نروان (فنا کېده) دی.

د نروان تر لاسه کولو وروسته نه خو به فکروي او نه غم، نه خواهش نه ځانګړتیا، نه کرم او نه دویم ځل زېږېدنه. انسان به له دې ټولو ستونزو نه خلاصون تر لاسه کړي او د دې ژوند په ختمېدو به بیا په وجود کي نه راضي. لکن د بده مذهب

¹⁰⁷ مفکرین دې سوال ته له ډېره وخته فکر مند دي چي بېلابېل خلګ له عېسو سره ولي پيدا شي، او په ژوند کي داسي اختلاف ولي دي چي يو راجا دی او بل پر جا (رعایا) څوک امير دی څوک غريب، څوک په محلونو کي اوسي او څوک په کيږديو کېښي. د دې سوال ځواب په دوو قسمونو دی.

يوه ډله د اهل مذاهب د قسمت يا نصيب (تقدير) منونکې ده. د دوی په خيال چي د خلګو څه نا څه احوال مخ کي هم تېر شوي دي. هم دغه د ده قسمت يا نصيب دی. اوس چي هر څه په علم الهي کي راغلي دي هغه غلط نه شي کېدای. په دې هر سړی به هغه ژوند تېروي چي د ده په قسمت کي وي. په دې توګه په قسمت باندې يقين لرونکي خلګ د خپلي ناکامۍ ټول الزام پر قسمت واچوي او خپله ځان د افعالو او کردارو د ذمه واری نه بچ کړي.

پيروي صرف د کرم او جنم د لانجو څه خلاصون نه دی بلکې په ژوند کې نروان ترلاسه کولو په ذریعه اطمینان، نېکي، عقل، د نفس پاکوالی ترلاسه کول دي کوم چي دا دنیا د انسان د پاره جنت جوړولای شي.

اخلاقي احکام

د دې اصولي تعلیماتو ماسو اخلاقي احکام هم شته. او دا احکام صرف د مذهبي ژوند د تېرولو یا بهکشو (پلویانو)

دویمه ډله په کوم کي چي هند فلسفي او څه یوناني حکماء لکه فیثا غورث او افلاطون وغیره د تناسخ قائل دي، د دوی په فکر انسان په وار وار زېږدي. کله د انسان په شکل کېږي، کله د ځناور (حيوان) په شکل کي او کله بیا د نباتاتو په شکل کېږي. هم دې ته زېږېدنه وايي.

هر موجوده ژوند د تېر ژوند پر اعمالو روان وي. که تېر ژوند څومره خوږ یا بد تېر شوی وي هم هغسي به روان ژوند خوشحاله په راحت یا په رنځ او تکلیف کي تېرېږي. که موږ نېک کردار و نو زموږ روح به د ژوندانه د بېلابېلو ادوارو نه تېرېږي او هغه به په لويي روح کي جذب کېږي. کوم ته چي خدای یا برهما ویل کېږي.

که موږ مسلسل بد عملونه کوو نو موږ ته به اوږده اوږده ژوندونه په نصیب کېږي. تردې انده چي د ژوند د ستونزو په تېرولو کي موږ وښو کارو ته مجبوره شو او په دا طریقه پاک او سپېڅلي تر برهما پوري به بېرته رسو. د دواړو نظریو منونکي روح د وجود نه بېل څیز بولي او دې ته غیر فاني وايي.

¹⁰⁸ پروفېسر میکس ملر، پروفېسر چلورس او راس ډیویس په ټول پټکو او بېلابېلو بودهي کتابونو کي د لفظ "نروان" پسې ګرځېدلي دي او په هر مقام یې د دې د استعمال په نتیجه کي دا څرګنده کړې ده چي د دې معنا مرګ نه دی کوم چي د کرم او جنم نه خالي وي. د دې خاص مفهوم د پاره "پارلي نروان" او "انوپارلي سیشها" استعمالېدل. د نروان صحیح معنا د دنیاوي جنت ده، يعني داسي ژوند چي له فکره او خواهشه څخه خالي وي او د اطمینان او عقل څخه ډکه.

د پاره نه دي بلکې عام دي. او د هر رنګه خلګو د پاره د دې حکم ورکول شوی دی.

(۱) غصه، شراب څښل، ضد، تعصب، د هوکا، حسد، پر ځان سختي تېرول، د نورو بد ویل، غرور او بد گفتاري غلیزه دي، د غوښو خوړل (غلیزه) نه دی.

د ماهي (کب) او غوښو نه پر هېز، لڅ اوسېدل، وېښته خړول، د ځان نه ځیر جوړول، پنډ رخت اغوستل، د اور دیوي (اګني دیوي) ته قرباني ورکول، هیڅوک هم له توهमतونه نه شي پاکولای.

د ویدونو تلاوت، برهمنو ته خیر ورکول، د دیوتاګانو مخ ته قرباني ورکول، پر ځان په یخ یا ګرمۍ کې سختۍ تېرول، هم د غسي نور عبادات کوم چې د بقائې دوام د پاره کېږي، دا خبري هیڅوک هم نه شي پاکولای او نه دا توهमत لېري کولای شي.

(۲) مستقل مزاج اوسه، کټ کټ خندا پرېږده، د باچاهانو بې هوډه کیسې مه بیانوي، ژړل او د هوکا ورکول پرېږدئ، او بغیر د څه لالچ، حسد، تشدد او جهالت نه بغیر ژوند تېر کړئ.

(۳) اته احکامه ورکړل شوي دي چې اته علوم یا اپوسته بلل کېږي.

ژوند مه ازاروی، چې تاسو ته نه درکول کېږي هغه مه اخلئ، درواغ مه وایاست، نشه لرونکي څیز مه څښئ، ناجائز جنسي تعلق مه جوړوئ ولي چې دا بې انتها تیت حرکت دی.

ماخوستن ډېره مه خورئ، گلونو مه اچوئ او خوشبو
(عطر) مه لگوئ، پر ځمکه صرف یوه پوزی (چټائی، نری،
دری) اچوئ او پر پرېوزی.

په دې اتو احکاماتو کې لومړي پنځه فرض او
وروستني درې مستحب دي.

(۴) د دین دارانو د پاره دا هم ښه ده چې هغه دي د قمری
میاشتي اوله، اتمه، خوارلسمه او پنځلسمي ورځي روژه
(اپوسعتو) نیسي.

(۵) په درېیم زیل کې د اتو احکاماتو علاوه دوه نور دي
(۱) اتن، سندري، ساز (موسيقي) او تمثيل نگاري (ډرامه
ښودنه، نمائش کول) نه پر هېز کول. (۲) د سپینو او سروزرونه
ډډه کول.

دالس اخلاقي قانون "دس سیلا" بلل کېږي.

(۶) لس گناهوي یې هم رانښودلي دي. درې وجودي
(جسماني) دي لکه، مړی کول، غلا کول، او ناجائز جنسي تعلق
جوړول. څلور د وېنا سره تعلق لري. یعنې درواغ ویل، شیطان
کول، بدنامول، شکنج کول، او فضول خبري کول. درې
دماغي دي. لالچ، حسد او شک (یعنې د بده په تعلیماتو کې
شک کول)

(۷) گوتنم په یوه بیان کې د دنیا شپږ اطرافه ښودلي دي.
لوېدیځ (مغرب)، ختیځ (مشرق)، سهېل (جنوب)، قطب (شمال)
ځمکه او اسمان. هغه ویلي دي چې "هر سړي ته پکار دی چې د
شپږو اطرافو، د نېکیو په ذریعه حفاظت وکړي. خپل مور او پلار
ختیځ وېولي. ښځه او ماشومان لوېدیځ وېولي. استادان سهېل،

خپل ملگري او خپلوان دي قطب. مذهبي خلک (که هغه برهمن وي که بده) اسمان. غلامان او مينځي دي ځمکه و بولي. دغه حکم يې په نور تفصيل سره داسي بيان کړی دی.

(۱) **مور او پلار او اولاد:** پر مور او پلار فرض دی چي

(الف) خپل ماشومان له بدو راوگرځوي.

(ب) هغو ته د نېکۍ تعليم ورکړي.

(ج) هغو ته د علوم فنون تعليم ورکړي.

(د) د هغو د پاره مناسب خاوند يا بنځه دي وگوري.

(س) د هغو د پاره دي ميراث پرېږدي.

پر اولاد فرض دی چي

(الف) زه به د هغو خلکو پالنه کوم څوک چي

زما پالونکي وو (يعني مور او پلار)

(ب) زه به د هغه کورنۍ چارې ترسره کوم کومي چي

پردوی وې.

(ج) زه به د هغو د ملکيت حفاظت کوم، زه به د هغو د

جانشين جوړېدو هڅه کوم.

(د) د دوی د مړه کېدو وروسته به زه دوی په عزت سره

يادوم.

(۲) **شاگرد او استاد:** شاگرد دي د استاد عزت داسي

وکړي.

(الف) په ولاړي دي د استاد تعظيم وکړي.

(ب) د هغه خدمت دي وکړي.

(ج) د هغه حکم دي مني.

(د) د هغه ضرورتونه دي ورپوره کړي.

- (ر) دهغه وېنا دي په غور سره اوري.
استاد دي پر خپلو شاگردانو داسي مينه کوي.
(الف) هغو ته دي هغه خبري وروښودلي شي چي هغه
ښي دي.
(ب) هغو ته دي دا ورايزده کړي چي کله علم حاصل
کړي نو نه دي يې هېروي.
(ج) هغو ته دي مذهبي کيسې او سائنس وروښودل شي.
(ه) دده و ملگرو ته دي دده تعريف کوي.
(ر) هغوی دي له خطرو بچ کړي.
(۳) **خاوند او ښځه:** خاوند بايد له خپلي ښځي سره
داسي مينه وکړي.
(الف) دهغې دي عزت وکړي.
(ب) دهغې سره دي نېکي کوي.
(ج) دهغې سره دي وفاداري کوي، يعنې دخپلي
ښځي ماسوا بلي ښځي سره دي تعلق نه جوړوي.
(د) په نورو کي دي ددې عزت وکړي.
(ر) هغې ته دي مناسبې جامې او زېور ورکړي.
ښځه دي دخپل خاوند سره داسي تعلق وساتي.
(الف) هغه دي دده دکور ښه نظم جوړ کړي.
(ب) دده دخپلوانو او ملگرو دي خدمت وکړي.
(ج) په پرده (عزت) سره دي اوسي.
(ه) فضول خرڅه دي نه کوي.
(ر) کار دي ښه په هنرمندی او بيداری سره کوي.

(۴) د ملگرو سره: باعزتہ سړی دي د ملگرو سره داسي رویه وکړي.

(۱) سوغات دي ورکړي (۲) خبري دي په اخلاق سره ورسره کوي (۳) د هغه د فائدي د پاره دي هڅه کوي (۴) د هغه سره دي په انصاف سره سلوک ساتي، يعني داسي سلوک چي هغه يې د ځان د پاره ښه وگڼي (۵) په خپل دولت او امارت کي دي شریک کړي.

هغه خلک دي خپل اخلاص له ده سره داسي وکړي.

(۱) هغه وخت دي د ده ساتنه وکړي چي دی نه وي خبر. (۲) د هغه د ملکیت دي هغه وخت ساتنه وکړي چي دی بې پرواه وي (۳) د خطري پروخت دي هغه ته پناه ورکړي (۴) په بدقسمتي کي دي د هغه ملگری شي (۵) د هغه د خاندان سره دي ښه په ښکي سره تعلق وساتي.

(۵) څښتن او غلام (مړی): څښتن دي د خپلو غلامانو (مړیانو) سره داسي سلوک وکړي.

(۱) د هغه د طاقت مطابق دي د هغونه کار اخلي (۲) هغوته دي ښه مناسب خوراک او معاش (تنخواه) ورکوي (۳) په ناروغۍ کي دي د دوی حال پوښتي (۴) په عامه توگه نه پخېدونکي خوراکو کي دي دوی شریک کړل شي، کله کله دي دوی ته ناغه ورکوي.

بيا دي غلام (مړی) داسي د اخلاص اظهار وکړي.

(۱) د هغه تعظیم دي کوي (۲) د هغې نه وروسته دي خوب او آرام ته ځي (۳) څه چي ورکول کېږي پر هغه دي قناعت

کوي (۴) کار دي بڼه په اخلاص سره کوي (۵) د هغه سره دي په ادب سره خبرې کوي او پشايې دي د هغه تعريف کوي.

(۶) عام (معمولي) بده او مذهبي بده: نردین دار بهکشو

او د برهمنو دي داسي خدمت وکړي.

(۱) د زړه نه دي مينه ورسره وکړي (۲) په ژبه دي مينه

ورسره وکړي (۳) په خيال کي دي مينه ورسره وکړي (۴) د هغو

دي په خوشحالي سره هر کلی وکړي (۵) او د هغوی دنياوي

ضرورتونه دي ورپوره کړي.

مذهبي خلګ دي له خپل کوربه سره داسي تعلق

وساتي.

(۱) هغوی دي له بدو راوگرځوي (۲) د ښکۍ خواته

دي يې وبولي (۳) هغو ته دي د مذهب تعليم ورکړي (۴) د هغو

شک دي لېري کړي او هغو ته دي د نروان لاره وروښايي.

منع کرل شوي کارونه

(۱) وسله خرڅول (۲) مينځه خرڅول (۳) غوښه

خرڅول (۴) شراب جوړول او خرڅول (۵) زار خرڅول.

په دغو احکامو او هداياتو باندي عمل کولو والا سړی رښتونی

خوشحالي تر لاسه کولای شي او که بده په دې عمل وکړي نو

هغه به د "ارهت" و درجې ته ورسېږي.

سنگه یاد خیر غوښتونکو جماعت

ددې مذهب ابتداء د گوتنم د تارک الدنیا د ورځي نه وشوه. څنگه څنگه چې د منونکو او معتقدینو په بده کې زیاتوب کېدی، هغسي دا ډلې هم وده کوله. لاکن مذهب تردې خیر غوښتونکو پورې محدود نه ؤ، دا مذهب هغه خلکو هم منلویا یې منونکي وو چا چې کورنۍ ژوند کاوه. او هغه چا هم چې تجارت، کښت او په نورو بېلو کارونو بوخت وو. داسې خلک هم وو چې هر څه یې پرېښي وو او راهبانه (عابدانه) ژوند یې خپل کړی ؤ. داسې هم وو چې صرف عقیدتاً د شریعت بده منونکي وو، او د دنیا نور کسب او روزگار به یې هم ورسره کاوه.

په فطري توګه هغه خلک چې به یې هر څه ورته پرېښي وو ډېر قابل احترام وو. د گوتنم په دور کې د داسې خلکو یو انجمن غوندي جوړ شو، هم دې ته یې سنگه ویلو. تر ټولو وړو مې په دې سنگه کې هغه خلک داخل شول کوم چا چې گوتنم پرېښی ؤ او "د شت غزالا" ته راغلي وو. کرار کرار نور خلک هم په دې کې داخل شول. په پېل کې پر داخلي هیڅ قسم رسم نه ؤ او نه قوانین ورته جوړ کړل شوي وو. وروستو بیا ددې د پاره قواعد جوړ کړل شول او منظم حیثیت یې اختیار کړو.

ولي چې صرف رومن کیتھولک مذهب نه علاوه د دنیا په یوه مذهب کې هم د سنگه غوندي پر مذهبي پېښو او مشتمل منظم جماعت نه ؤ. هم په دې توګه په دې کې د داخلي اصول او په دې کې شامل دراهبانو ورځنۍ ژوند او ددې علم د دلچسپۍ نه نه

شي خالي کېدای. په دې لړۍ تفصيل وړاندې کوو کوم څوک چې په سنگه کې داخلېږي هغه تر ټولو له مخه داسې اقرار کوي.

شرائط و طريقه داخله

(۱) دی د^{۱۰۹} چھوت په ناروغۍ کې نه دی اخته، نه نری رنځ (دق) نه توره غاړه او نه د میرګي ناروغي لري.

(۲) هغه نه مریې^۱ دی، نه قرض دار او نه عسکر.

(۳) هغه خپل ذمه وار خپله دی، هغه په خوښه داخله

غواري.

(۴) ده د خپل مور او پلار نه اجازه اخستې ده.

کله چې درخواست کننده د دې خبرو اقرار وکړي نو به د هغه سر و خړول شي. هغه به پندې جامې په غاړه کړي، او یو خوا به گوشه نشین شي او بیا به د تعلیم او عمل په ذریعه دی دا هڅه کوي چې دی به د "ارहत" درجې ته رسېږي.

په پېل کې به د سنگه ټول غړي برابر ګڼل کېدل، هیڅ مشر کشر نه و، د هیچا هم څه خاص عهده نه وه. لاکن په وروستني زمانه کې په کراره کراره په دې کې بېلابېل منزلونه

¹⁰⁹ لومړۍ قاعده د صحت دروغتیا اصول ده.

¹¹⁰ چھوت: هغه جلدي ناروغي چې د بل انسان د لاس وروړلو سره پر هغه هم لګېږي،

د طاعون په شان جلدي ناروغي

¹¹¹ د دویمې ضابطې نه څرګندېږي چې (الف) په هغه دور کې مریې توب و، او مریې د څښتن ملکیت ګڼل کېدو. (ب) دا ویدي قانون جاري و چې قرض خوا، قرض دار خرڅولی شي، په دې توګه هغه مریې د ده ملکیت و. (ج) دا هم څرګندېږي چې بده مذهب د حکومت سره تصادم ته نه و تیار.

¹¹² دا قاعده ګوټم بده د راهل په سنگه کې د شاملېدو پر وخت د شددو دهن پر احتجاج جوړه کړه.

وټاکل شول او بېلابېلي عهدې جوړې کړل شوې. تردې انده چې په ثبت کې دا وخت یوه منظمه سلسله کومه چې د "دالائي لاما" پورې رسېږي. په لنکا 4 کې چې کومه طریقه رائج ده غالباً تر ټولو لرغونې ده. په دې چې په تری پټک کې هم داسې ذکر شوی دی، د دې خلاصه داده.

کوم د مالدارسې چې په سنگه کې داخلېدل غواړي نو هغه وخت باید چې د هغه عمر کم از کم اته کاله وي. لکن باقاعده داخله به هغه وخت ورکول کېږي چې دی د شلو کلو شي. د داخلې پر وخت به تقریباً د لسو راهبانو کومېته کښېني. د دې کومېته صدارت (مشرتابه) به داسې سړی کوي چې تقریباً د لسو کلونو نه د سنگه غړی وي. د دې کومېته د غونډې د پاره به دوې پوزې (چټایاني) یو بل ته مخامخ اوارېږي، غړي به پردې پوزو کښېني او صدر مجلس به د دې دواړو پوزو په سرکښي پریوه پوزه کښېني. امیدوار به په ساده جامه کې "گرداستر" (د پنډو جامو غوټه) په لاس کې داخلېږي. د دې په مخ کې به یو داسې راهب وي چې د امیدوار نوم به په سنگه کې د داخلېدو د پاره اخلي. امیدوار چې څنگه صدر مجلس وويني نو به سلام ورته کوي، او یو څه هدیه (شکرانه) به ورکوي. بیا به هغه درې واړه دخپلې داخلې د پاره داسې الفاظ ادا کوي او درخواست به کوي چې

"محترمه! پر ما رحم وکړه، له ما څخه دا جامې واخله او ما په سنگه کې داخل کړه چې زه د غم نه خلاصون ومومم او نروان (فنا) ترلاسه کړم".

صدر مجلس به د امیدوار نه د پندو جامو غوټه واخلي او څه خاص کلمات د انساني وجود د فنا کېدو د پاره پر ځله جاري کړي او هغه غوټه به د امیدوار په غاړه کي ورواچوي. امیدوار به یوې خواته ګوشه شي او خپلي جامې به وباسي او هغه پنډي جامې به په غاړه کړي. د جامو د اغوستلو پر وخت به هغه څو مخصوصه فقرې تکراروي چي د هغه مطلب به دا وي چي هغه جامې صرف د حیا او د شرم د پاره اغوندي، په دې چي د یخ او گرمي نه بچ شي. د پندو جامو اغوستلو وروسته امیدوار بېرته د صدر مجلس مخ ته حاضر شي او "درې مامن" او "لس احکامه" درې درې واره تکراروي.

درې مامن دغه دي.

(۱) زه په بده کي پناه اخلم.

(۲) زه په قانون (شریعت بده) کي پناه اخلم.

(۳) زه په سنگه کي پناه اخلم.

لس احکامه دادي.

(۱) زه قسم خورم چي زه به هیڅ یو جاندار نه وژنم.

(۲) زه قسم خورم چي زه به غلا نه کوم.

(۳) زه قسم خورم چي زه به د ناپاکۍ نه پرهېز کوم.

(۴) زه قسم خورم چي زه به نشه نه کوم، هغه د ترقۍ او

د نېکۍ په لاره کي خنډ جوړېږي.

(۵) زه قسم خورم چي زه به درواغ نه وایم.

¹¹³ مامن: (پناه اخستل) د پناه د اخستو هغه اجازيې اقرارونه چي په سنگه کي د داخلېدو پر وخت د کوټې او صدر مجلس په مخ کي به ادا کېږي. مامن بلل کېږي.

- (۶) زه قسم خورم چې زه به په ممنوع (منع کړل شوي) وختونو کې خوراک نه کوم.
- (۷) زه قسم خورم چې زه به د اتن، سندري، ډرامه او ساز نه پرهېز کوم.
- (۸) زه قسم خورم چې زه به لار (د گلونو هار) تیل، او زېور به نه استعمالوم.
- (۹) زه قسم خورم چې زه به بنگرې او جگ کټ نه استعمالوم.
- (۱۰) زه قسم خورم چې زه به د هیچا نه سره زړ او سپین زړ نه اخلم.

د دې سوگند سره امیدوار ودرېږي، دا به تسلیم کړي بیا به د کوټې نه دباندې ووزي نو به هغه باقاعده امیدوار جوړ شي. هغه د سنگهد غړو سره اوسېدای شي لکن هغه ته تر اوسه بهکشو نه شي ویل کېدای. د بهکشدو د جوړېدو د پاره به هغه خو ورځي د تېرولو وروسته بیا درخواست کوي. بیا به هغه د یوې کومېټې مخي ته حاضرېږي. کله چې امیدوار د کومېټې مخي ته ورشي نو هغه خپلې پندې جامې وباسي او په ساده جامو کې به بیا هغه ټول رسمونه ترسره کوي کوم چې ده له مخه ادا کړي وو. لکن دې ځلې د مامن او د احکام د اقرار کولو وروسته دباندې نه شي وتلی او صدر مجلس ته به درخواست کوي چې هغه دې زما گرو (استاد) جوړېدل قبول کړي. نو چې کله صدر مجلس اظهار د رضا مندی وکړي نو به امیدوار یوې گوشې ته ولاړ شي، چپري چې به د ده په غاړه کې د خیر غوښتنې کچکول (د خاورو غټه پیاله) اچول کېږي. بیا یو راهب کوم چې

د دۀ د داخلي وکيل وي دی د ځان سره کړي او د کومېتې مخي ته به يې حاضر کړي، او په ناستو راهبانو کي به يو دۀ ته را پورته شي، اوس به درې سره داسي ولاړ وي چي اميدوار به د دواړو راهبانو په منځ کي وي او دواړه رهبان د دۀ ښي او کيڼ اړخ ته. اوس به دا دواړه راهبان د دۀ وکيلان بلل کېږي، هغوی به د دۀ خڅه دا پوښتني کوي.

ستا نوم څۀ دی؟ ستا د گرو (استاد) نوم څۀ دی؟ ستا سره د خير غوښتني کچکول او د بهکشانو جامې شته؟ تا ته خو څه ممنوع ناروغي نۀ ده؟ ستا مور او پلار تا ته د داخلي اجازه درکړې ده؟ تۀ ازادي يې او په خپله خوښه په سنگه کي داخله غواړي؟

کله چي د دې ټولو پوښتنو دوی ته ښه مطمئنۀ ځوابونه ورکول شي نو هغوی وکومېتې ته اطمینان ورکړي چي دی د دې قابل دی چي په سنگه کي داخل کړل شي. کومېته دۀ ته په سنگه کي د داخليدو اجازه ورکړي، او اميدوار ورته په گودو شي او درې واړه دا ووايي چي، بهکشانو! زۀ له تاسو نه د داخلي اجازه غواړم، پر ما رحم وکړئ او ما پورته کړئ. وکيلان بيا خپلي پوښتني درې واړه په زوره تکرار کړي او درې واړه د کومېتې نه پوښتنه کېږي چي د چا خو به د اميدوار پر شاميلېدو اعتراض نۀ وي. نو چي کله د چا اعتراض مخي ته نۀ شي را نو دوی د صدر مخي ته تعظيماً سرکښته کړي او ووايي چي "

114 Sacread Book of ast,
Vol; 8. Page; 230 to 236

فلانی یې په سنگه کي داخل کړو، فلانی د ده ګرو دی، کو مېته د دې سره اتفاق کوي په دې خو خاموشه ده."

د دې مراسمو په پای کي یو غړی ولاړ شي او د سنگه قواعد او رول پېل کړي او و داخل شوي امیدوار ته هدايات ورکړي چي پر ده د دغه قوانینو پابندي لازمي ده. نوی راهب د نوي ګرو سره اوسي، دهغه د حکم تعمیل کوي، او دهغه هر قسمه خدمت کوي. ګرو ده ته د شریعت تعلیم ورکوي او پر ده پوره حال احوال کوي.

د غسي مبتدي (نوی راهب) سمزه بلل کېږي. مکمل او اعلی ترین درجه د سمرن او بهکشو ده.

د سنگه د ټولو غړو په هکله ډېر تفصیلي احکام ورکړل شوي دي کوم چي په هره میاشت کي د دوی په غونډه کي وړاندي کېږي. د دې احکامو په هکله معلومات په پنځمه صدی ق، م کي کېږي او د دې د صحیح یقین کولو ډېر اسباب دي چي دا ګوټم خپله مقرره کړي وو.

د دې مختصر تفصیل داسي دی.

(۱) **خوراک:** راهب وچ خوراک صرف تر غرمې خوړلی

شي. د غرمې نه بیا تر بلې ورځي پوري صرف شودې څښلی شي یا د دې غونډي اوبه ایز خوراک. د نشې نه پر هېز واجب دی. هغه صرف هغه څیزونه خوړلی شي چي ده ته په خیر غوښتني کي تر لاسه شوی وي. د خیر غوښتني طریقه به داسي وي چي دی به خپل د خاورو پیاله واخلي او د هر کور پر دروازه به چپه ځله ودرېږي. که چا ولیدو او یو څه د خوراک څیز یې د ده په پیاله کي ورواچوو نو دی به هغه ته دعا کوي او مخ ته به روانېږي، یا

به چپه ځله بلي دروازي ته ودرېږي، د دې خيال به نه کوي چي د کور څښتن امير دی که غريب، برهمن دی که بهنگي. ده ته چي هر څه تر لاسه کېږي هغه به خپل استوگن ځای (کټي) ته وږي، هلته به کښېني او دا غوښتلی خوراک به خوري، او د ځان سره به دا سوچ کوي چي دا وجود (جسم) څومره ازیت ناک دی چي د دې د پاره خیر غوښتني ته انسان مجبور کېږي.

په راهبانو کي چي کوم خلک پر لوړو مرتبو دي د هغوی د پاره غوښه خوړل، په مېلمستيا تلل او نور داسي خوراک کول ممنوع دی کوم چي بغیر د خیر غوښتني وي.

(۲) استوگنه: د استوگني د پاره يې ښه ځای ځنګل

ښودلی دی. لاکن راهبان به په زیاته په باغونو کي اوسېدل. د گوتنم په دور کي دولت مندو او عقیدت مندو د ده او د راهبانو د پاره داسي ځایونه (مټه) جوړ کړي وو. داسي ځایونه وروسته بیا نور هم جوړ شول. د گوتنم په پړوي کي څلور میاشتي هم په داسي ځایونو کي د استوگني حکم و، نوري اته میاشتي به په تبلیغ کي تېرول لازمي و.

(۳) جامه: د دې په هکله داسي هدايات دي چي څومره

چي کېدای شي د خلکو غورځولي، څري، زړې جامې دي اغوندي. لاکن د گوتنم په زمانه کي د راهبانو د پاره پنډي جامې متعین شوي وې. دا جامه پردرو کېږو مشتمله ده. لنگوت (د چپي په شان)، تهنبد (لنگ) او اوږد څادر چي د پښې سره داسي راچاپېره شي چي بیا هغه پر کښي وږي و اچول شي او ښی وږه لڅه ښکاره وي. دا درې سره کېږي په خاص طریقه پرېکول

کېږي او بيا ګڼل کېږي چي وروسته بيا دا په نور مصرف کي رانه شي او د زينت (بناست) سبب ونه ګرځي.

(۴) **پرهېزګاري اولوړه**: د راهبانو د پاره جنسي تعلق قطعي منع دی. د دې د ګناه درجه د غلا او د قتل برابره ده. که په دې ګناهونو کي څوک د سنگه غړی راغی نو هغه به د سنگه نه ایستل کېږي. د لوږي په هکله هم ډېر سخت احکامات دي. راهب په یو وخت کي هیڅ کله هم د اته څیزونو نه زیات نه شي ایښودلی. یعنی درې سړاو کپړو سره يعني، لنگوټ، تهنبد، خادر، یو کمر بند، یو د خیر غوښتنې پیاله، یوه استرا، یوه ستنه او یو چاڼ. دا اخري الذکر په دې ایښوولی شي چي هر د څښلو څیز به په کي چني او بیا به یې څښي. داسي نه چي یو جاندار د ده په معده کي ولاړ شي او داسي نه چي یو راهب په ناخبري کي د یوه جاندار د هلاکت باعث جوړ شي.

(۵) **فرمانبرداري (اطاعت)**: اطاعت صرف د شریعت لازمي دی. د یوه بزرګ یا د ځان نه مشر به صرف تعلیم او تکریم ورته کافي دی. هیڅ یو نوی امیدوار یو زوړ او لوی راهب خپل د حکم پابند نه شي جوړولای. ګڼي په هغه به په دې سلسله کي د حکم عدولي الزام ولګېږي. لکه څرنګه چي د افسر ماتحتي د ملازمانو له خوا کېږي په بده مذهب کي داسي هیڅ نشته. د یو نوي راهب د ورځني ژوند بیان په "ونیا چریاء" کي داسي راغلی دی.

"هغه به د لمر راختم نه مخ کي راپورته کېږي او لامبي به. بیا به په وهار (بده مندر، بده عبادت خانه) کي جaro لګوي. بیا به د بودهي وني (درختي) د بېخ خاوره (تهالا) صفا

کوي او د څښلو اوبه به ډکوي، هغه به چنې او د استعمال قابل به یې جوړوي. بیا به په یو تک تنها ځای کې کښېني او پر احکام شریعت به غور کوي. بیا به د باغ نه گلونه شو کوي او هغه به پردې مندر اچوي چېري چې د بده یادگار ښخ دي. کله چې گلونه پرپاشي نو به دا سوچ کوي چې گوتنم بده څومره جلیل القدر او عظیم المرتبه انسان ؤ او دی خپله څومره بې ایمانه او ذلیل دی. د هغې نه وروسته به دی د خیر غوښتني کچکول اخلي او د خپل گرو سره به خیر غوښتني ته ځي. د هغه ځي نه چې راشي نو به اوبه راوړي او د خپل گرو پښې به ورو مینځي او هغه ته به ډوډی ورکوي. د هغه د خوړلو وروسته به دی خپله ډوډی خوري او دواړه کچکولونه به مینځي. بیا به تر یو ساعت پوري یو ځای کښېني، د بده او د هغه پر تعلیماتو به غور کوي، بیا به یو مذهبي کتاب راواخلي د خپل گرو نه به سبق واخلي یا به د دې کتاب نقل کولو ته کښېني او هر وخت به په دې کې لیکلي احکام، معنا او مطلب باندې غور کوي.

د دهیان قسمونه

د پلویانو په وجه به د گرو ډېر وخت بچت شي. دا ټول وخت به هغه په دهیان کې تېر کړي. د دې دهیان پنځه قسمونه دي.

(۱) پتابهاؤنا (د مینې دهیان): په دې دي غور وکړل شي چې د مصیبت او ستونزو څخه ډک ژوند نه خلاصون او خوشحالي به څنګه ترلاسه کېدای شي او که دا رنګه خوشحالي دنیا ته ورکړل شي نو هغه به څومره ښه وي، یعنې د دهیان کولو والا دي خپل زړه د خلګو د مینې نه دومره ډک کړي چې وغواړي نو به ټول جاندار د مصیبت او ستونزو نه خلاص شي او حسرت او خوشحالي به

و مومي. مختصر دا چي هغه به د ټول دنيا د مينې نه خپل زړه ډک کړي او د ټولو به بڼېگړه غواړي.

(۲) کرونا بهاؤنا (دهمدردي، دهيان): د دهيان کولو والا به دا سوچ کوي چي دنيا د غم او وهم نه ډکه ده، او د دې هڅه به کوي چي د ټول عالم مجبوره او مهجوره خلگو تکليف محسوس کړي، او په دې توگه د هغوی د پاره په خپل زړه کي همدري پيدا کړي.

(۳) مدیتا بهاؤنا (د خوشحالی، دهيان): د نورو خلگو د خوشحالی، خیال به ساتي، او د هغوی د خوشحالی نه به مسرت مومي.

(۴) اسوبه بهاؤنا (د نجات، خلاصون دهيان): په دې به غور کېږي چي وجود خومره خراب څيز دی، او هغه څرنګي د ناروغۍ او مرګ سره مخه کېږي، او د دې د پابنديو نه خلاصون څومري قدر ضروري دی.

(۵) اپکشا بهاؤنا (د دماغي اطمینان دهيان): په دې دهيان کي به دروېش يا راهب د ټولي دنيا بڼېگړي، بدیاني، رنج، خوشحالی، روغتیا، ناروغتیا، دولت، مسکیني وغيره باندي به غور کوي، او دا هڅه به کوي چي د دې ټولو خبرو پرده باندي څه اثر ونه شي.

د راهبانو د سره د گوتڼم اخري خطبه

په دې سلسله کي د گوتڼم اخري خطبه قابل ذکر ده کومه چي هغه د مرګ نه مخ کي په "کوټا گاره هال" کي د راهبانو د راجمع کېدو پر وخت کړې وه. موږ دې خطبې ته د سنگهد فرائضو مغزو ویلاي شو. په "بده سوتر" کي چي د کومو الفاظو نقل شوی دی هغه داسي دی.

ګوتم وویل "اې دروېشانو! دغه قانون (شریعت) کوم چي ما پر تاسو ظاهره کړې دی ښه یې په یاد کړئ. په دې عمل وکړئ، دا مکمل کړئ او د دې تبلیغ وکړئ چي زما مذهب په دنیا کي د همدري، دیوتاګانو او د خلګو د پاره تر دې پرو وړ ځو پاته شي. دا قانون (شریعت) څه دی؟ دا څلور مخلصه مراقبې دي، څلور غټې هڅې دي، تر بود هیئت پوري څلور واټه (سرکونه) دي، پنځه اخلاقي طاقتونه دي او افضل و اشرف اته اړخیزه لاري دي."

په دې جامع فقرو کي چي څه ویل شوي دي هغه ډېر تفصیل طلب دي، او په دې مختصر کتاب کي دومره ګنجائش نشته. په دې د دې معناوي په مختصره توګه بیانولو باندي اکتفا کوو.

(۱) اته اړخیزه لار: دا تعلیمات د بده په سلسله کي

بیان شوي دي.

(۲) څلور مخلصه مراقبې: (سټهي پتهانا) دا دي.

(الف) د وجود د کثافت (نجاست، پنډوالي) په هکله.

(ب) د هغه ګناهو په هکله چي د احساس په وجه پیدا کېږي.

(ج) د خیالاتو او تصوراتو غیر مستقل او غیر مستحکم

کېدو په هکله.

(د) د ژوند د حالاتو او پابندیو په هکله.

(۳) څلور غټې هڅې: (سمبدهانا) دا دي.

(الف) د دې هڅه چي بد صفات نه شي پیدا.

(ب) د پیدا شوو بدو صفاتو نه ډډه کولو هڅه.

(ج) غیر موجود بڼېګري بېرته په وجود کې د راوستلو هڅه.

(د) د دې بڼېګرو زیاتوب او ترقي کومي چي موجودي دي.

(۴) د ولایت څلور لاري (ادهي پدا) يعني د ولایت څلور پایي (زینې، سپرې) دي.

(الف) د ولایت تر لاسه کولو مستحکمه اراده.

(ب) د دې تر لاسه کولو هڅه.

(ج) د دې د حصول د پاره د زړه پاکي (طهارت).

(د) تلاش حق (د حق لټون).

(۵) پنځه اخلاقي طاقتونه: (پلاني) یا ذهني صلاحیتونه (اندرپالي) دا دي.

(۱) اعتقاد (ایمان، یقین، مذهب)

(۲) سرګرمي

(۳) یاد

(۴) غور

(۵) وجدان

د دې پنځه واړه اخلاقي طاقتونو نه د اعتقاد ماسوا څلور نور صفتونه شاملو. يعني څېړنه (تحقیق) کتب مذهب، مسرت، اطمینان و سکون او وجدان په دې کې ګډو و. دې ته اووه پوهي (بودهي رنگونه) ویل کېږي.

په دې اړه دوې طریقې د راهبانو د وجدان د پاره بنودلي شوي دي او دې ته "جهان" او "سمادهي" ویل کېږي.

(۱) جهان: دا د پالي ژبي ټکی دی، په سنسکرت کې د دې مترادف ټکی د هیان دی، په عربي کې دې ته استغراق ویل کېږي او په پښتو کې یې معنا د "خدای په یاد کې ورکېدل" دي. د دې جهان څلور منزلونه دي.

۱، لومړی منزل د خوشحالي او مسرت هغه حالت دی کوم چې په دې تنهائي کې پيدا شوی دی، کوم چې به په غور او فکر کې تېرېږي.

۲، دویم منزل هغه کیفیت او سرور دی کوم چې د اطمینان او عمیق (ژور، کامل) نه پيدا کېږي، چېرې چې د غور او تامل (برداشت) واسطه نشته. په داسې حالت کې په خیال کې اسودگي او انکشاف وي.

۳، درېیم منزل هغه اسودگي ده کومه چې د نفس د خواهاستو په وړلو پيدا کېږي، په کوم کې چې د مسرت څپې په ټول وجود کې غورځنګ وهي، په کوم کې چې قناعت، یادونه او خوشحاليانې دي.

۴، څلورم منزل هغه دی په کوم کې چې بې اثرې لا تعلقي تردې حده وي چې، نه خودیو امر خوشحالي وي او نه د کومې خبرې غم. هلته د مسرت، رنځ د دواړو وجود نه وي او نه د دغو څه اثر.

په لومړي جهان کې دروېش په یوه دقیق مذهبي نکتې باندې غور کوي، فکر کوي او هراړخیز نظر پرې اچوي. په کراره کراره د ده د ماغي ستونزې په تلو شي او انکشافی کیفیت پيدا شي. د دې کیفیت پيدا کېدو سره دویم منزل پیل شي، په دې چې موضوع غور او فکر د ده د ذهن نه غائب شي او د دې پر ځای یوه لویه خوشحالي په ټول وجود کې محسوسېږي. یوه بې خودي خوره شي.

ددې کفیت نه درېیم منزل پېل شي. لېږسات وروسته دا احساس مسرت هم په تلو شي او صرف دهغه یادونه پاتې شي او پر سالک هغه کفیت خورشې چې نه خویوه خوشحالي پاتې شي او نه یوړنځ. بلکې پرده بې پروايي او استغنا (بې فکري) خوره شي، او دا تکمیل ریاضت دی. دې ته "ابها" ویل کېږي او دا د ارهت درجه ده.

(۲) سماهي: دا هم هغسې په یو رنگه د سمریزم (ورد) ریاضت دی. د کوم په ذریعه چې پر خپل ځان داسې کفیت راوړي چې هر رنگه احساس په وختي توګه ورک شي او انسان د وجود او وجودیت نه ځان منزله (د عیبو نه پاک) محسوس وګڼي. ددې ریاضت په وجه هغه کفیت پیدا کولای شي په کوم کې چې یو ژوندی انسان د مړي په څیر معلوم شي او د لېږسات د پاره په ده او په مړي کې هیڅ فرق نه محسوسېږي. د داسې مهارت د ترلاسه کولو په هکله په بده مذهب کې پر وجود باندې تر ټولو لویه فتح بلل کېږي. او "تبت لاما" په دې کې ید طولی (کمال مهارت) لري.

ددې ریاضتو نو په هکله دومره ویل ضروري دی چې دا د گوتنم بده نه مخ کې په هندوستان کې وو، او خپله هغه د جپتپ (پرستش، بندګي) په وخت کې دا ازمايلي وو او بیا یې پرېښي وو. نو یقیناً دا د گوتنم بده نه وروستو د برهمنو په مقابله کې شامل کړل شوي دي، او دا د بده مذهب اصل جز ګڼل غلطی به وي.

¹¹⁵ لاما: د تبت د بده مذهب پېشواؤ لقب.

باب، ۵

تبدیلیانی اوزیاتوب

په تېرو پانوکي د بدهد تعلیماتو په هکله بحث وشو چي د دې مذهب تر ټولو لرغونو کتابونو کي موندل کېږي. لکه څنګه چي لیکل شوي دي چي په خپله د گوتنم د زمانې هیڅ لیکلي اشار نشته، تر موږ چي رارسېدلي دي هغه د تري پټک ژباړه پسې ژباړه پسې ژباړه ده، کوم چي درې سوه کاله وروسته د اشوک په دور کي د نظم په شکل کي لیکل شوی ؤ. او د دې منبع (چینه) صرف حفظ ؤ. په دې کي شک نشته چي په آریا قوم او خصوصاً په دې هندوستانی بناخ کي حفظ کول باقاعده دیوفن په جټ ګرځېدلی ؤ، او پوره پوره کتاب یادول دوی ته هیڅ خبره نه وه. بیا هم د ژبي، لهجې، تلفظ او د الفاظو درې بدلنه انکار نه شي کېدای. او د ژباړي په وخت یوه ساده خبره تر کومه ځایه ورسېږي. د تحریف (بدلولو) او افسانې امکان هم شته، او د هنیان^{۱۱۶} او ماهنیان فرقو د تفسیرونو اختلافاتو ګنجائش هم شته.

موږ تردې وخته د دې خبري هڅه کړې ده چي هغه خبري بیان کړل شي پر کومو چي د ټولو اتفاق دی.

متفق علیه (د ټولو رأي او خوښه) امور و نتایج

(۱) د دې متفق علیه امور و د مطالعې نه چي کوم امور مخي ته راغلي هغه دا دي چي گوتنم بدهد د خدای د وجود نه

¹¹⁶ بدهد مذهب سلګونو کلونو وروسته په اتلس فرقو کي تقسیم شو. لاکن په دې کي دوې غټي فرقې دي. یوه "هنیان (ورکوټې ګاډی). دویمه ماهنیان (لویه ګاډی)." د لنکا او برما خلګ هنیان دي. د تبت، چین، جاپان او د شمالي بدهد ماهنیان منونکي دي.

انکار نه دی کړی، لکن هغه د دې په هکله څه واضح خبره هم نه ده کړې، د کوم په وجه چې د ده و منونکو ته هدایت شوی وای.

(۲) هغه د روح نه انکار خو کړی لکن د نتائجو منونکی و. دغه مسئله بغیر د روح د وجود د تسلیمولو یو گام هم مخته نه شوه تلی. په دې ده د دې د حل د پاره د کرم نظریه رامنځته کړه او دا یې په یوه توگه غیر فاني وگرځوله او ورسره یې په وجود کې د راوستلو باعث وگڼله. لکن هغه د دې سوال هیڅ ځواب نه وویل چې انسان وړو مې خُل ولي په وجود کې راغی؟ هغه وخت خو هیڅ کرم نه و، بیا نو هغه څه وجه وه چې بیا عناصر و صفات د رجحاناتو سره جمع کړل شول او یو ژوند یې وبخښی؟

(۳) هغه د دیوي او دیوتاگانو دنیا تسلیمه کړه، لکن هغه دوی هم د کرم پابند، او د انسان غوندي فاني یې وگرځول. لکن نه خو هغه د دیوي او دیوتاگانو پر ژوند څه رڼا واچوله او نه یې د انسانانو او د دوی تر منځ څه فرق ښودلو ضرورت محسوس کړو.

(۴) هغه د انسان تر ټولو لویه ترقي نروان (فنا) تر لاسه کول وښودل. یعنې په اطمینان او سکون سره ژوند او د تل د پاره فنا. دې څیز د انسان د ترقۍ، د ښه نه ښه جوړېدلو فطري خواش و اخستی. په هندوستان کې چې څومره مذاهب وو هغه د دې منونکي وو چې،

ژباړه

له دریاب نه و راوتی دا گوهر
بېرته ورک شو په دریاب کې دا

د دوی داسې نروان چي دوی د ابدې پر خای خاک نشین کړي په هیڅ توګه د سکون جوګه نه شي کېدای.

(۵) هغه د رسم مخالفت وکړو. د ذات د فرق نه یې انکار وکړو، او په سنگه کې یې نائي او بهنګي دواړه داخل کړو. دا د آریائي روایاتو او مزاج خلاف و. آریا همپشه د نسل د پاکۍ تر حده زیاته خیال ساتي. هغوی ځان تر نورو قومونو ښه او لوړ ګڼي، او هغوی د دود، کلتور او نخښو د پرزیات منونکي دي. په دې له سره په دې مذهب کې ډېري داسې نیمګړتیاوي وې چي په دې کې د تبدیلی او اضافې بغیر پاته نه شو.

په پېل کې د چپ تپ (عبادت، بندګي، پرستش) نه ډډه کول او د وجود سختۍ خلاف و، خو وروسته د ده د بهکشانو د ګوټم په ژوند کې چي کومه تنظیمي بڼه خپله کړه په دې کې چپ تپ، وجود آزاری ټول موجود دي. بهکشان به راهبانه ژوند تېروي. د جنسي خوند نه به محروم وي. خیر به غواړي. زړې څري جامې به اغوندي. پر نرمه بستره به نه پرېوزي. خوشبو، عطر، غوړ به نه استعمالوي. صرف تر غرمې به وچ خوراک کوي، او بیا به تر ډېره وړي اوسي. دا ټوله د اسانۍ برعکس د وجود آزاری صورتونه دي. په دې توګه مختلف جهان چپ تپ دي. لاکن د ګوټم شخصیت، د ده عامه همدردی، د راج کمار (شهزاده) اوسېدو باوجود دیو بهکشو غوندي ژوند تېرول د ده د وجاهت او علمي قابلیت یوه خاصه غوښتنه درلوده او د ده په مخ او ژوند کې د ده تعریف یا زیان را ایستل ډېر زړور کار و.

د اختلافاتو پېل

بیا هم د دۀ په ژوند کې ډېر اختلافاتو علامات موجود وو. د بهنګي په سنگه کې د داخلي پروخت د لوړ ذات غړو ډېره بده وګڼله. "جګال" د دۀ خلاف راهبان وپارول. د یو دت خو مخامخ بغاوت کړی ؤ. کله چې گوتم مړ شو نو په تجهیزاتو او تکفین کې جګړه پېل شوه، تر دا انده چې د دۀ مرګ سل کاله وروسته د "ویسالي" په مقام یو کونسل وشو نو په سنگه کې بېخي پروړو وړو خبرو جګړې پېل شوې. د بېلګې په توګه چې د بنکر په لوشي کې مالګه ټولول جائز دي که نه. د غرمې دا وخت خوړلی شې که نه. کله چې لمر د وې ګوتي شاته ولاړ شي یعنې د غرمې نه د ماسپښین خوا ته نو مستې (ماسته) خوړلی شې که نه. د بهنګو استعمال جائز دی که نا جائز. چټايي یا ریلی که بې کناره (غاره) وي نو د هغه د پاره مقررې اوږدوالی جائز دی که نه. د سره زرو او سپینو زرو اېښودل جائز دی که نه¹¹⁷ وغیره.

غرض نوي نوي قوانین جوړ شول، د گوتم الفاظو نوي جامې واغوستې. بده مذهب هره ورځ یوه نوي چغه بدلوله، او په لږو ورځو کې دومره اضافې وشوې چې د هر هېواد بده مذهب د بل هېواد د بده مذهب نه بېل شو.

د گوتم نه مخ کې بدهیان

تر ټولو له مخه چې کومه خبره د گوتم په هکله وویل شوه هغه دا وه چې گوتم پخپله ویلي ؤ چې "زه په خپلو پېشرو بدهیانو کې یو یم". چې معنایې دا شوه چې د دۀ نه مخ کې ډېر بدهیان راغلي وو، او د دۀ نه وروسته به هم راځي. نو په دې

¹¹⁷ لاله لاجپت راي

توگه دا وویل شو چې یو بده په دنیا کې راشي، د حقیقت او رښتونولۍ لاره وښايي. لاکن کله چې دنیا د دغه تعلیمات هېر کړي نو بیا بل بده راشي، بیا هغه راهنمائي کوي. په دې توگه بدهیان راځي. د گوتنم په هکله ویل کېږي چې هغه څلروینستم (۲۴) بده دی. ده نه مخ کې دروینست (۲۳) بدهیان راغلي دي. د گوتنم نه مخ کې چې کوم بده راغلی و د هغه نوم "کسیپ" و او د هغه تعلیمات چې په "سوت پتک" کې دي د گوتنم د تعلیماتو سره ډېر ورته والی لري. نو په دې توگه د کسیپ او د ده پېش رو بدهیان منونکي په هندوستان کې سراوستي ته نزدې تر څلورمې صدۍ عیسوي پورې موجود وو، او فاهیان د دې خلکو ذکر کړی دی. دا خلکو گوتنم بده نه منلو بلکې مرتد یې گڼلو او د دې منونکي وو چې یو بده به راځي چې نوم به یې "ستر بده یا د رحمت بده" وي.

د گوتنم په هکله دا خبره هم مشهوره وه چې هغه اعلم (لوی عالم، په ډېر څه خبر) او معصوم و. د ده د زوکړې په هکله داسې کرامتونه او د معجزو یقین خلکو ته وښودل شو کوم چې د برهمنو د خپلو دیوتاگانو په هکله وو او کوم چې د هر

¹¹⁸ عیسائیانو راتلونکي "متریه بده" ته د مسیح نوم ورکړی دی او هغوی بده مذهب خلکو ته وایي چې حضرت عیسیٰ متریه بده دی. مسلمانان د دې مذهبي پیشگوئې په هکله په ښه انداز ویلای شي. ولي چې د قرآن له رویه د رسول کریم تعریف هم رحمت اللعالمین دی، د متریه بده سره هم معنا دی. هسي هم د مسلمانانو دا عقیده ده چې د نبي کریم د راتلونو نه مخ کې ټولو غټو مذهبي کتابونو کې د ده د راتلو اطلاع موجوده ده.

مذهب د بانيانو په هکله د هغوی په مذهبي کتابونو کې بيان شوي دي.

گوتم د اولوهيت پر درجه

دا خبره هم کېدله چې گوتم خپله د انسان زوی نه ؤ. هغه خپله د يو سپين فيل (هاتهي) په شکل د مور په نس (رحم) کې داخل شو. کله چې هغه وزو کېدی نو ځمکې او اسمان هغه ته سجده وکړه، و نه خپله کړه شوه او د دې پر موريې سوري جوړ کړو او ديوتاگانو د دايانو کار ترسره کړو. ولي چې د دې د مور د نس نه د داسي جليل القدر هستي د زوکړې نه وروسته د بل اولاد زوکړه مناسبه نه وه. په دې هغه د گوتم د زوکړې پر اوومه اسمان ته پورته کړل شوه. کله چې هغه د مور و نس (رحم مادر) ته راغی نو دود پرش (۳۲) علامتونه ظاهر شول. لس زره نړۍ (دنياوي) د رڼا و نه ډکې شوې، ړندو سترگي و موندلې، گونگيانو ژبي، او کهنو ته غوږونه، کاره سیدها شول، گوډ پر گرځېدو شول او بنديان ازاد شول. ټول فطرت په مسکا شو، د ځمکې او اسمان ټول مخلوق خوشحاله شو. د دوزخ او رسوې شو، د معصومينو په عذاب کې کمی راغی. هغه لس مياشتي د مور په نس کې داسي چارزانو ناست ؤ چې د هغه نوري مجسمه صفا بنکاره کېدله او هغه په دې حالت کې ديوتاگانو ته تعليم ورکولو او د حق خبره يې ورته کوله.

معجزات

د زوکړې نه وروسته هغه اووه گامه روان شو او په لوړ غږ يې دا وويل چې "زه د ټول عالم مختار او مالک یم او دا زما اخرنی ژوند دی". کله چې د زوکړې وروسته د مذهبي رسوماتو

مطابق وړو مېي ځل مندر ته د دیوتاگانو مخي ته یې یوړو نو ټول بتان د ده په تعظیم کي ولاړ شول او د ده په پښو کي په سجدو پرېوتل. کله چي د ده د تعلیم د پاره د لېري لېري نه استادان راوغوښتل شول نو هغوی په وړو مېي ورځ دا معلومه کړه چي هغه په هرفن او علم کي د خپل استادانو نه ماهر او کامل دی. په ژوند کي یې هم داسي ډېري معجزې بیانېږي، د بېلگي په توگه هغه څو واره د یو ځای نه تر بل ځای پوري په الوتو تللی و. تخیل یې تر دا ځای پرواز وکړ چي د تبلیغ په شپږم کال کي هغه په الوتو تر اسمانه ورسېدی چېري چي هغه په تشنه دیولک¹¹⁹ کښي خپلي مړي مور ته د شریعت تعلیم ورکړو.

د گوتم د مړ کېدو نه وروسته کله چي د ده یو مړید "کاسیپ" دا خواهش وکړو چي کشکې ده د گوتم د پښو یو وار زیارت کړی وای په کوم چي د چکروتي راجاگانو علامات او نڅښي موجودي وې نو د گوتم پښې پخپله د کفن نه راووتې او چي کله هغه خپلي سترگي پر ولگولې نو بېرته داسي په کفن کي دننه شوې چي نه خویوه غوټه خلاصه شوه او نه یو ځای کفن خیري شو.

د دې سره سره په هر ځای کي د بدھ عقیدت مندانو د خپل هېواد برتري ښکاره کولو په خاطر د گوتم په ژوند کي یې د داسي واقعاتو اضافه کړي ده چي نه خویي عقل مني او نه څه

¹¹⁹ تشنه دیولک: د بودهي مذهب مطابق په اسمان کي هغه ځای چېري چي د مړو

ارواح او سپړي

¹²⁰ بهگوان گوتم بدھ (هندي) مصنفه جناب بودها نندجي او پنډت چندر کاپر شاد

جي.

تاریخي ثبوت لري. د بېلگې په توگه د لنکا خلگو پخپلو مذهبي کتابونو کې د الیکلي دي چي گوتنم درې ځلي لنکا ته راغلی دی او د هغه غاښ په لنکا کې ښخ دی. دوی دا خبره کوي چي د گوتنم د سوځولو وروسته "ارهاټ کتم" د ده غاښ د چټا (د سوځولو ځای) نه راواخستو او دا مقدس یادگارونه یې لنکا ته راوړو. د برما او د سیام خلگ هم د خپلو هېوادو په هکله د داسي واقعاتو او یادگارو مدعي دي او ښه مالگه مصالحه پرې لگوي او فرضي قصې د واقعاتو په جېټ بیانوي.

د "ماهنيان" فرقي خلگ کوم چي په تبت، نېپال، چین، جاپان او په منگولیا کې اوسېږي دې مذهب ته یې داسي جامه ورپه غاړه کړې ده کوم چي د "هنيان" فرقي خلگ يعني د لنکا او برما بدهيانو د اعتقاداتو نه بالکل بېل څيز جوړ کړی دی.

قطبي (شمالي) بدهيان او گوتنم

د دې شمالي بدهيانو په نزد د دهیان (استغراق، د خدای په یاد کې ورکېدل) پنځه منزلونه دي، او د دې دنیا پورته د دیوتاگانو دنیا ده. او د هغې پورته د برهما شپاړس دنیاوي یا برهم لوک دي. د هر دهیان سره درې برهم خلگ تړلي دي. کوم سړی چي د استغراق منزلونه په دې دنیا کې تر سره کړي هغه نهم برهم لوک (عالم ارواح) ته ورسېږي. څوک چي څلور دهیان په پوره کړي هغه لسم یا یوولسم برهم لوک ته ورسېږي. نور لوکونه هلته په دهیان سره تر لاسه کېږي. د هرو درو لوکو سردار یو دهیاني بده دی او ټول برهم لوک هم په دغه پنځو دهیاني بدهوانو باندې تقسیم دي. د هر دنیاوي بده یو همزاد دهیاني بده وي. هغه دنیاوي بده فاني دی، لکن سماوي (ابدي) بده يعني

دهیاني بده پاته وي. پنځه دنیاوي بدهیان هغه دي په کوم کي چي درې د گوتنم نه مخ کي راغلي دي، څلورم گوتنم خپله دی او پنځم "متریه بده" راتلونکی دی. ولي چي د دهیاني بدهیانو تعداد غیر محدود دی. په دې دا سوال پیدا کېږي چي په پنځه بدهیانو کي برهم لوک ولي تقسیم دی؟ د دې ځواب دا ورکول کېږي چي دا دنیا په وار وار وړانېږي او جوړېږي او تر دې میعاده ترڅو چي دا دنیا ده. دې ته کلپ (د خدای یوه ورځ، چي زر کاله ده) ویل کېږي. په کلپ کي صرف پنځه دهیاني بدهیان او د هغوی اوتار (پیغمبران) دنیاوي بدهیان وي. د دې موجود کلپ پنځه بدهیان دي. د تبت او نیپال د بدهیانو د دې نظریې نه هیڅ تسکین ونه شو. هغوی په لسمي صدۍ عیسوي کي په دې سلسله کي یو واجب الوجود بل زیات کړو چي ورته "ادي بده" ویل کېږي. د دوی عقیده دا ده چي ادي بده کوم چي همېشه و او همېشه به یي د پنځه دهیانو په ذریعه پنځه دهیاني بدهیان د ځان نه پیدا کړل (یعني د خپل وجود نه). دې دهیاني بدهیانو د خپل عقل او قوت فکر په ذریعه له خپل ځان نه پنځه بدهستو پیدا کړل. دې بدهستو بیا خپل د عقل و دانش نه کار واخستو او په یو غیر مادي جوهر کي یې یوه مادي دنیا پیدا کړه. زموږ دا موجوده دنیا د څلورم بدهستو تخلیق کرده ده. د کوم نوم چي "اولو کي تسور" دی. او دغه د تبت د لائي لا ما په صورت کي ظاهرېږي.

سرحدي بده: د سرحدي بدهیانو پردې هم تنده ماته نه شوه. هغوی د مړي کول (قتل کول) عادیان ول او د "شیو جي"

پجاریان¹²¹. نو بیا چې کله "اسنگ راهب" هلته په شپږمه صدۍ عیسوي کي بده مذهب خور کړو نو ده دې مذهب ته یو بل رنگ ورکړو. اسنگ د بدهو برهم لویو څه خاص لوی سرحدي دیوتاګانو ته ورکړل او سرحدیانو ته یې وویل چې دا دیوتاګان هم د بده پجاریان او د "لوی تسور" منونکي دي. دې سړي کوډي (جادو) منتر زده کول هم د بده مذهب په ریاضت کي شامل کړو. د دې نتیجه دا وخته چې په بده مندرنو کي د مختلفو دیوتاګانو وبتانو مخي ته عبادت کول یو رواج جوړ شو او صرف د غسي هغسي رسمونه د مذهب جز نه بلکه یو باقاعده منتر ویل او څه کوډي ووډي کول د بده مذهب خاص عناصر جوړ شوي.

¹²¹ په موهنجدارو کي چې کوم اثار موندل شوي دي، دې نه ثابتېږي چې د شیو د آریاؤ نه مخ کي دراوړ منونکي وو او آریا چې راغلل نو یې خپل کړ. وګورئ د ډاکټر ایشوري پرشاد (تاریخ هند) مخ ۱۴ او ۶۳

د سنگه کونسلونه او اختلافات

په دې امورو ځان پوهول چې د دې مذهب خوږېدنه څنگه وشوه، او په خپلو کي يې څه څه اختلافات وو او دې پېل پېل صورتونه ولې خپل کړل؟ د سنگه د تاريخ او د دې د کونسلونو د فېصلو په هکله هم علم ضروري دی. په دې باب کي په اختصار سره هم په دغه امورو بيان شوی دی.

لومړی کونسل

د گوتم بده د مړيني نه وروسته لومړی کونسل (غونډه) ۴۸۸ ق،م په راج گهري کي دراجا اجات ستروپه مشري کي وشو. د دې صدارت يو عالي مرتبه مواري "مها کشپ" کړی و. دا کونسل د پشکال په باراني موسم کي پېل شو او برابر اووه مياشتي جاري و. په دې کي پنځه سوه راهبان شريک وو. بقول د کني بدهيان چې په هم دې کونسل کي د بده تعليمات سوتر "مختصر و جامع نظم" په شکل کي واپول شول او د "ترداد" په نامه په زمزمه سره ياد (حفظ) کړل شول. د دوی د عوه ده چې هم دغه تردد وروستو د تري پتک په نامه سره ونومول شو. يعني تري پتک په معنا لفظ به لفظ تردد دی. لوېديځ مورخين دا د عوه صحيح نه بولي. هغوی وايي په تري پتک کي داسي داخلي ثبوتونه شته چې دا خبره د منلوه چې د دې ډېري برخي يقيناً د گوتم بده د مرگ نه وروستو تيار کړل شوي دي. په دې، دې ته خاص تردد نه شو ويلای. د دې د پاره دا امر قابل لحاظ دی چې په "ديپ ونس" کي چې کومي خبري د

ترداد بيان شوي دي هغه د دې برخو نه ډېري بېلي دي کوم چي په تري پټک کي يې ورکړي دي او د دواړو موضوعات هم يو بل ته ورته نه دي. په دې معدوم (نابود کړل شوي) يا مفروضه ترداد تري پټک گڼل د عقل خلاف خبره ده.

بهر حال دومره خو ټول مني چي په لومړي کونسل کي ډېري پرېکړي شوي وې، او منظم سوترونو کي چي يې څه په ياد کړل د هغه څه نا څه برخه په تري پټک کي ضرور شته.

دويم کونسل

د دې نه وروستو تريوه صدۍ پوري د هيڅ يو کونسل معلومات نشته. البته تقريباً د يوې صدۍ وروستو د ويسال پر مقام يو ستره جلسه وشوه. د دې کونسل وجه دا وه چي څه راهبانو د سنگه د قاعدې خلاف ورزي پېل کړې وه. لهذا يوې ډلي به پر بلي ډلي دا تور لگوي چي هغه د شريعت خلاف ډېر امور ترسره کوي. نو په دې دا سوال پورته شو چي د دې ټولو امورو متعلق يو قطعي پرېکړه وشي چي آيا د دې د کولو اجازه شته او که نه.

د اختلافاتو بنيادي امور هغه وو چي موږ د دې نه مخ کي بيان کړل. يعني د غرمې خوراک د زوال تر وخته خوړلی شي که نه، په دې وخت کي مستې (ماسته) يا چکه خوړلی شي که نه، سره زر، سپين زر راهب اخستې شي که نه وغيره. د ډېر بحث نه وروستو دا پرېکړه وشوه چي دا ټول امور مثل سابق ممنوع به گڼل کېږي. لاکن جدت پسندانو ته دا خبره بڼه نه ولگېده، او د هغه وخت نه دوې ډلي (فرقې) جوړې شوې. د دواړو به ځان ځان ته کونسلونه کېدل، او هر جماعت به ځان بڼه او دويم بد گڼلو

هڅه کوله. د منځني اختلاف په وجه قصه دا ځای ته را ورسېده چې بودهي راهبان په اتلسو ډلو کې سره ووېشل شول. او هريو² د صداقت او حق پرستی د عوېدار و.

درېيم کونسل

درېيم کونسل د اشوک د پاچا جوړېدو وروسته په اتلسم کال کې په پاټلي پتر (پټنه) ۲۵۲ ق، م کې وشو. په دې کونسل کې زرګه بزرګ ترين راهبانو شرکت درلود او د دې صدارت تيسا¹²⁴ ولد موګلي وکړی. په دې کونسل کې د بده بنودلي لومړي ځل سوتري او ليکلې بڼه "تري پټک" په نامه سره اختيار کړ. دا احکام، هدايات، قوانين او قاعدې د نظم په شکل کې وليکل شول، او په وار وار په تکرار يې ور حفظ کړل. دا کونسل تر نهه مياشتو پوري جاري و او هم د دې په نامه اشوک هغه پيغامونه ولېږل چې پر غرو باندې کنده¹²⁵ (ډرليکونه) دي. د مګده پاچا "پياداسي" (رحم دل) د سنگه په هرکلي کې د هغه د خیر دعا کوي.

محترمو بزرګانو! تاسو خبریاست چې زه د سنگه او د بده شریعت څومره عزت کوم او دا څومره محترم ګڼم. محترمو بزرګانو! بزرګ بده چې څه فرمایلي وو هغه ډېر مناسب وو. که موږ د ده شریعت خپل ماخذ جوړ کړو نو به رښتونی قانون (شریعت) تر ډېرو ورځو پوري قائم شي. محترمو بزرګانو! زه

¹²³ مهاونس

¹²⁴ tissa

¹²⁵ ګيا ته نژدې يوه غونډۍ ده، پروفېسر مکرګي دې ځي ته "بهيرو" او راس ډيوېس "بر" وايي. لکن ډاکټر ايشوري پر شاد دې ته "بارابار" ويلي دي.

حسب زيل کتابونه د شريعت کوم چي د مقدس بده د ځلې نه الفاظ راوتي دي دغسي ګڼم.

وني سموکس (د وني جوهر) اليه وسالي (دنيا د حق پرستان) اناګيت بهياني (د مستقل وېره) مني ګاتها (د تېلا سندري) مېنه سوت (د عقلا سیرت) اپتسه (د ټول پتر سوالونه) مها راهل سوت (د راهل کونصائح)

محترمو بزرګانو! زه هيله لرم چي مکرمه راهبه او مکرم راهب به دا د شريعت کتابونه لولي او پر دې به غور کوي او هم دغسي د دواړو وجود معمولي بدهيان به هم دغسي کوي. په دې غرض ما دا کنده (ليک) وکړو، او د خپل خواهش اظهار مي وکړو.¹²⁶

دا شوک لېرلي مبلغين

دې کونسل د اشوک په وېنا دغه زيل سيمو ته مبلغين لېرلو پرېکړه وکړه. د دې لړليک "ديپ ونس" او "مهاونس" سره د مبلغينو نومونو ليکو.

¹²⁶ داشوک د دې کتبې نه دا خبره څرګندېږي چي هغه وخت دا کتابونه موجود وو او هم دغه قابل اعتبار ګڼل کېږي. لاکن په تري پټک کي چي کوم کتابونه شامل دي په هغو کي د دې نوم نشته. ممکنه ده چي دغه کونسل د دې کتابونو نومونه بدل کړي وي. بيا هم د دکنې بدهيانو د عوه صحيح نه ګڼل کېږي، چي په تري پټک کي هغه ټولي خبري دي چي داشوک نه مخ کي را رواني وې. په دې چي د تري پټک په لړليک کي داشوک د دورې پر کتابونه شامل دي.

د ډيوډس دا خيال دی چي په تري پټک کي "پالي موکھ" هغه دی کوم ته چي اشوک "سموکس" ويلي ؤ او "تره ګاتها" هغه دی کوم ته چي "سني ګاتها" ويلي ؤ. په دغه توګه د "انګنايياني" د موضوع لېر معلومات په "بتوتو" کي شته. د نورو کتابونو هيڅ معلومات نشته.

سیمه	مبلغ
۱ کشمیر او ګاندهار (کندهار)	"مجهتک" ولېږل شو
۲ هس (د سلطنت نظام د کني برخه)	"مها دیو" ولېږل شو
۳ ونواس (د راجپوتانه صحرا)	"اکهیت" ولېږل شو
۴ اپرنک (سرحد)	"باختري" دهم رکھت ولېږل شو
۵ مھراستھ (د بمبئی ولایت شمال ختیځ برخه)	"مهادهم رکھت" ولېږل شو
۶ یون لوک (باختري)	"مھارکھیت" ولېږل شو
۷ همنوت (منځنۍ همالیه)	"مجهم" ولېږل شو
۸ سون بهومي (ملایا)	"سین او اتر" ولېږل شول
۹ لنکا	"مهندر" وغیره ولېږل شول

په هم دغه کال اشوک یوه محکمه "دهرم مهاماتر" په نامه جوړه کړه د چا چي فرض و چي د مذهب حقانیت قائم وساتي او د وحشي، ځنگلي قومونو د پالنې او حقوقو خیال وساتي.

څلورم کونسل

څلورم کونسل د کنشک^{۱۲۷} غالباً ۱۲۵ څخه تر ۱۴۸ په دور کي وشو. په دې کونسل کي تقریباً پنځه سوه راهبان شریک وو. د دې درې ثبوتونه مخي ته راځي چي هغه وخت بده مذهب په دوو فرقو (ډلو) "استهرویدوار" او "مهاسامگهییک" کي سره تقسیم وو او دا کونسل د دوی د اختلافاتو د ختمولو د پاره راغونښتل شوی یا جوړ شوی و. د دې کونسل صدارت "وسو بندهو" کړی و. په دې کي مذهبي عقائد له سره مرتب کړل شو. درې تفسیرونه تیار کړل شول په

¹²⁷ د کنشک د تاج پوشۍ د نېټې په هکله په مؤرخینو کي ډېر اختلاف دی. هیڅ یوه سنه نه شي بیانېدلای. دا سنه د "سرنیواس اچاریه" او "رام سوامي آنګر" د تاریخ نه ورکړل شوې ده.

کوم کي چي "مهادهاشا" تر ټولو زيات مشهور دی. دا کتاب د بدهيانو د شريعت په هکله ډېره مستنده ذخيره ګڼل کېږي. په دې تفسيرونو کي بقول "هوان سانګ" تر يو لکه پوري اشعار وو. ويل کېږي چي دا تفسيرونه کنشک دمسو (تاني) پر ټوټو وليکل او بيا يې تر يوه لويه دروند استوپه لاندې بنځ کړل، کوم چي د سري نګر (کشمير) سره نژدې ؤ. د دې استوپ تر اوسه درک نه دی لګېدلی.

هنيان او ماهنيان

د دې کونسل نه څو ورځي وروستو په بده مذهب کي دوې غټي فرقې جوړې شوې، کوم ته چي "هنيان او ماهنيان" ويل کېږي. هنيان هغه دي چي د لرغوني بده مذهب منونکي دي، په لنکا او برما کي استوګن دي. دوی د روح نه انکار کوي او د خدای په هکله دا وايي چي بده د دې په هکله هيڅ نه دي ويلي، او موږ ته د دې وجود او عدم وجود سره هيڅ کار نشته.

ماهنيان بده په ستو يقين لري. بده يو مافوق الانسان سپری ګڼي. د ديو او ديوتاګانو منونکي دي. په کوډو (جادو) او منترونو يقين لري. په رسمونو عمل کوي او پر خدای يواځي نه بلکې پر ډېرو خدايانو عقیده لري.^{۱۲۸}

د ماهنيان ډلي باني (بنسټ ايښونکی) "ناګارجن" ؤ. دده په بده مذهب کي بهګتي (تعويض ګري، کوډي) او عامه مينه يې داخله کړه، او ورسره يې د خدای او ديوتاګانو نظريه هم شامله کړه چي دا بده مذهب نور هم زړه ښکونکی شو.

د "ونسټ ستمه" دارائي ده چي ماهنيان ډله هنديان، بده، ايراني، رومن او ديوناني مذاهبيو کي چرې دی، کوم چي

¹²⁸ وګورئ د چارلس ايسټ کتاب

ګوتم يې د يوه ژوندي مثال په توګه پېښ کړو او په وچو او بې جان اخلاقي اصولونو کې يې ساه واچوله.

د زوال اسباب

دې تفریق او اختلاف چې په کومه طريقه په شمال کې دا مذهب مقبول کړو، هم د غسي د دې اثرات په هندوستان کې ډېر کم شول. د دې اندازه چيني سېلانيان "فاهيان" ۴۰۰ عيسوي کې ۵۱۸ عيسوي او "هوان سانګ" ۶۳۹ څخه تر ۶۴۸ عيسوي "په بيانونو کې څرګندېږي، چې بده مذهب هم په دې سيمو کې پاته شوی و. د کومو سيمو راجاګانو چې د دې حمايت کوی. هم دغه وجه وه چې د اشوک او کنشکانه وروستو صرف په پنجاب (د هند پنجاب) کشمير او بهار کې څو ورځي يې ځان ټينګ کړو. په دکنې هندوستان باندي د دې هيڅ اثرات نه ولوېدل. د دې وجه د برهمنو او راجپوتو راجاګانو سخت مخالفت وو. د بعضو مؤرخينو خوداخيال دی چې د برهمنو د خطا ايستلو په وجه ډېر خلګ عملاً د دې مذهب مخالف شول. او د "کمال بت" او "شنکراچاريه" د وېناو په وجه خو بدهيان په ډېر تعداد ووزل شو.

¹²⁹ "کمارل بهت" په اوومه صدۍ عيسوي کې ؤ. هغه د ويدونو عظمت ثابت کړو او د هغه بنودلي رسوماتو په سلسله کې د بده مذهب يې ډېر مخالفت وکړ.

¹³⁰ شنکراچاريه د "کراه" په مقام په ۷۸۸ عيسوي کې وزوکېدی. دی د ويد ډېر لوی عالم ؤ، ده انېشد، بهګوت گيتا او د دوانت سوتر تفسيرونه وليکل. دی د جګت ګرو (استاد) په نامه مشهور شو. ده په ميسور "د وارکا پوري" او بدري کدار کې متهونه (مذهبي مدرسي) جوړ کړل او په ټول هندوستان کې يې دورې وکړې. د بده مذهب د عالمانو سره يې مناظرې وکړې، هغو ته يې ماته ورکړه او په زرګونو بدهيان يې هندوان کړل.

لهذا په "سارناتھ" کې د انځنې اوس هم لیدل کېږي چې هلته دهغه ځای استوګه او بدهي مندر ونه یې په وار وار نړولې او برباد کړې دي. په دې توګه ماسوایې په لسمې او یوولسمې صدۍ پورې په نېپال او بهار کې د کوم باچا "پال" د دې مذهب منونکې و، په پاته هندوستان کې دا مذهب پاته نه و. کله چې د پال سلطنت خاتمه اسلامي فتوحاتو وکړه نو دا مذهب هم خپل د زوکړې د ټاټوبه ورک شو.

خپله د دې مذهب په راهبانو او دروېشانو کې دومره عیاشي او حرص، او د وجود دومره اساني راغله چې اولس له دې مذهبه پېزاره او نفرت یې ورسره پیدا شو. د بدهغه تعلیمات چې د اخلاقو په لوړتیا کې یې ثاني نه درلود، د توهم پرستی، پابندی، درسمونو او راهبانو د عیاشۍ په وجه برباد شو او بده مذهب چې د اخلاقو د صحیح کېدو د پاره جوړ شوی و د بد اخلاقو مجموعه ځینې جوړه شوه. په دې هکله دومره نور ویل غواړم چې د اشوک او کنشکا باچاهانو د مشرتابه چې خومره تعریف وکړل شي، لکن دا د منلو خبره ده، هم د دې باچاهانو په وجه خیر غوښتونکي بدهیانو ته یې د "دلایي لاما" د محلونو لار وروښودله، او په دوی کې یې داسې اخلاقي بدۍ پیدا کړې چې دوی د برهمنو او مسلمانانو په کمزورو حملو باندې سره وپاشل شول او د خپل ټاټوبي نه ورک شول.

باب، ۷

بده مذهب په بېلابېلو هېوادونو کې

بده مذهب ګواد خپل هېوادنه وشرل شو او په هندوستان کې ماسواد "سارناتھ" او "ګيا" د دې مذهب منونکي نه وو، لکن په ټوله دنيا کې د دې د منونکو تعداد بې شمېره دی. نېپال، تبت، چین، کوریا، منګولیا، جاپان، برما، سیام، ملایا، جاوا، سماترا او سري لنکا کې د دې مذهب تابعینو کثرت دی. په داسې حال کې دا معلومول به د دلچسپي نه خالي نه وي چې دا مذهب دې هېوادونو ته څنګه او په څه حال کې ورسېدی؟ او د دې موجوده بڼه او اثرات څه دي؟

موږ د دې هېوادو اجمالي حال به کېدای شي په تېریو نه یو باب کې په تغیر سره بیان کړی وي، اوس د دې اجمال تفصیل حاضر دی.

لنکا:

د "تیساباچا" (۲۵۰ څخه تر ۲۳۰ ق، م پوري) په زمانه کې د هندوستان شهنشاه اشوک خپل زوی "مهنډر" یې د بده مذهب تبلیغ پاره ولېږی. مهنډر تر دا وخته ۱۲ کاله د دروېشۍ ژوند تېر کړی و. د کونسل په دویم کال مهنډر لنکا ته روان شو او د ځان سره یې د راهبانو یوه ډله هم ملګرې کړه. دې خلکو ته تري پټک او د هغه تفسیرونه په یاد ایزده وو کوم چې په کونسل کې منظور شوي وو. دا تفسیرونه دوی د پالي نه سنګالي ژبي ته واړول.

تیساد مهنډر د پریزیاټ خاطر او خدمت وکړو. خپله یې بده مذهب اختیار کړو او د هښه د اشاعت امر یې وکړو. د دې

¹³¹ سونډرس - استوري آف بدها زم

مهنډر په وېنا په اندود هپور کي يو "تهوپارام داګپ" (ستوپه) هم جوړ کړو چي تر اوسه شته او د کوم په هکله چي دا مشهوره ده چي د دې لاندي د ګوټم د مغزي هلې ځلې دي. دې ته نزدې يو مټه (مذهبي مدرسه) يې هم د هندوستانيانو راهبانو د پاره جوړ کړو. او د دې پر اته ميله فاصله باندي يې "مهنټل وهار" جوړ کړو چي تر اوسه وجود لري. د "تهوپارام داګپ" د جوړولو وروسته د باچا د کور يو څو ښځو خپلوانو د راهبي جوړېدلو خواهش ظاهر کړو. د دې د پاره مهنډر خپله خور "سنگه سوترا" ورته راوغوښته کومه چي د ده سره په سنگه کي داخله شوې وه. هغه د نورو راهبانو سره لنکاته راغله او د ځان سره يې د بودهي ونې يو ښاخلی هم راوړی. دا ښاخ په اندود هپور کي د "روانولي داګپ" سره ولګول شو او د دې تاريخي ثبوت دا دی په لنکا کي چي کومه بودهي ونه ده هغه د دې ښاخ ده. نن دا د نړۍ تر ټولو لرغونې مذهبي ونه ده چي په ډېر اهما تمام سره يې ساتنه کېږي. دې ونې ياد دې ونې وجرپو ته او به رسول دا د هر بودهي د پاره د سعادت کار دی.

تيسا د شلو کالو د حکومت کولو وروسته مړ شو او مهنډر هم د څو ورځو وروسته پسې مړ شو. د دوی دواړو د مرګ نه څو ورځي وروسته "تامل" قوم لنکا فتح کړه. لاکن ۱۶۴ ق، م کي هغه خلګ وایستل شو او فاتح "دشت ګامني" هم د خپل نيکه تيسا غوندي بده مذهب خپل کړو او د هغه مشرتابه يې پېل کړه. ده ډېر تعميرات جوړ کړل په کومو کي چي د "مهاتوپ" او د "پتيل والا" غټ مټه ډېر مشهور دي. په دې مټه کي سوا سله (۱۲۵) کمبې (پايې) دي.

د دۀ د مرگ نه وروسته در او پر قوم بیا حمله وکړه، لاکن دوی و تاگامني په ۸۸ ق، م کي د هېواد نه وشړل. دې باچا په لنکا کي تر ټولو لوړ "داگپ ابهیا گري" جوړ کړ او هم د دۀ په دور کي درې سره پټک د حافظې نه د پاني پر مخ منتقل شول او د محققانو په رائې چي اصل تعلیمات په دې کي تر ډېره حده کېدای شي او خومره کتابونه چي د دې مذهب په شمالي هند، نپال، چین او تبت کي تر لاسه شوي دي او د دې نه وروستو لیکل شوي دي دومره مستند نه دي.

دې نه علاوه د بده مذهب په هکله کوم کار چي په لنکا کي وشو هغه په پنځمه صدۍ کي وشو. ۴۳۰ عیسوي ته نژدې د بده مذهب یو مشهور راهب "بده گوش" لنکا ته راغی. دا سړی ډېر لوی فلسفي او عالم ؤ. دۀ د بده مذهب یو انسائيکلو پیدیا د "سدهي ماگ" په نامه تیاره کړه او د پټک ټول تفسیرات یې د سنگالي نه پالي ته وژباړل. دا تفسیرونه دومره مشهوره شو چي بقول ډیوډس چي اوس یو تفسیر هم په سنگالي ژبه کي په لنکا کي نشته. هغه تفسیرونه چي په پالي ژبه کي په لنکا کي موجود دي په مقدمه کي یې لړ لیک ورکولی شوی دی.

برما:

دلته د بده مذهب د ابتدا په هکله پیل پیل بیانونه دي. د برما خلگ وایي چي گوتنم خپله دلته تشریف راوړی دی، لاکن دا دوی خوش عقیده ده. په تاریخي اعتبار بده مذهب په لومړي ځل دلته د اشوک د مبلغینو په ذریعه خورشو، خو په اصل کي ترقي یې په پنځمه صدۍ کي وشوه. کله چي بده گوش لنکا ته ۴۵۰ عیسوي دلته راغی نو بده کېدل په هغه وخت کي داسي رواج نیولی ؤ چي نن په برما کي

جوړېدل د هغه ځای په رسمونو کې شامل شوی دی. د دې نتیجه دا شوه چې په هر کلي کې پگور (بده مندر) دی. او تر ۷۵ زره زیات مذهبي خیر غوښتونکي (فقیران) دي. د بده وبتانو ته سجده کول، د مذهبي عالمانو عزت، پېل پېل ارواح خېشه باندې یقین لرل، د دوی مخ ته د مذهب یو جز گرځېدلی دی. یو معمولي کلیوال دیوې ونې مېوه تر هغه وخته نه شي خوړلای، یا دیو ه پتې رېبل نه شي تر سره کېدلای ترڅو چې یې نټ (بازیگر، شعبه باز) ته قرباني نه وي کړې. کوم چې د دې په خیال په دې ونې یا په دې ځای قابض دی. بده مذهب هلته اوس داسې مات گوډ خور شوی دی چې گوتڻم دا ښودلې دي چې هر سړی د خپل ښک اعمالو په وجه یو "دیو" یا "وړوکی دیوتا" جوړېدای شي او د بد اعمالو په سوب یو "یک" یا "پریت" کېدای شي او دا دیوتا یا پریت دیوې لویې ارواح ماتحت دي کوم ته چې "نټ" ویل کېږي. د دې ټټو شمېر ۳۸ دی. په دوی کې چې کوم یو تر ټولو لوی دی د هغه نوم "بهک من" دی. نو په دې وجه د دې ټټو د خوشحالی د پاره د ځناورو قربانۍ کېږي او شراب څښل کېږي، کوم چې د گوتڻم د قانون بالکل خلاف دي. هغوی د خپلو اخترونو پر موقع ښه خوشحالیانې کوي، اتڼونه کوي، سندري وایي او خیراتونه کوي. هغوی گلان، د گلونو هار او نور د نذر څیزونه د ځان سره اخلي او بده مندر ته ځي. هلته په گوډو شي او د بده ښودلې الفاظ لولي. "ایک" دکه "اناته" (ټول فاني دي) ټول د حوسائي نه خالي او ټول غیر حقيقي دي. د خیرور کولو (منت ورکولو) وروسته ټوله شپه په اتڼ او تدارتون (تهیتر، سینما) کې تېروي. دغه تداري هم د دغه مندر په دالان کې کېږي او څوک د دولت څښتن (رئیس) د دې خرڅ پر ځان اخلي.

د اختر نو ماسواد خوشحالی یوه بله خاص موقع، دیوه مذهبي راهب د مرگ ورغوي. د چنډې لړليک خلاص شي او یو غټ رقم جمع کړل شي. د چتا (د سوځولو ځای) شاوخوا یو عمارت جوړ کړل شي. ډېري نخبني ولگول شي او قسما قسم رنگین پېروغونه ولگول شي. لوبي تماشي او اتڼونه کېږي. په منځ کې مړۍ په شاتو (شهو) او پر طلا (زربلخ) کې وپېچل شي. چي کله یې د سوځولو ورغ راشي نو یې په یوه داسي غونډۍ کېنېږدي چي بیا یې په یوه رسی وتړي. دوی ډلي جوړي شي او د دواړو ترمنځ رسه کشي پېل شي. کوم څوک چي د رسه کشي وگټي هغه د ټولو اخراجاتو ذمه واره شي.

حقیقت خودادی چي دا خلک ځان ته بده وایي، لاکن په دوی کې اکثره پر خدای او روح یقین لري او پرته له نروانه دیوه جنت منونکي دي. چېرې چي صالح او ښه خلک ولاړ شي او د دیوتاگانو سره ښه په خوشحالی ژوند تېروي. عیسائي مشین ښه په قوت سره خپل کار ته دوام پخښلی دی، او تر اوسه تقریباً په سوا کروړ اولس کې یې په مشکل سره یوې برخې عیسائي مذهب خپل کړی دی. لاکن د دې ډېر امید کېږي چي آخر الذکر د مذهب فروغ (خورېدنه) به مخي ته راشي.

(نوټ: باید دایاد وساتو چي دالیک په ۱۹۴۲ کې لیکل

شوی دی)

تبت:

په دې هېواد کې بده مذهب څه خود اشوک مبلغینو خور کړو او څه د کنشکا په دور کې. لاکن حقیقت دادی چي دلته د دې مذهب خورېدنه باقاعده په اوومه صدۍ عیسوي کې وشوه، چي هلته د هغه ځای باچا دوه و دونه وکړل. یوه چینیایي او یوه نیپالی شهزادګۍ

وه. او دا دواړي د بده مذهب منونکي وختلې. د دې شهزادګيانو په وجه د بده مذهب خورېدنه په تبت کې په دومره تېزه و شوه چې د سلو کالو وروسته د دې ځای راجا باقاعده خلګ هندوستان ته ولېږل او بهکشيويې راوغوښتل، او دا بده مذهب دې هېواد ته راوړسېدو. دلته يې هغه وخت د دې مذهب منونکي او هغوی يې د ځان کولو په هکله ډېري انساني قربانۍ، ښه په زور ووي، هلته د اولس په خيال په غونډيانو کې ګام پر ګام ارواح خبيثه خپل استوګن ځايونه جوړ کړي وو. او يو کار هم د دوی د خوشحاله کولو پرته نه شو کېدلای. نو په دې توګه مذهب يې پېشواؤ د دې موقع نه ګټه ترلاسه کړه او بده مذهب ته يې يوه مخصوصه جامه ورپه غاړه کړه. د دې خلګو عقيدې اوس دا دي.

د ګوتم نه علاوه نور بده هم شته. لاکن په هغو کې مخصوصه پنځه دي. ګوتم د دوی درېيم پېش رو اورتلونکي "مهتریه (متر) بده" (رحمتي بده) او په دوی کې د هريوه بده درې څېرې وي. دوه اسماني او يو ځمکنۍ. اسماني بده خودهياني بده او بده ستو بلل کېږي او ځمکنۍ صرف بده بلل کېږي. په دې توګه د موجوده کلپ د پاره د پنځلسو بدهيانو لړليک وشو چې په اصل کې پنځه دي.

دهياني فکري بده، بده هستو (د فکري بدهيانو دويمه څېره) او منشي (انساني) بده.

دهياني	بده ستو	منشي
دروچن	سمانت بهدر	کرکوچند
اکشويه	وجرپاني	کنګ مني
رتن تهمبو	رتن پاني	کيسيپ
رپتابه	پدم پاني يا اولو کشيور	ګوتم
اموګ سده	وسوپاني	متر بده

دغه اولو کشيور چي د گوتنم په شکل کي راغلی ؤ د
 "دلایي لاما" یا تبت د صدر مذهب بڼه به خپلوي. دلایي لاما څه
 معمولي انسان نه دی بلکهې د هغه درجه د "ادي بدهیاد
 خدای" وروستو ده.

دې نه علاوه تبتې بدهیو ازلي یو ابدې یو نور مجسم یو
 قادر مطلق یو د عقل کل، یو د بخت کامل، یقین هم لري او په دوی
 کي و هریوه ته پېل پېل خدای ویل کېږي. بیا نو دلته "دیویاني" هم
 دي کومو ته چي "نار" ویل کېږي. یوه نار ه خود کشيور کورودانه
 ده او دې د هغو دواړو شهزادگیانو بڼه خپله کړې وه کومي چي تر
 ټولو له مخه بده باچا د تبت نه را واده کړي وې.

یوه دویمه نار ه پره بدرنگې څهره لري. د دې درې
 شکلونه او اته لاسونه دي. په دې کي د یوې څهره بالکل د سور
 (خنځیر) غوندي ده. د منگولیانو دا یقین دی چي داد "زار
 روس" په شکل کي هم په دوی کي د یوې زېږېدنه شوې ده.

دې نه علاوه څه پریت (پېري) هم شته چي تر دېره حده
 بدرنگي او وېرونکي شکلونه لري. په دې وجه د دوی ماتحتین
 د شیطانانو نه وېرېږي. د دې پریتونو هم د دوی په شکل کي
 بنځي دي او دا ټول تر دېره حده وېرونکي او ظالمان دي.

بیاد دنیا په څلورو کونجونو څلور عنفریت باچاهان دي، او
 دوی هم خوشحاله کول ضروري دی. هیڅ یو کار پرته له دې
 باچاهانو د خوشحاله کولو چېري چي وي نه تر سره کېږي. بیاد
 جهنم ملک "یم" هم شته. د چا زېږنګراني چي اته اورو نه او اته
 زمهریري (یخ، سوړ) دوزخونه دي. دیم د کوروادني نوم
 "الهامو" دی. دا دواړه خوشحاله کول تر دېره حده ضروري دی.

د دوی ماتحت بیا په زرگونو په بېلا بېلو جنسونو کې د پېان او پریت دي، او د هریوه خوا باندې کولو باندې مصیبتونه زیاتېږي. د ټولو په آخر کې په سلگونو بودهي پیران دي او په دوی کې د هریوه بت (مجسمه) ایښودل او د دوی عبادت کول د ثواب کار دی. د مذهبي خلکو بېل اقسامونه دي. د ټولو نه لوړه درجه د "لاما" ده. دا په دوه قسمه دي. یو زېږي خولی او دویم سرې خولی والادي. د زېږو خولیو والا واده نه شي کولای، سرې خولی والا واده کولای شي. دې نه علاوه د راهبانو بې شمېره تعداد وي. دوی خپل وجود په ډېرو سختیو او مصیبتو برداشت کولو باندې اموخته کړي. یواځې د واورې په درو کې، په خاهانو کې پراته وي. خوراک، خنډاک، جامې او هر څیز نه بې پرواه وي.

دلایي لاما:

د دلایي لاما د مرگ نه نهه میاشتي وروستو څومره چې معشومان زېږي په دوی کې نوی دلایي لاما منتخب کېږي. د انتخاب طریقه یې ډېره دلچسپه ده. ټول معشومان په یو ځای کې جمع کړل شي، د مړي دلایي لاما مختلف څیزونه یو ځای کړل شي او په دې کې نور ډېر څیزونه گډ کړل شي. کوم معشوم چې د دلایي لاما څیزونه خوښ کړي او نور شامل کړل شوي څیزونه نه کړي خوښ، هغه دلایي لاما گڼل کېږي یا منل کېږي. فکر دا کېږي چې هر څوک خپل څیز خوښوي یا مینه ورسره لري، په دې توگه په دې معشومانو کې د کوم په صورت کې چې دلایي لاما دویم جنم اخستی وي، خپل څیزونه پېژني.

د دلائي لاما وروسته "لامه اعظم تش لپو" وي. او دده ماتحت ييا د پرامه اعظم او يوه "راهبه اعظمه" وي. ييا د دوی ماتحت د پراما او راهبات وي. نو په دې وجه په تبت کې د لاماؤ د پرکثرت دی. او په دې غره ایزه سیمه کې تر درې زره زیات صومعې (عبادت خانې) دي.

د دې لاماؤ او مذهبي پېشواؤ پر اولس د پرزیات اثر رسوخ دی. هغوی د دې مذهبي خلکو هر کار په اخلاص بلکې د مریانو په شان تر سره کوي. د دې اثر وجه یوه خودا ده چې د دې بدهي تعلیماتو او د پېشواؤ د نفس کشۍ سکه د دوی پر زړو پرته ده. بل دوی دا ګڼي چې لاماد دوی او دارواح خبیثه ترمنځ دیو دېوال چېت لري. که دی د دوی حفاظت ونه کړي نو پریت به دوی ژوندي پرې نږدي.

چین:

ویل کېږي چې بده مذهب په دویمه صدۍ ق، م کې چین ته ورسېدی. لاکن په تاریخي اعتبار په ورومۍ صدۍ ق، م کې هیڅ یو درک نه معلومېږي. په دې صدۍ کې شهنشاه چین "مینګسائي" یو خوب او لیدو، د کوم په موجب ده په خپل سلطنت کې د هندوستان نه د دې مذهب مبلغین راوغوښتل. لاکن د شهنشاه د هڅو باوجود دې بودهي مذهب تر دروسو کالو پوري هیڅ خاص اثر نه کړو قائل. د دې وجه دا وه چې په چین کې دوه فلسفیانه مذاهب موجود وو، د کوم په وجه هلته یو نوي او نابله مذهب زړ پښې نه شوې ټینګولای.

لومړی مذهب "تاوي" دی او دویم مذهب "کنفوشي". تاوي مذهب د کوډو او جادو په وجه او کنفوشي د اخلاقياتو د

درس په وجه د بده مذهب په نسبت په اولس کي کم کشش نه درلود. بیا هم بده مذهب ورو ورو خورشو. لا اوس هم د دې حالت داسي دی چي یوه چيني ته هم خالص نه شو ویلای. چينايان چي په هر مذهب کي خپل د خوښۍ نکات راپلوي، هم دغسي دوی بده مذهب د خپلولو سره سم د څه نه څه جوړ کړو.

په درېیمه صدۍ عيسوي کي د دې مذهب څه لږ اشاعت وشو او په څلورمه صدۍ عيسوي کي چي کله "شي هو" شهنشاه شو نو چينايانو هم بده جوړېدل پېل کړو.

دې نه وروستو په چين کي چي کله د دې مذهب په هکله د خلکو دلچسپي پيدا شوه نو فاهيان (پنځمه صدۍ) هوان سانګ (شپږمه صدۍ) او آئي تشنګ (اوومه صدۍ) کي چي کله هندوستان ته راغلل نو د دې ځای نه یې د بده مذهب پر کتابونه د ځانه سره یوړل. دا څومره کتابونه چي دي هغه د فاهيان په نقطه نظر لیکل شوي دي. په دې توګه د چين بدهيان د شمالي هند بدهيانو مقلدين (اقتدا کونکي) دي.

د چين او د تبت د بدهيانو تر منځ فرق

لاکن په سيمه ايزه کچه په دوی او د تبت په بدهيانو کي تر ډېره حده فرق دی. هغه غټي غټي خبري داسي بيانېدلای شي.

(۱) په چين کي د تبت نه کم دیوياني او دیوتاګان دي. ګوا د تبت د خلکو غوندې هم دلته بده، بدهستو، پیر او عفريتي (پېرياني) دیوتاګان شته.

(۲) په چين کي راتلونکي بده يعني رحمتي بده دیو معمولي دیوتا حیثیت لري او د هغه شهره همېشه دیوه مسکي پنډه سړي غوندي وي.

(۳) مذهبي خلګ په خاصه توګه بيا بهکشو او لاما ډېر ذليل بولي او د دوی هيشوک عزت نه کوي. د دوی اخلاق هم صحيح نه دی. حالانکې د خپل اثر ورسوخ د پاره هغوی ډول ډول په خپل وجود باندې سختۍ تېروي. تر دآنده چي پر خپل خريلي سر سره سکروته کښېږدي او دعا غواړي. ګوتي او لاسونه په سرو سکروته کي ووهي او په سوځولو يې تک تور واپوي. د دوی شه د نفرت يوه وجه دا ده چي چينيان خانداني ژوند تېرول خوښوي او د دوی دهغه مخالف دي.

(۴) په ديويانو کي چينيان په خاصه توګه د رحم ديوي "کونين" ډېره خوښوي او دهغوی و عکسونو او بتانو ته په ډېر احترام او ميني سره عبادت کوي.

جاپان:

په دې هېواد کي بده مذهب د کوريا نه په کال ۵۵۲ عيسوي کي راغی. خپله په کوريا کي دا مذهب په څلورمي صدۍ عيسوي کي راغلی ؤ. هغه وخت په جاپان کي دوه مذاهبه خور وو. يو "شنتو" مذهب او دويم "کنفوشي". کنفوشي خو هغه د چين د اخلاقو ترجمان مذهب دی، لاکن شنتو مذهب خاندان د بزرګانو، مشرانو، ارواح او مناظره فطرت د قدرت په عبادت پوري اړه لري. د دې سره سره هغه د دې تعليم هم ورکوي چي "سيکا دو" يعني د جاپان شهنشاه يو معمولي انسان نه ؤ. بلکې هغه د لمړ د ديوي زوی ؤ او دهغه په شان کي الوهيت (خدايي، معبوديت) څرګندېږي. دغه وجه ده چي شنتو مذهب له وخته د جاپان دولتي مذهب او سپدلی دی.

نو چي کله بده مذهب جاپان ته ورسېدو نو هغه د دواړو مذاهبنو سره لاره یوړه. تر دا آنده چي د بده مذهب جاپاني مشر شهنشاه "شوتو کوئيشي" دغه قول ډېر مشهور دی چي "شنټو، کنفوشي او بده مذهب" د یوې ونې درې ښاخه دي. نو د دې باچا زیر اثر شاهان جاپان د دې مذهب مشرتابه یې پر ځان واخسته. نو بالاخر په اتمي صدۍ عيسوي کي د شنټو "ديوتا بده ستو" ومنل شو او شاه جاپان د دلایي لاما پيام رسونکی ومنل شو.

دا صورت حال تر دوولسمي صدۍ پوري ؤ. لکن کله چي د عيسائيت اثرات په زیاتېدو شول نو بده مذهب یوه بله جُغه په غاړه کړه. په دې کي د "هونن" د تبلیغ (۱۲۱۲، ۱۱۲۳) عيسوي نه "جوډو" نومي یوه نوې فرقه جوړه شوه. دې فرقي د روح وجود تسلیم کړو او د خلاصون د پاره یې پر "امیدا" باندې د عقیدې وویل. د دوی په نزد لکهنو کلونو مخ کي "امیدا" په انساني بڼه زېږېدلې ؤ او دنیا ته یې د خلاصون لاره ښودله. دا خلک "امیدا" ازلي او ابدي ګڼي او وایي چي موږ چي په کي اوسو، حرکت کوو او په وجود کي راځو، دی. څه موده وروسته په جوډو کي هم لږ تغیر پیدا شو او د دې نوم "جوډو شن" شو.

دویمه بده فرقه د "زن" په نامه سره نومېږي. دا د جاپانيانو ډېر په زړه پوري مذهب دی. پر وجود د سختیو تېرولو

132 JODO

133 AMIDA

134 JODOSHIM

135 ZAM

او جوړولو قائل دي او غور او فکر (ګیان، دهیان) ته ترجیح ورکوي. دې فرقې په جاپان کې لوی لوی مفکرین او عملي خلګ زېږولي دي.

درېیمه فرقه "نیچرن"^{۱۳۶} ده. دوی په دې خبره زور کوي چې د هرامر د فېصلې د پاره باید چې "سوترو" ولوستل شي کوم چې ګوټم پرېښی ؤ او د مفسرینو او علماؤ پر رایو چې یقین ونه کړی. د دې فرقې په وجه په ټولنه کې مزموم رسومات ورک شول، ولي چې خلګو د بده مذهب کتابونه ولوستل پېل کړو.

بهر حال په جاپان کې د بده مذهب ارتقائي سفر نه دا څرګند پړي چې بده مت کله چې هم په یو غیر هېواد یا مذهب کې داخل شوی دی نو د هغه هېواد ډېري خبرې په کې شاملې شوي دي او ډېري داسې خبرې کومې چې هېواد والود طبیعت خلافې دي، پرېښي دي.

په جاپان کې د نورو هېوادو په شان بده مذهب رسېدو سره د روح قائل شو. دیوتاګان او دیویاني یوازلي او ابدې ذات منونکي شو او د کرم (کرما) جګړې یې هېري کړې. د جاپان ظاهري مذهب د چین و مذهب ته ډېر ورته دی. البته دلته دیوتاګان، اسماني خدایان ګڼل شوي. دا خالق هم دي، ازلي هم ابدې هم او قادر مطلق هم. د دوی نومونه "دیني جی او امیدا" دي. په بدهستو کې کونو (چیني کونین) ډېره زړه پوري ده او هغه د امید سره په جنت کې ملکه ده او د دوی د اجازت نه بغیر هیڅوک هلته نه شي داخلېدای.

دې نه علاوه نوري ډېري ديوياني او ديوتاگان شته چې پر هغو باندي د دوی يقين دی. هغه په دې چې جاپاني بده مذهب د ډېرو ديويانو او ديوتاگانو منونکي او د هغوی عبادت کونکي دي. لاکن د دې خبرو باوجود د بده مذهب د راهبانو پر اولس باندي هيڅ خاص اثر نشته او دوی ته د جنت او مترو الاؤ ماسوا خلک په بله سترگه نه گوري.

نېپال:

په نېپال کي چې کوم بده مذهب دی پر هغه باندي د تبتي بده مت اثرات پراته دي. هغوی هم د سيمه ايزه ديوي او ديوتاگانو منونکي دي. لاکن سره له دې چې د نېپالي خدای منونکي هم دي او گوتنم انسان بلي. ښاغلي هوگن چې د هغه خدای د بدهيانو احوال بيان کړی دی او د خپل يو بده ملگري ځواب يې داسي بيان کړی دی چې د ده په سوال کولو يې وده ته ورکړی دی.

بده څوک دی؟ هغه خدای دی، خالق دی، نبي دی که پير دی؟ هغه د اسمان نه پيدا شو که د ښځي د نس نه؟
ځواب دا را کړل شو. په سنسکرت کي د بده معنا د عقل مند ده، يا هغه چې د هغه معلومات د عقل نه کېدای شي، او دا د خدای د نومونو نه يو دی، د کوم په وجه چې موږ و هغه ته او هي بده هم وايو چې هغه مخلوق نه بلکې خالق دی. ساکيه بده (گوتنم بده) د نياوي دی او انسان دی. د حقيقي بده په عبادت کولو هغه ډېر لوړ مقام ته ورسېدی او هغه نروان تر لاسه کړو. موږ په دې هغه ته بده وايو.

کوچین، آوا، فارموسا وغیره:

کوچین، آوا، فارموسه، جاوا او په سماترا کې بده مذهب په څلورمې، پنځمې او په وروستیو صدیو کې د چین په مرسته خور شو. منګولیا او سائیبرییا ته هم له دې ځای لاړو. په دې ځایونو کې د دې مذهب منونکي بې شمېره دي. دې نه مخ کې دا مذهب په کابل یا سقند، بلخ و بخاره کې خورشوی و. د دې مقاماتو د حالاتو په هکله قاهین، هوان سانګ او د سنگیان په بیاناتو کې موندل کېدای شي. سنگیان دا بیان کړی دی چې په هغه دور کې د "ختن باچا" گوا د بده مذهب منونکی نه و. بیا هم د ده په هېواد کې زیات شمېر د بده مذهب د پیروکارانو وو او د هندوستان نه به مبلغین تلل راتلل. بلخ بده و، لکن په کافرستان کې یو تاتاري د دې مذهب سخت دښمن و او چېرې چې به یې د دې مذهب پیروکاران لیدل، وژل به یې.

هوان سانګ لیکلي دي چې په افغانستان کې "کپا" نومي یو بودهي باچا باچهي کوله. لکن صومعې په زیاته

¹³⁷ د مردم شماری تازه اندازې مطابق دا وخت درې نیم کروړه هینان بده په لنکا، برما، سیام، انام وغیره کې دي. او جاوا، سماترا، بهوتان، سکم، تبت، چین، نیپال منګولیا او جاپان وغیره کې تقریباً پنځوس کروړه ماهینان بده مذهب پیروکاران به وي. په دې توګه په ټول نړۍ کې د دې مذهب منونکو تعداد تقریباً څلور پنځوسه ۵۴ کروړه دی.

(نوټ) باید دا یاد وساتو چې دا کتاب وړومبي ځل په ۱۹۴۲ عیسوي کال کې لیکل شوی و. اوسنی تحقیق په نړۍ کې د بودهیانو دا شمېر ښیي.

Buddhism is a religion practiced by an estimated **488 million** in the world, **495 million**, or 535 million people as of the 2010s, representing 9% to 10% of the world's total population. China is the country with the largest population of Buddhists, approximately 244 million or 18.2% of its total population.

توگه شاري وې. په کندهار کي هم مېهونه خالي وو. په پېښور کي د کنشک جوړ کړی مېه په زم زمه و. لاکن په عامه توگه خلگ د ماهنيان فرقې منونکي وو. البته په کشمير کي د بده مذهب خورا زور و. هلته پنځه سوه صومعې او پنځه زره راهبان وو. په سنده کي خلگ د هنيان فرقې منونکي وو. په موجوده دور کي ماسوا د کشمير بعضي ختيځ برخو کي، د دې مذهب منونکي په دې سيمه کي نشته. د دوی ځای اسلام ونيو، لاکن په دې مسلمانانو کي د اسلافو د اثرا تو په وجه ترډېره حده توهم پرستی ځای نيولی دی.

ضمیمه، ۱

ضمیمه جات (ترخځي)

چرخ حیات (د ژوند پیه)

موږ د دې له مخه لیکلي دي چې څرنگه صلیب (†) د عیسائیانو، سواستکا (□) د آریاؤ او هلال (☉) د مسلمانانو نڅبنه ده، هم دغه څرنگه چرخ حیات (د ژوند پیه) د بدهیانو نڅبنه ده. دا هم موږ وښودل چې دا نښان څنگه په وجود کې راغی او په پېل کې د دې څه معنا وه. وروسته بیا بدهیانو دې پیې ته د مجسمې (بت) شکل ورکړو، ګول پیه یې جوړه کړه او په هغه کې یې بېل بېل شکلونه جوړ کړل. داسې درې څرنگه بېلا بېل چرخونه ترلاسه شوي دي. یوه د "اجنتا" په سمځي (غار) کې، یوه په "تبت" کې او یوه په "جاپان" کې. ډاکټرواډل ثابتې کړي دي چې په دې چرخونو کې د بده د تعلیماتو دوولس عکسونه ظاهر کړل شوي دي، او هغه په دې ذیل طریقه دا بیان کړي دي.

(۱) اودهیان (جهل)

د اجنتا په عکسو کې یې جهل داسې ښکاره کړی دی چې دیو وړوند او ښ په پزه کې جلب پروت دی چې یو ساروان نیولی دی. په تبت کې یو وړوند دلاري پوښتنه کوي روان دی. په جاپاني عکس کې د انسان پرته دیو "دیو" عکس دی.

(۲) سنگهارا (قوت اور جحان)

دا خیال د اجنتا په سمځي کې کمهار (کولال) د دده چاک (سپینه خاوره) او جوړ شوي خیزونه ښکاره کړي دي. په تبت کې عکس کې صرف شکل او چاک او لوشي ښکاره کړل شوي

دي. کولال نشته. په جاپاني عکس کي کولال او لوشي دواړه غائب دي، صرف چاک يې ښکاره کړی دی.

(۳) وانا (هوش، سود)

د اجنتا او جاپان په عکسو کي يې صرف يوه بيزو (شادي) ښکاره کړې ده. لاکن په تېتي عکس کي يې بيزو په يوه ونه خېزي ښکاره کړې ده. د هغه ځای لاما دا عقیده لري چي په لومړي سر کي د انسان عقل د بيزو وي، او بيا په کراره کراره په علم و تجربې سره ترقي کوي.

(۴) روپ (مادي خصوصيات و صفات)

په اجنتا کي يې دوه عکسونه ښکاره کړي دي، د کوم مطلب چي نه واضع کېږي. په تېتي عکس کي يوه کشتۍ له دريابه اوړي ښکاره کېږي. په جاپاني عکس کي په کشتۍ کي يې سړی هم ښکاره کړی دی.

(۵) کل آنتا (شپږ ولايتونه يا حواسه)

يعني حواس خمسې او شپږ طاقت ذهني چي "من" ورته ويل کېږي. د اجنتا په عکس کي يې يوه انساني څهره ښکاره کړې ده کومه چي په نقاب کي پټه ده. د دې نقاب شاته يې سترګي، غوږونه، زيورات په واضع توګه ښکاره کړي دي. او پرتندي يې يو سوري د سترګي په څير ښکاره کړی دی. په جاپاني عکس کي يې صرف يو انسان ښکاره کړی دی او په تېتي عکس کي يې يو داسي کور ښکاره کړی دی چي شپږ طاقت لري.

(۶) پھياسو (اتصال)

د اجنتا په عکس کي دا شکل سره راغونډه شوی دی. په جاپاني او تبتي عکسو کي يې يو داسي سپری ناست ښکاره کړی دی د کوم په سترګه کي چي غشی لګېدلی دی.

(۷) دوانا (احساسات)

د اجنتا په عکس کي دا شکل خراب شوی دی. په تبتي او جاپاني عکسو کي عاشق او معشوق غاړه په غاړه ښکاره کړل شوي دي.

(۸) ترشنا (تشنګي، تېری والی)

يو سپری او به خښي ښکاره کړی دی

(۹) اپادهنا (ګرفت)

په اجنتا او جاپاني عکسو کي شکلونه خراب شوي دي. په تبتي عکس کي يو سپری گل شو کوي ښکاره کړی دی.

(۱۰) بهاؤنا (ميلان يا رجحان)

په اجنتا او جاپاني عکسو کي دا ځايونه خراب شوي دي. په تبتي عکس کي يوه حمل داره ښځه يې ښکاره کړې ده.

(۱۱) جاتي (زوکره، پيدائش)

د مور او معشوم (زچه او بچه) عکسونه دي.

(۱۲) مرت (مرګ)

په دې کي د سپين ږيري توب، کمزورتيا او مرګ عکسونه دي.

ضمیمه، ۲

د سور (خنځیر) غوښه یا کمبهي

په بودهي کتاب کي آخري خوراک چي گوتنم خوړلی و (د چند سنار په کور کښي) هغه وريځي او يوه ترکاري وه چي "سکر مردو" بلل کېده. لوېديځ مؤرخينو د سکر مردو ژباړه د خنځير د غوښي کړې ده، لهدا په دې توگه د رانس ډيوېس غوندي محقق هم آخري خوراک دغه ښودلی دی. لکن د جديد تحقيق نه دا څرگنده شوه چي د "سکر مردو" معنا د "هغه خوراک ده چي خنځيري خوري".

په مهابدهي جنرل ۱۹۰۱ کي د دې لفظ تحقيق شوی دی او دا يې ويلي دي چي په بهار کي کمبهي يا کهښه ته "سکر مردو" ويل کېږي. د دې نور نومونه گورجيا، کرستا او بلي لوټن دی.

ښاغلي ستراس، پروفېسر ميونس او سوبهدرا بهکشو د دې دغه معنا اخستې ده. شمېم هم دغه ليکلې ده. لکن امير احمد علوي صاحب د دې لفظ ژباړه په شکر قندي (لببو) سره کړې ده چي بظاهر صحيح نه ده. داسي څرگندېږي چي کمبهي کوم چي د موتهاد جرړي غوندي دی، خنځير ډېر خوښوي او دا په ډېر شوق سره خوري. په لرغوني زمانه کي کېدای شي چي انسانانو هم دا پخوو او خوړو. نو په دې توگه چنډا هم خپل پيرو يا گرو (استاد) د پاره دا خوښ کړی وي، او ورتيار کړی يې وي. کله چي گوتنم دا وڅکو نو هغه محسوس کړو چي په دې کي يو زهرجن څيز يا جرړه گډه شوې ده. ده نور

بېکشوان د دې د خوړلو نه منع کړو او ټول دېگ (پتيله) يې په
 ځمکه کې خښ کړو.

دا بحث فضول او بې فائدي دی چې گوتنم د خنځير
 غوښه خوړله او که نه. په دې چې د دې نه د دې لفظ صحيح
 مفهوم نه معلومېږي او په واقعياتو کې د ژباړې بايد خيال
 وساتل شي نه چې هغه د اعتقاد اتو سره اړه لري که نه؟

د گوتنم په هکله چې هغه د خنځير غوښه ياد هغه رنگه
 بله غوښه خوړله صحيح دی که نه. په دې توگه گوتنم به همېشه
 ويل چې د خير په کچکول کې چې و بېکشو ته د خوراک هر څيز
 و اچول شي بايد بېکشو هغه و خوري. ظاهره ده چې بېکشوان به
 کور په کور د خير غوښتني د پاره گرځېدل. د چنډال او د شودر
 په دروازه به غوښه هم وراچول کېده، او دارنگه گوتنم او د هغه
 پلويانو به غوښه هم خوړله. په دې توگه د ديو دت دا اصرار چې
 په پلويانو دي د غوښه خوړلو بنديځ ولگېږي، نو گوتنم صفا
 انکار وکړو او وې ويل چې بېکشو ته چې څه په کچکول کې ور
 اچول کېږي هغه دي خوري. کوم چې په دې هېواد کې خوړل
 کېږي او چېرې چې دی خير غواړي.

بهر حال دا خبره اوس صحيح ده چې هغه خوراک چې
 گوتنم خوړلی ؤ هغه د خنځير غوښه نه، بلکې هغه د کمبهي
 جرړي وې، کوم چې د لاندي (ټيټ) ذات خلگو په هغه وخت کې
 د ترکارې په طور خوړلو.

ضمیمه، ۳

د بدھ د زوکړې ځای (لمبيني باغ)

په ۱۰۹۶ کال کې ډاکټر فوهرر په نېپال استیت کې دننه د رامندیي په سیمه کې د ډبري یو مینار په ځمکه کې ننوتی موندلی و. په دې ډبره د اشوک شاه مگد یوه کتبه وه چې د هغې نه بنکاره کېدله چې هغه د خپل تخت نشینۍ نه شل کاله وروسته هلته راغلې و او د آس په شکل یوه تمبه (ستون) یې هلته نصب کړې و. په یوه برج یې هلته ولیکل چې "دلته بدھ زوکړی و." دا استوپه، آس او تمبه د برېښنا د ټکي نه غورځېدلي وو. آس خونه شو پیدالاکن تمبه نزدې په یوه مندر کې پرته تر لاسه شوه. دلته یو صندوق هم وموندل شو چې په کې گلدان، زیورات او جواهرات تر لاسه شول او د هغې نه دا هم څرگنده شوه چې هم دغه ځای د گوتڻم د زوکړې ځای دی.

غرض د هراړخ نه دا ثابتېږي چې هم دغه هغه ځای دی چې گوتڻم د موردنس نه دې دنیا ته راغی. د دې ځای د څرگندېدو نه دا ځای د بدھي خلکو د پاره دیو زیارت جښت و موندی. بناغلي شیونر ائن شمیم تردې ځای در سپدو بیان داسي کړی دی.

"دې ځي ته د نېپال دربار د اجازت نه تلی شي. له دربار نه د څه مدد غوښتلو هم ضرورت کېدی شي. اته ساعته د ډولۍ د "اسکا بازار" نه تر سرحد پورې رسېدی شي. دې نه مخ کې خورونه (شېلې) راځي. د فیل په ذریعه به دې نه پرېوتل وي. بیا به ځنگل راځي. هلته د ځنگلي بوټو په منځ کې دا تمبه موندل شوې ده. څو گزه مخ ته تللو وروسته د هغه تالاب نخښي هم بنکاره دي چې د گوتڻم مور غسل پرې کړی و او کوم خوړ (شېله)

چي د "تيل دريا" په نوم په بدهستو کي ليکل شوې دی او س هم د هغې نوم دغه دی.

شري مهاراج بهادر نېپال په دې مقام د مسافرو او سېلانيانو د پاره يوه آرام گاه هم جوړه کړې ده. موندل شوې تمبې باندې يوه ډبره د حفاظت د پاره ايښودل شوې ده، لکن تمبه او برج يې په خپل اصل حالت کي نه دي ايښي کوم چي به ښه موزو وه.

نېپال استيت د بدهيانو د پاره نوري اساتتياوي جوړي کړي دي، او چين، تبت، جاپان او د هندوستان نه خلگ د دې عای د زيارت د پاره راځي.

ضمیمه، ۴

د مړني ځای (کسي نگر ضلع گور کهپور)

د ښاغلي شيو نرائن شميم د ځلې نه هغه حالات هم واورئ. "که مسافر گور کهپور دريلوي لاټن څلور استېشنه مخ کي ولاړ شي او هلته پرديور يا استېشن شپوه (کوز) شي نو دلته د لاری سوار لي موندلی شي. کومه چي به تا بشرح رانی کس "کسيا" ته رسوي. ۱۲ بجې نه تر ۲ بجې دمه کولای شي. لاری پرته ديور يا ته راځي. که دي د اسفر خوبن نه وي نو گور کهپور نه کسيا (کسي نگر) ۳۵ ميله ليري پريو پوخ سرک دی. کارگاډی په ۲۵ روپو در سره ځي او راځي. کسيا هغه ځای دی چيري چي بده به گوان نروان موندلی و. يعني هغه کالبد خاكي (د خاورو قالب) پرېښي وه. د مندر پرته مرمت کړل شوی دی. مجسمه چي اوس په پرته (ويده) حالت کي ده مخ کي رېزه رېزه شوې وه. داربزي (ټکړې) يې پرته راټولي کړې او ييا يې مجسمه پرته ځيني جوړه کړه. دا مجسمه دا وخت ۲۰ فته اوږده ده. زيارت کونکو دا مجسمه د سرو زرو په ورکو پوښولې ده. د کتاري (يو قسم نری گنی چي گور ځيني جوړېږي) پرته پر پرته ده، بتی هروخت پر بله ده. د سنگ آسن (په وقار سره د ناستي حالت) په لاس د اند غمزده مجسمه جوړه ده او دوه نور سنگي هم ورسره دي. د دي مندر سره نژدې يوه استوپه ده. دهغې سره دوه مدفون شاهان هم موندل شوي دي".

هم د غسي ډېر کهنډرات هم موندل شوي دي. مندر ته نژدې د بده يو استاد (ولاړه) مجسمه هم موندل شوې ده چي ښه په سليقه نصب ده. کوم چي دهغه ځای خلگ د "رماهته" مجسمه ورته وايي. مندر ته نژدې يو برمي رئيس د زيارت کونکو د پاره درمسال

جوړ کړی دی. په دې کې یو برمي بهکشو اوسېږي. د برما د سنگ مرمر او د پیتلونه جوړ بدهي مجسمې ایښودل شوي دي. په دروازه کې د برما ساخت یوه ګهټنۍ راځوړنده ده. په کلونو کلونو دا مندر په ډېر خراب حالت کې و، آخر په کال ۱۸۷۷ کې ښاغلي کارلائل داسره برابر کړو. د کوم احوال چي د سنگ مرمر په یوه تختۍ داسي لیکل شوی دی.

"دا مشهوره مجسمه او بده مندر د بده د نروان د حالت دي او دې ته نږدې دوه استوپونه کیندل شوي دي. د مجسمې ډېري رېزې رېزې توپي ځای په ځای پرتې وې، دا ټول را جمع کړل شول، دې ته ترتیب ورکولو وروسته بېرته مجسمه خپل اصل حالت کې جوړه کړل شوه. د مندر مرمت هم وشو او پردې چت هم واچول شو.

کسي نگر

اې، اي کارلائل

مارچ ۱۸۷۷

آرکیلا جکل اورسيز

په اصل کې دا ځای د بدهيانو په تيرتھو^{۱۳۸} کې يو ضروري تيرتھ دی. اول خو صرف د هندوستان بده منونکي راتلل، خو اوس هلته کليزه مېله جوړېږي. د شاوخوا نه بلکې د لېري لېري نه هم خلک دې مېلې ته راځي. اوس ښه رش کش جوړ شوی دی.

په بده کتابونو کې د دې نوم "کوسي نکلا" دی. کوسي نگر، کسي نگر هم راغلی دی، خو اوس ورته "کسيا" ويل کېږي.

^{۱۳۸} تيرتھ: د زيارت کونکو مقدس دلامېلو ځای، د درياب غاړه

ضمیمه، ۵

نالندیا نلند پوهنتون (یونیورسټی)

راج ګرھ ته پراوه ۷ میله فاصله باندي یو کلی د نالند په نامه ؤ. اوس دې ته "لوی کلی" (بڑاگاول) ویل کېږي. ګوتم بده دلته درې میاشتي استوګنه کړې وه، او ډېري خطبې یې ورکړي وې. د دې ځای امیر سوداګرانو د کومو تعداد چي پنځه سوه وو، لس لک ه اشرفۍ چنده یې وکړه. په دې پیسويې څو کلي واخستل او د هغو نه یې یو مټه جوړ کړو او ګوتم بده ته یې نرانه کړو. ډېرو راجاګانو په دې کي اضافه وکړه. د منځني هند یو راجا دلته یو هال او د ټول عمارت نه یې چاپېره یو پوخ دېوال جوړ کړو. او په هغه کي یې صرف یوه دروازه ورکړه. په دې ځای کي به د خپل وخت نوموړي راهب او علماء اوسېدل. نو کله چي به یو څوک د علم د حاصلولو د پاره راغی، نو کوم راهب چي به د دربان دنده ترسره کوله هغه به د دې طالب علم نه څو پوښتني وکړې. ترڅو چي دې دربان ته د خپل مطلب ځوابونه نه شو ترلاسه تر هغو به دا طالب علم دنده نه شو تلای. غالباً د داخلي د امتحان ابتداء به د دې ځای نه کېده.

بهر حال په لږ وخت کي دې مټه د یوه پوهنتون عالمگیر شهرت ترلاسه کړو. د فاهیان په دور کي دا لاندۀ وه مکمله شوې، لکن هوان سانګ دې ځای نه علم ترلاسه کړو. لکن ات سانګ دلته په دغه کال کي تعلیم حاصل کړو او هوان سانګ شپږ کاله د دې ځای لوستلی روزګار بلل کېده. د معلمانو شمېر ډېروو. نو په دې توګه زر ۱۰۰۰ عالمان داسي وو

چي پر شلو علومو يې بيان کولای شو. په پنځه سوه دېرش
عالمانو کښي لس داسي (بشمول هوان سانگ) عالمان وو چي
په پنځوسو مضامينو کي ماهر وو. ماهر و فاضل مثل
"ناگارجن" او "آرياديو" د دې پوهنتون په وده کي لويه ونډه
درلوده. دهوان سانگ په دور کي "سدابهار" د دې پوهنتون
صدر ؤ. دا عالم داسي جامع فضيلت لرونکی ؤ چي پر هر
مضمون يې علم درلود.

د وخت سلطنت دېر کلي دې مهته ته وربخښلي وو. دې
نه علاوه اولس هم هر قسمه کومک ورسره کولو. چي په نتيجه
کي و طالب علمانو ته هيڅ مشکلات نه وو. بلکې د کور نه هم
زيات آرام ده ؤ او هغوی بڼه په شوق سره زدکړه کوله.

دلرغوني اثارو محکمې (محکمه اثار قديمه) په دې
ځای کي دېري کيندني وکړې او دېر لرغوني اثار يې وموندلو
کوم چي په کتلو ارزې.

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library